

openCV

پردازش تصویر در

پردازش تصویر در OpenCV

نویسندگان:

علیرضا داودی

رضا غریبی

فهرست

۱	فصل اول – معرفی	۷
۱,۱	معرفی اُسی وی	۷
۱,۲	بارگذاری، نمایش و ذخیره تصویر	۹
۱,۳	کلاس MAT	۱۱
۱,۴	ذخیره سازی و بازیابی اطلاعات	۱۹
۲	فصل دوم – حوزه مکان	۲۷
۲,۱	شکل‌های هندسی ساده	۲۷
۲,۲	ترکیب خطی دو تصویر	۳۱
۲,۳	فیلتر خطی	۳۳
۲,۴	تبدیل آفاین	۳۵
۲,۵	نگاشت	۳۹
۲,۶	تغییر کنتراست و روشنایی تصویر	۴۲
۲,۷	هموار سازی تصویر	۴۵
۲,۸	اضافه کردن قاب به تصویر	۵۱
۲,۹	مولد عدد تصادفی و ترسیم متن	۵۳
۲,۱۰	بزرگ‌نمایی و کوچک‌نمایی تصویر	۶۲
۲,۱۱	آستانه‌گذاری	۶۵
۲,۱۲	بافت‌نگار تصویر	۷۱
۲,۱۳	برابرسازی بافت‌نگار	۷۶
۲,۱۴	عملگر سابل	۷۹
۲,۱۵	عملگر لاپلاس	۸۲
۲,۱۶	عملگر کنی	۸۵
۲,۱۷	کانتورهای تصویر	۸۸
۲,۱۸	پوش محدب	۹۱
۲,۱۹	قاب‌های مستطیلی و دایره‌ای برای کانتورها	۹۴
۲,۲۰	قاب‌های چرخیده مستطیلی و بیضوی برای کانتورها	۹۶
۳	فصل سوم – حوزه زمان	۹۹
۳,۱	تبدیل فوریه گسسته	۹۹
۴	فصل چهارم – مورفولوژی	۱۰۵
۴,۱	فرسایش و گشایش	۱۰۵

۴,۲	تبدیل‌های مورفولوژی پیچیده.....	۱۰۹
-----	---------------------------------	-----

۵ فصل پنجم-شناسایی الگو..... ۱۱۵

۵,۱	مقایسه بافت‌نگارها.....	۱۱۵
۵,۲	بَک پروجکشن.....	۱۱۸
۵,۳	تطبیق الگو.....	۱۲۲
۵,۴	تبدیل خط هاف.....	۱۲۷
۵,۵	تبدیل دایره هاف.....	۱۳۲

۱ فصل اول – معرفی

۱,۱ معرفی اُسی وی

اُسی وی^۱ یک کتابخانه از توابع برنامه‌نویسی است و هدف اصلی آن بینایی کامپیوتر بی‌درنگ است. این کتابخانه توسط شرکت اینتل (مرکز تحقیقات روسیه) توسعه داده شد و در حال حاضر توسط شرکت‌های Willow Garage و Itseez پشتیبانی می‌شود. استفاده از این کتابخانه تحت مجوز متن باز بی‌اس دی، آزاد (و مجانی) است. بیشتر تمرکز این کتابخانه روی پردازش تصاویر به صورت بی‌درنگ است. اگر روی سیستم‌تان برنامه Integrated Performance Primitives^۲ را نصب داشته باشید، اُسی وی می‌تواند از آن جهت بهبود عملکرد خودش استفاده کند و سرعت و کارکردش را بهبود بخشد.

۱,۱,۱ تاریخچه

پروژه اُسی وی به صورت رسمی در سال ۱۹۹۹ به منظور حل مشکل کاربردهای شدیداً پردازنده‌ای^۳ به عنوان قسمتی از سری پروژه‌هایی شامل ردیابی اشعه بی‌درنگ و دیواره‌های نمایشگر سه بعدی، شروع شد. مهم‌ترین شرکت کنندگان در این پروژه شامل تعدادی متخصصان بهینه‌سازی در اینتل روسیه و همچنین تیم کتابخانه کارایی^۴ اینتل بودند. در روزهای ابتدایی، هدف پروژه به صورت زیر تشریح شده بود:

- پیشرفت تحقیقات بینایی کامپیوتر به واسطه ارائه نه تنها یک کد آزاد، بلکه یک کد بهینه برای کارهای ساده زیربنایی در بینایی کامپیوتر.
- انتشار علم بینایی کامپیوتر به واسطه ارائه یک زیربنای مشترک که توسعه دهندگان بتوانند روی آن برنامه بسازند و بنابراین قابلیت خوانایی و انتقال دهی کد افزایش یابد.
- ارتقا کاربردهای تجاری مبتنی بر بینایی کامپیوتر به واسطه ساخت کدهای آزاد، قابل حمل و بهینه شده.

اولین نسخه آلفای اُسی وی در کنفرانس بینایی کامپیوتر و کشف الگوی IEEE در سال ۲۰۰۰ به عموم معرفی شد و ۵ نسخه بتا بین سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۵ منتشر شد. نسخه ۱,۰ در ۲۰۰۶ انتشار یافت. در اواسط ۲۰۰۸، Willow Garage از اُسی وی حمایت کرد و هم اکنون در حال توسعه فعال است. یک نسخه ۱,۱ به عنوان "پیش انتشار" در اکتبر ۲۰۰۸ منتشر شد.

نسخه دوم اُسی وی در اکتبر ۲۰۰۹ منتشر شد. اُسی وی ۲ تغییرهای چشم‌گیری در رابط C++ داشت که عموماً به هدف ارائه الگوهای آسانتر و نوع امنتر^۵ و توابع جدید و پیاده‌سازی بهتر توابع قبلی برای کارایی بهتر (مخصوصاً روی پردازنده‌های چند هسته‌ای) بود. در حال حاضر نسخه‌های رسمی هر شش ماه یک بار منتشر می‌شود و توسعه این کتابخانه توسط یک تیم مستقل روسی که از سوی شرکت‌های تجاری حمایت می‌شود، انجام می‌گیرد.

در آگوست ۲۰۱۲ حمایت از اُسی وی از طریق یک سازمان غیر انتفاعی به نام OpenCV.org شکل گرفت. این سازمان شامل یک سایت برای کاربران و یک سایت برای توسعه دهندگان است.

^۱ OpenCV

^۲ برنامه‌ای جهت استفاده بهینه‌تر از توانایی پردازنده‌های شرکت اینتل.

^۳ CPU Intensive

^۴ Performance Library

^۵ Type safe

۱,۱,۲ کاربردها

زمینه‌های کاربرد اُ سی وی شامل موارد زیر است:

- تخمین Egomotion^۶
- سیستم تشخیص چهره^۷
- تشخیص اشاره^۸
- تعامل انسان کامپیوتر (HCI)^۹
- رباتیک موبایل^{۱۰}
- درک حرکت^{۱۱}
- شناسایی شیء^{۱۲}
- تقسیم بندی و تشخیص^{۱۳}
- چشم انداز عمق استریو^{۱۴}: ادراک عمق از دو دوربین
- ساختار از حرکت (SFM)^{۱۵}
- ردیابی حرکت^{۱۶}
- واقعیت افزوده^{۱۷}

برای پشتیبانی از برخی از موارد بالا، اُ سی وی یک کتابخانه یادگیری ماشین آماری، که شامل موارد زیر است را در بر دارد:

- بوستینگ^{۱۸} (الگوریتم متا)
- یادگیری درخت تصمیم گیری^{۱۹}
- درختان افزایش گرادیان^{۲۰}
- الگوریتم بیشینه سازی امید ریاضی^{۲۱}
- الگوریتم K نزدیک ترین همسایه^{۲۲}
- دسته بند کننده نایو بیس^{۲۳}

-
- Egomotion estimation^۶
 - Facial recognition system^۷
 - Gesture recognition^۸
 - Human-computer interaction^۹
 - Mobile robotics^{۱۰}
 - Motion understanding^{۱۱}
 - Object identification^{۱۲}
 - Segmentation and Recognition^{۱۳}
 - Stereopsis Stereo vision^{۱۴}
 - Structure From Motion^{۱۵}
 - Motion tracking^{۱۶}
 - Augmented reality^{۱۷}
 - Boosting^{۱۸}
 - Decision tree^{۱۹}
 - Gradient boosting trees^{۲۰}
 - Expectation-maximization algorithm^{۲۱}
 - K nearest neighbor^{۲۲}
 - Naïve Bayes classifier^{۲۳}

- شبکه‌های عصبی مصنوعی^{۲۴}
- جنگل تصادفی^{۲۵}
- ماشین برداری پشتیبان (SVM)^{۲۶}

۱,۱,۳ زبان برنامه‌نویسی

آسی وی ۲ با C++ نوشته شده است و رابط اصلی آن همین C++ است ولی همچنان می‌توانید از رابط C باقی مانده (از نسخه اول) در آن استفاده کنید. در حال حاضر رابط‌های کاملی برای زبان‌های Python، Java و MATLAB/OCTAVE (از نسخه ۲,۵ به بعد) وجود دارد. API‌های این رابط‌ها را می‌توانید در مستندات آنلاین پیدا کنید. به منظور تشویق توسعه دهندگان زبان‌های دیگر از جمله C#, Ch و Ruby به استفاده از این کتابخانه، رابط‌هایی برای آنها نیز توسعه داده شده است.

در حال حاضر تمامی توسعه‌ها و الگوریتم‌های جدید در C++ توسعه می‌یابند.

۱,۱,۴ سیستم‌عامل‌ها

تا این لحظه آسی وی روی سیستم‌عامل‌های Windows، Android، Maemo، FreeBSD، OpenBSD، iOS، BlackBerry، Linux و OS X قابل اجرا است. کاربر می‌تواند برای استفاده در هر کدام از این سیستم‌عامل‌ها، نسخه‌های رسمی را از SourceForge دریافت کند.

۱,۲ بارگذاری، نمایش و ذخیره تصویر

در این بخش می‌خواهیم شما را با سه عمل بنیادی آشنا کنیم. تقریباً در تمام کاربردهای پردازش تصویری به سه عمل بارگذاری، نمایش و ذخیره تصویر نیاز داریم. در ادامه با نحوه انجام این کارها در آسی وی آشنا می‌شویم.

۱,۲,۱ کد

```
1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <opencv2/highgui/highgui.hpp>
3  #include <opencv2/imgproc/imgproc.hpp>
4
5  int main( int argc, char** argv )
6  {
7      char* imageName = argv[1];
8
9      cv::Mat image;
10     image = cv::imread( imageName, CV_LOAD_IMAGE_COLOR );
11
12     if(!image.data )
13     {
14         printf( " No image data \n " );
15         return -1;
16     }
17
18     cv::Mat gray_image;
19     cv::cvtColor( image, gray_image, CV_BGR2GRAY );
20
21     cv::imwrite( argv[2], gray_image );
22
23     cv::namedWindow( imageName, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
```

^{۲۴} Artificial Neural Networks

^{۲۵} Random forest

^{۲۶} Support Vector Machine

```

24     cv::namedWindow( "Gray image", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
25
26     cv::imshow( imageName, image );
27     cv::imshow( "Gray image", gray_image );
28
29     cv::waitKey(0);
30
31     return 0;
32 }

```

۱,۲,۲ توضیح

در خطوط ۱ تا ۳ فایل‌های سرایند مورد نیاز را وارد برنامه می‌کنیم. فایل سرایند `core.hpp` مربوط به ماژول `Core` در آ‌سی وی است که توابع و متغیرهای عمومی در آن قرار دارند. کلاس `Mat` در این ماژول تعریف شده است.

فایل سرایند `highgui.hpp` هم مربوط به ماژولی با همین نام در آ‌سی وی است. در این فایل توابع و کلاس‌های مربوط به رابط گرافیکی آ‌سی وی قرار دارد. توابع `imread`، `imshow`، `imwrite` و `waitKey` در این ماژول تعریف شده‌اند.

فایل سرایند `imgproc.hpp` مربوط به ماژول `imgProc` است. در این ماژول توابع و الگوریتم‌های پردازش تصویر قرار گرفته‌اند. تابع `cvtColor` و پرچم‌های آن در این ماژول تعریف شده‌اند.

در خط ۷ آدرس تصویر ورودی را از آرگومان ورودی برنامه می‌گیریم و در متغیر `imageName` قرار می‌دهیم.

در خط ۹ یک شیء از کلاس `Mat` درست می‌کنیم. قرار است تصویر ورودی در این شیء قرار گیرد.

در خط ۱۰ با استفاده از تابع `imread` تصویر ورودی را می‌خوانیم. این تابع دو آرگومان دارد. آرگومان اول آدرس تصویر است و آرگومان دوم نحوه بارگذاری تصویر است. در اینجا مشخص کرده‌ایم که تصویر به صورت رنگی بارگذاری شود. اگر می‌خواستیم تصویر به صورت سیاه و سفید بارگذاری شود، باید از پرچم `CV_LOAD_IMAGE_GRAYSCALE` استفاده می‌کردیم.

در خط ۱۲ چک می‌کنیم که آیا تصویر درست بارگذاری شده است یا نه. اگر درست بارگذاری نشده باشد یک پیغام خطا نشان می‌دهیم و از برنامه خارج می‌شویم.

در خط ۱۹ با استفاده از تابع `cvtColor` فضای رنگی تصویر ورودی را از رنگی به سیاه و سفید می‌بریم. آرگومان اول این تابع تصویر ورودی و آرگومان دوم تصویر خروجی است. آرگومان سوم مشخص می‌کند که از چه فضای رنگی به چه فضای رنگی می‌خواهیم تبدیل کنیم.

در خط ۲۱ با استفاده از تابع `imwrite` تصویر سیاه و سفید را ذخیره می‌کنیم. آرگومان اول این تابع آدرس تصویر خروجی است و آرگومان دوم هم تصویری است که می‌خواهیم ذخیره کنیم. دقت کنید که پسوند نام تصویر خروجی تعیین می‌کند که تصویر خروجی از چه نوعی باشد. مثلاً اگر نام تصویر خروجی `bla.jpg` باشد، تصویر خروجی به فرمت `jpg` نوشته می‌شود.

در خطوط ۲۳ و ۲۴ دو پنجره برای نمایش تصویر ورودی و تصویر خروجی درست می‌کنیم. آرگومان اول این توابع نام پنجره و آرگومان دوم تنظیمات پنجره است.

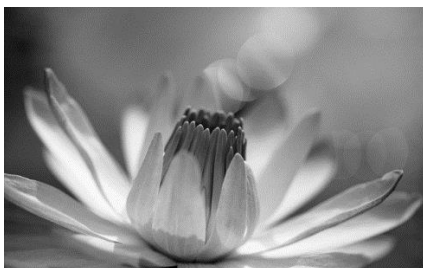
در خطوط ۲۶ و ۲۷ با استفاده از تابع `imshow` تصویر ورودی و تصویر خروجی را در پنجره‌هایی که درست کردیم، نمایش می‌دهیم. آرگومان اول این توابع نام پنجره و آرگومان دوم تصویری است که می‌خواهیم نمایش دهیم.

در خط ۲۹ با استفاده از تابع `waitKey` کاری می‌کنیم که برنامه ما تا زمانی که کاربر کلیدی فشار نداده است همچنان در حال اجرا باشد.

۱,۲,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

```
SimpleProgram.exe "D:/input.jpg" "D:/output.jpg"
```


تصویر خروجی

تصویر ورودی

۱,۳ کلاس MAT

راه‌های متفاوتی برای به‌دست آوردن عکس‌های دیجیتال از دنیای بیرون وجود دارد: دوربین‌های دیجیتال، اسکنرها، سی تی اسکن یا عکس‌برداری رزونانس مغناطیسی، تنها چند مورد از این راه‌ها هستند. در هر صورت چیزی که ما (انسان‌ها) می‌بینیم، تنها یک عکس است. البته چیزی که دستگاه‌های دیجیتال ما ذخیره می‌کنند، تعدادی عدد به ازای هر نقطه در تصویر است.

مثلاً در تصویر بالا می‌بینید که آینه خودرو تنها یک ماتریس عددی است؛ هر کدام از این عددها نمایان‌گر میزان روشنایی^{۲۷} یک نقطه عکس هستند. در نهایت همه عکس‌های موجود در یک کامپیوتر، تبدیل به ماتریس‌های عددی به علاوه اطلاعات شرح دهنده آن‌ها می‌شوند.

در ابتدای توزیع OpenCV، تنها از رابط C پشتیبانی می‌شد. در آن زمان برای ذخیره عکس‌ها در حافظه از داده ساختار `IplImage` استفاده می‌شد. این روش تمام جنبه‌های بد زبان C را روی کار می‌آورد. اصلی‌ترین مشکل، مدیریت دستی حافظه بود که برنامه‌نویس را مسئول اختصاص و باز پس‌گیری حافظه می‌کرد. البته ممکن است این موضوع در برنامه‌های کوچک خود نمایی نکند، ولی زمانی که برنامه‌ها بزرگ و بزرگ‌تر می‌شوند، دست و پنجه نرم کردن با این قضیه بسیار طاقت‌فرسا خواهد شد به گونه‌ای که شما را از هدف اصلیتان دور می‌کند و به یک برنامه‌نویس سیستم مدیریت حافظه تبدیل می‌کند!

خوشبختانه با روی کار آمدن C++ و معرفی مفهوم شیء‌گرایی، راهی جدید به روی برنامه‌نویسان باز شد: مدیریت خودکار حافظه (البته کم و بیش). C++ کاملاً با C سازگار بوده و هیچ نگرانی در مورد برنامه‌های قدیمی وجود ندارد. بنابراین در نسخه دوم OpenCV، رابط جدید C++ با بهره‌گیری از خواص شیء‌گرایی C++ ارائه شد که راهی جدید برای انجام کارها به برنامه‌نویس پیشنهاد می‌داد. راهی که

^{۲۷} Intensity values

برنامه نویس را کمتر درگیر مدیریت حافظه می‌کرد و کدها را شفاف‌تر می‌ساخت. قانونی نانوشته که می‌گفت «با کم‌تر نوشتن، چیزهای بیشتری به دست بیاور».

اولین چیزی که باید دربارهٔ **Mat** بدانید این است که دیگر نیازی به اختصاص دستی حافظه و آزاد کردن آن پس از اتمام کار ندارید. بیشتر تابع‌های **OpenCV** داده‌های خروجیشان را به صورت خودکار در مکانی از حافظه قرار می‌دهند (البته می‌توان این کار را به صورت دستی هم انجام داد). می‌توان یک شیء **Mat** ساخته شده را به تابعی ارسال کرد تا اگر اندازهٔ شیء ارسال شده فضای مورد نیاز را ارضا کرد، تابع از آن شیء برای ذخیرهٔ داده‌ها استفاده کند. با این ویژگی می‌توانید در تمام برنامه تنها از اندازه‌ای از حافظه استفاده کنید که برای انجام کارتان احتیاج دارید؛ نه بیشتر و نه کمتر.

Mat در واقع از دو قسمت تشکیل شده است:

۱. هدر که حاوی اطلاعاتی از قبیل اندازهٔ ماتریس، شیوهٔ ذخیره سازی، آدرس محل ذخیرهٔ ماتریس و... است.
۲. یک اشاره گر به ماتریسی که مقادیر پیکسل‌ها در آن ذخیره شده است و بسته به شیوهٔ ذخیره سازی، ممکن است یک یا چند بعد داشته باشد.

اندازهٔ هدر برای همهٔ ماتریس‌ها ثابت است ولی اندازهٔ ماتریس داده ممکن است از یک عکس تا عکس دیگر متفاوت باشد. بنابراین وقتی در قسمتی از برنامه می‌خواهید عکسی را کپی کنید، بیشترِ زمان صرف کپی کردن قسمت داده‌ای ماتریس می‌شود.

با وجود آن‌که یک ماتریس داده می‌تواند بین چند شیء **Mat** مشترک باشد، زمانی که نیازی به آن نیست، آخرین شیئی که از آن استفاده کرده، آن را پاک خواهد کرد. بدین منظور از یک مکانیسم شمارش مرجع استفاده می‌شود. وقتی هدر یک شیء **Mat** کپی می‌شود، یک واحد به شمارنده درون ماتریس کپی شده اضافه شده و وقتی یک هدر پاک شود، این شمارنده کاهش می‌یابد؛ وقتی شمارنده به صفر رسید ماتریس آزاد می‌شود.

۱,۳,۱ شیوه ذخیره سازی داده‌ها در کلاس **Mat**

از این کلاس می‌توان برای ذخیره سازی یک ماتریس عددی n بعدی یک کاناله یا چند کاناله استفاده کرد. می‌توانید عکس‌های سیاه و سفید یا رنگی، بردارها و ماتریس‌های عدد مختلط، نقاط، هیستوگرام‌ها و ... را در آن ذخیره کرد. چیدمان داده‌ها در ماتریس **M** به وسیلهٔ آرایهٔ **M.step[]** مشخص می‌شود؛ آدرس عناصر این ماتریس که به صورت $(i_0, \dots, i_{M.dims-1})$ است $(0 \leq i_k < M.size[k])$ ، از طریق فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$addr(M_{i_0, \dots, i_{M.dims-1}}) = M.data + M.step[0] * i_0 + M.step[1] * i_1 + \dots + M.step[M.dims - 1] * i_{M.dims-1}$$

برای آرایه‌های دو بعدی فرمول بالا به صورت زیر کاهش می‌یابد:

$$addr(M_{i,j}) = M.data + M.step[0] * i + M.step[1] * j$$

توجه کنید که رابطهٔ $M.step[i] \geq M.step[i+1] * M.size[i+1]$ همواره برقرار است. این یعنی ماتریس‌های دوبعدی به صورت سطر به سطر و ماتریس‌های سه بعدی به صورت صفحه به صفحه و به همین صورت برای ماتریس‌های با ابعاد بالاتر، شیوهٔ ذخیره سازی ادامه می‌یابد. $M.step[M.dims - 1]$ کوچک‌ترین است و همواره برابر با **M.elemSize()** است.

۱,۳,۲ ساخت شیء **Mat**

راه‌های خیلی زیادی برای ساخت یک شیء **Mat** وجود دارد. محبوب‌ترین راه‌ها به صورت زیر هستند:

- سازندهٔ **Mat**:

```
cv::Mat M(2,2, CV_8UC3, cv::Scalar(0,0,255));
```

```
std::cout << "M = " << std::endl << " " << M << std::endl;
```

```
M =
[0, 0, 255, 0, 0, 255;
 0, 0, 255, 0, 0, 255]
```

برای عکس‌های دوبعدی و چند کاناله ابتدا تعداد ردیف‌ها و ستون‌ها را تعریف می‌کنیم. سپس نوع داده‌ای که برای ذخیرهٔ عناصر استفاده می‌کنیم و همچنین تعداد کانال‌های ماتریس به ازای هر پیکسل را مشخص کرد. برای مشخص کردن نوع داده‌ها و تعداد کانال‌ها می‌توان از روش قراردادی زیر استفاده کرد:

[تعداد کانال‌ها]C[پیشوند نوع][علامت دار یا بی علامت][تعداد بیت‌ها برای هر آیت]CV_

مثلاً CV_8UC3 یعنی نوع داده ۸ بیتی بی علامت سه کاناله است. این مقادیر برای حداکثر ۴ کانال از پیش تعریف شده‌اند. اگر به بیشتر از ۴ کانال نیاز دارید، باید با استفاده از ماکرو زیر دادهٔ مورد نظر را تعریف کنید:

(تعداد کانال‌ها)C[پیشوند نوع][علامت دار یا بی علامت][تعداد بیت‌ها برای هر آیت]CV_

مثلاً CV_8UC(5) یک نوع ۸ بیتی بدون علامت ۵ کاناله درست می‌کند.

هم یک بردار چهار عنصری است و با استفاده از آن می‌توان در تمام پیکسل‌های ماتریس تعریف شده، مقدار مشخصی را قرار داد.

- استفاده از آرایه برای مشخص کردن ابعاد:

```
int sz[3] = {2,2,2};
cv::Mat L(3,sz, CV_8UC(1), cv::Scalar::all(0));
```

مثال بالا طریقهٔ ساخت یک ماتریس با بیش از دو بعد را نشان می‌دهد. ابتدا با استفاده از یک آرایه ابعاد آن را مشخص می‌کنیم و سپس اشاره گر آن آرایه را به سازنده Mat ارسال می‌کنیم.

- تابع create():

```
M.create(4,4, CV_8UC(2));
std::cout << "M = " << std::endl << " " << M << std::endl;
```

```
M =
[205, 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205;
 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205;
 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205;
 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205, 205]
```

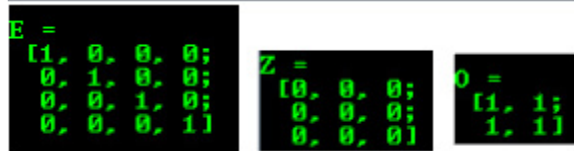
در این روش نمی‌توان ماتریس را مقدار دهی اولیه کرد. این تابع فقط در صورتی که ماتریس قدیمی به اندازهٔ کافی فضا برای ماتریس جدید نداشته باشد، آن را مجدداً مقدار دهی می‌کند.

- شیوه MATLAB: با استفاده از توابع zeros(), ones() و eyes() می‌توان مطابق با روش متلب، ماتریس‌های مختلفی ساخت:

```
cv::Mat E = cv::Mat::eye(4, 4, CV_64F);
std::cout << "E = " << std::endl << " " << E << std::endl;

cv::Mat O = cv::Mat::ones(2, 2, CV_32F);
std::cout << "O = " << std::endl << " " << O << std::endl;

cv::Mat Z = cv::Mat::zeros(3, 3, CV_8UC1);
std::cout << "Z = " << std::endl << " " << Z << std::endl;
```


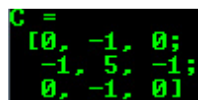
```
E =
[1. 0. 0. 0.;
 0. 1. 0. 0.;
 0. 0. 1. 0.;
 0. 0. 0. 1.]

Z =
[0. 0. 0.;
 0. 0. 0.;
 0. 0. 0.]

O =
[1. 1.;
 1. 1.]
```

- برای ماتریس‌های کوچک می‌توان از روش زیر استفاده کرد:

```
cv::Mat C = (cv::Mat_<double>(3,3) << 0, -1, 0, -1, 5, -1, 0, -1, 0);
std::cout << "C = " << std::endl << " " << C << std::endl;
```


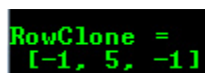
```
C =
[0. -1. 0.;
 -1. 5. -1.;
 0. -1. 0.]
```

در اینجا Mat_ یک کلاس الگو برای Mat است که در بخش‌های بعد به طور مفصل توضیح داده شده است.

- clone کردن یا copyTo کردن قسمتی از یک ماتریس:

```
cv::Mat RowClone = C.row(1).clone();
std::cout << "RowClone = " << std::endl << " " << RowClone;
```

در این روش تمام ماتریس (یعنی هم هدر و ماتریس داده) کپی می‌شوند.


```
RowClone =
[-1. 5. -1.]
```

۱,۳,۳ دسترسی به عناصر درون شیء Mat

برای دسترسی به عناصر درون یک شیء Mat ۴ راه وجود دارد که در زیر هر یک را به صورت جداگانه بررسی می‌کنیم.

برای نشان دادن این روش‌ها و همچنین مقایسه آنها با هم یک کاربرد واحد را در نظر می‌گیریم. هدف این کاربرد جایگزینی مقادیر یک ماتریس بر اساس یک جدول است.

۱,۳,۳,۱ روش بهینه

وقتی بحث کارایی پیش می‌آید، نمی‌توان در مقابل شیوه قدیمی زبان C برای دسترسی به عناصر حافظه، یعنی عملگر [] (اشاره‌گر) ایستاد. بنابراین بهینه‌ترین روشی که می‌توان پیشنهاد کرد روش زیر است:

```
1 cv::Mat& ScanImageAndReduceC(cv::Mat& I, const uchar* const table)
2 {
3     // accept only char type matrices
4     CV_Assert(I.depth() != sizeof(uchar));
5     int channels = I.channels();
```

```

6     int nRows = I.rows;
7     int nCols = I.cols * channels;
8     if (I.isContinuous())
9     {
10        nCols *= nRows;
11        nRows = 1;
12    }
13    int i,j;
14    uchar* p;
15    for( i = 0; i < nRows; ++i)
16    {
17        p = I.ptr<uchar>(i);
18        for ( j = 0; j < nCols; ++j)
19        {
20            p[j] = table[p[j]];
21        }
22    }
23    return I;
24 }

```

در اینجا به صورت ساده فقط یک اشاره گر به ابتدای هر سطر به دست آورده و سپس آن را تا انتها ادامه می‌دهیم. در حالت خاصی که ماتریس تنها در یک سطر ذخیره شده، کافی است تنها یک بار اشاره گر سطر را درخواست کنیم و سپس تا انتهای آن رفته تا به تمام پیکسل‌های ماتریس دسترسی داشته باشیم. باید مراقب عکس‌های رنگی بود؛ از آنجایی که در این عکس‌ها سه کانال داریم، پس لازم است روی سه برابر آیتیم بیشتر در هر سطر حرکت کنیم.

راه دیگری هم برای این کار وجود دارد. متغیر `data` در شیء `Mat`، اشاره گری به اولین سطر و ستون است. اگر این اشاره گر پوچ باشد، داده معتبری در آن شیء وجود نخواهد داشت. بررسی کردن این اشاره گر ساده‌ترین راه برای مطمئن شدن از بارگذاری صحیح عکس است. در حالتی که ذخیره سازی به صورت پشت سر هم باشد، می‌توان از این روش برای دسترسی به پیکسل‌ها استفاده کرد. در مورد عکس سیاه و سفید به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```

uchar* p = I.data;
for( unsigned int i=0; i < ncol*nrows; ++i)
    *p++ = table[*p];

```

نتیجه این کد مطابق با نتیجه کد قبل است با این تفاوت که در اینجا با کدی پیچیده‌تر روبرو هستیم که خوانایی کمتری هم دارد. جالب است بدانید که این کد در اجرا عملکرد مشابهی با کد قبل دارد.

۱.۳.۳.۲ روش امن

در روش بهینه برنامه نویس باید مراقب حفره‌های احتمالی بین سطرها باشد و تعداد فیلدهای مورد بررسی را کنترل کند (تا بیشتر یا کمتر از مقدار موجود نشود). روش امن از آن جهت که این نگرانی‌ها را ندارد، روش امن‌تری است. تنها کاری که باید انجام داد این است که `iterator` شروع و پایان ماتریس را درخواست کرده و سپس فقط `iterator` شروع را افزایش داده تا به `iterator` پایان برسد. برای به دست آوردن مقدار اشاره شده توسط `iterator`، از عملگر `*` استفاده می‌کنیم (قبل از آن قرار می‌دهیم).

```

1     cv::Mat& ScanImageAndReduceIterator(cv::Mat& I, const uchar* const
2     table)
3     {
4         // accept only char type matrices
5         CV_Assert(I.depth() != sizeof(uchar));
6         const int channels = I.channels();
7         switch(channels)
8         {

```

```

9         case 1:
10        {
11            cv::MatIterator_<uchar> it, end;
12            for( it = I.begin<uchar>(), end = I.end<uchar>(); it != end;
13            ++it)
14                *it = table[*it];
15            break;
16        }
17        case 3:
18        {
19            cv::MatIterator_<Vec3b> it, end;
20            for( it = I.begin<Vec3b>(), end = I.end<Vec3b>(); it != end;
21            ++it)
22            {
23                (*it)[0] = table[(*it)[0]];
24                (*it)[1] = table[(*it)[1]];
25                (*it)[2] = table[(*it)[2]];
26            }
27        }
28    }
29    return I;
30 }

```

در عکس‌های رنگی سه آیتیم uchar در هر ستون وجود دارد و می‌توان آنها را به صورت یک بردار کوچک از آیتیم‌های uchar در نظر گرفت که در OpenCV با نام Vec3b شناخته می‌شوند. بنابراین اگر از یک iterator نوع uchar استفاده کنید، تنها به مقادیر کانال آبی دسترسی خواهید داشت. برای دسترسی به n امین زیر ستون از عملگر ساده [] استفاده می‌کنیم. به خاطر بسپارید که iterator های OpenCV روی ستون‌ها حرکت می‌کنند و به صورت خودکار به سطر بعدی می‌روند.

۱,۳,۳,۳ روش بی‌درنگ

استفاده از این روش برای مرور تصاویر پیشنهاد نمی‌شود. از این روش باید زمانی که تعداد دسترسی‌هایمان کم است استفاده کرد. برای استفاده از روش بی‌درنگ، باید سطر و ستون پیکسل مورد نظر و نوع داده را مشخص کنیم. برای عکس‌های سیاه و سفید به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```

1  cv::Mat& ScanImageAndReduceRandomAccess(cv::Mat& I, const uchar* const
2  table)
3  {
4      // accept only char type matrices
5      CV_Assert(I.depth() != sizeof(uchar));
6      const int channels = I.channels();
7      switch(channels)
8      {
9          case 1:
10         {
11             for( int i = 0; i < I.rows; ++i)
12                 for( int j = 0; j < I.cols; ++j )
13                     I.at<uchar>(i,j) = table[I.at<uchar>(i,j)];
14             break;
15         }
16         case 3:
17         {
18             cv::Mat_<Vec3b> _I = I;
19             for( int i = 0; i < I.rows; ++i)
20                 for( int j = 0; j < I.cols; ++j )
21                 {
22                     _I(i,j)[0] = table[_I(i,j)[0]];

```

```

23         _I(i,j)[1] = table[_I(i,j)[1]];
24         _I(i,j)[2] = table[_I(i,j)[2]];
25     }
26     I = _I;
27     break;
28 }
29 }
30 return I;
31 }

```

تابع `at()` نوع داده را به صورت الگو از ورودی می‌گیرد و آدرس آیتم درخواست شده را به صورت بی‌درنگ محاسبه می‌کند و سپس یک اشاره گر به آن بر می‌گرداند.

در خط ۵ بررسی می‌کنیم که ماتریس `I` از نوع کاراکتری باشد (یعنی یک بایتی باشد).

اگر می‌خواهید به صورت مکرر به منظور دسترسی به پیکسل‌های یک عکس از این روش استفاده کنید، نوشتن نوع داده و کلید واژه `at` برای هر دسترسی می‌تواند دردسر ساز و وقت گیر باشد. برای حل این مشکل، `OpenCV` یک نوع داده به نام `Mat_` ارائه می‌دهد که کاملاً مشابه `Mat` است و فقط باید هنگام تعریف آن، نوع داده را مشخص کرد. در این داده ساختار می‌توان از عملگر `()` برای دسترسی سریع به عناصر ماتریس استفاده کرد. همچنین می‌توانید داده ساختارهای `Mat` و `Mat_` را به راحتی به هم تبدیل کنید. در خط ۱۸ کد بالا مشاهده می‌کنید که ابتدا ماتریس `I` را به یک شیء از نوع `Mat_` با نوع داده `Vec3b` تبدیل می‌کنیم، سپس در خطوط ۲۲ تا ۲۴ با استفاده از عملگر `()` به داده‌های هر عنصر ماتریس دسترسی پیدا می‌کنیم. به هر حال سرعت این روش در مقایسه با روش اول (یعنی استفاده از تابع `at()`) هیچ فرقی نمی‌کند.

۱,۳,۳,۴ روش جدول جستجو

در این روش از جدول جستجو برای تغییر مقدار پیکسل‌های یک عکس استفاده می‌کنیم. جایگزین کردن مقدار پیکسل‌های یک عکس با مقدارهای جدید یک کار معمول در پردازش تصویر است. به همین خاطر `OpenCV` تابعی ارائه داده که این کار را به صورت خودکار برای ما انجام می‌دهد و دیگر نیازی نیست که خودمان روی همه پیکسل‌های تصویر حرکت کنیم و مقدار پیکسل‌ها را با مقدارهای جدید جایگزین کنیم. این تابع `LUT()` است. برای شروع باید یک جدول جستجو بسازیم. برای این کار از یک شیء `Mat` استفاده می‌کنیم:

```

cv::Mat lookUpTable(1, 256, CV_8U);
uchar* p = lookUpTable.data;
for( int i = 0; i < 256; ++i)
    p[i] = table[i];

```

سپس تابع `LUT` را روی عکس ورودی صدا می‌زنیم (`I` عکس ورودی و `J` هم عکس خروجی است):

```
cv::LUT(I, lookUpTable, J);
```

۱,۳,۳,۵ مقایسه روش‌ها

برای اینکه بهتر بتوان تفاوت کارایی را دید، از یک عکس رنگی بسیار بزرگ (2560 X 1600 پیکسلی) استفاده شده و به منظور حصول دقت بیشتر، از زمان‌های به دست آمده در ۱۰۰ بار اجرای متوالی برای هر روش، میانگین گرفته شده است.

زمان اجرا (میلی ثانیه)	روش
۷۹,۴۷۱۷	بهینه
۸۳,۷۲۰۱	امن
۹۳,۷۸۷۸	بی‌درنگ
۳۲,۵۷۵۹	جدول جستجو

از این جدول چند نتیجه می‌توان گرفت:

۱. تا حد امکان از تابع‌هایی که OpenCV ارائه داده است استفاده کنید زیرا کتابخانهٔ OpenCV از چند نخی پشتیبانی می‌کند.
۲. روش امن با وجود اینکه امن‌ترین روش است اما بسیار کند عمل می‌کند.
۳. پرهزینه‌ترین روش، روش بی‌درنگ است. البته این در حالت اجرای خطایابی است و ممکن است در حالت انتشار بهتر از روش امن عمل کند ولی مطمئناً در زمینهٔ امنیت از روش امن عقب‌تر است.

۱,۳,۴ عملگرهای ریاضی

در لیست زیر عملگرهای ریاضی پشتیبانی شده توسط کلاس Mat را می‌بینید. می‌توانید هر کدام از این عملگرها را برای ایجاد عبارت‌های پیچیده با هم ترکیب کرد. در اینجا A و B ماتریس‌هایی از نوع Mat هستند و s یک نوع Scalar است و alpha هم یک مقدار حقیقی اسکالر است.

- جمع، تفریق و نقیض: $A + B, A - B, A + s, A - s, s + A, s - A, -A$
- مقیاس گذاری^{۲۹}: $A * alpha$
- ضرب و تقسیم درایه‌ای: $A.mul(B), A/B, alpha/A$
- ضرب ماتریسی: $A * B$
- ترانپوز: $A.t()$
- معکوس و شبه معکوس ماتریس، حل سیستم‌های خطی و مسائل کمترین مربعات:
- $A.inv([method])$ ($\sim A^{-1}$), $A.inv([method]) * B$ ($\sim X: AX = B$)
- مقایسه: عبارت‌های $A.comop B, A.comop alpha, alpha.comop A$ که $comop$ می‌تواند یکی از عملگرهای $=, <, >, ==, !=$ باشد. نتیجهٔ مقایسه یک ماسک یک کاناله ۸ بیتی است که عناصر آن در صورت برقرار بودن شرایط مقدار ۲۵۵ و در صورت برقرار نبودن مقدار صفر دارند.
- عملگرهای بیتی: عبارت‌های $A.logicop B, A.logicop s, s.logicop A, \sim A$ که $logicop$ می‌تواند یکی از عملگرهای $\&, |, ^$ باشد.
- کمینه و بیشینه درایه‌ای: $\min(A, B), \max(A, B), \min(A, alpha), \max(A, alpha)$
- قدر مطلق درایه‌ای: $abs(A)$
- ضرب داخلی^{۳۰} و خارجی^{۳۱}: $A.cross(B), A.dot(B)$
- توابعی مثل $sum, mean, norm, countNonZero, trace, determinant$ و... که یک ماتریس یا یک مقدار اسکالر بر می‌گردانند.
- مقدار دهنده‌های ماتریس (مثل $Mat::eye()$ و $Mat::zeros()$ و $Mat::ones()$), مقدار دهنده‌های به وسیلهٔ کاما، سازنده‌های ماتریس و عملگرهای که یک زیر ماتریس را استخراج می‌کنند.
- سازنده‌های به شکل $Mat_<destination_type>()$ که ماتریس را به نوع مناسب تبدیل می‌کنند.

^{۲۹} Scaling

^{۳۰} Dot product

^{۳۱} Cross product

۱,۴ ذخیره سازی و بازیابی اطلاعات

در این بخش می‌خواهیم شما را با شیوه استاندارد ذخیره سازی و بازیابی داده ساختارهای موجود در آ‌سی وی آشنا کنیم. البته با این روش می‌توان داده ساختارهایی که به نوعی از داده ساختارهای آ‌سی وی درست شده‌اند را نیز ذخیره/بازیابی کرد.

کد ۱,۴,۱

```

1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <iostream>
3  #include <string>
4
5  using namespace cv;
6  using namespace std;
7
8  static void help(char** av)
9  {
10     cout << endl
11         << av[0] << " shows the usage of the OpenCV serialization
12 functionality." << endl << "usage: " << endl
13         << av[0] << " outputfile.yml.gz" << endl
14         << "The output file may be either XML (xml) or YAML
15 (yml/yaml). You can even compress it by "
16         << "specifying this in its extension like xml.gz yaml.gz
17 etc... " << endl
18         << "With FileStorage you can serialize objects in OpenCV by
19 using the << and >> operators" << endl
20         << "For example: - create a class and have it serialized"
21 << endl
22         << "                - use it to read and write matrices."
23 << endl;
24 }
25
26 class MyData
27 {
28 public:
29     MyData() : A(0), X(0), id()
30     {}
31     explicit MyData(int) : A(97), X(CV_PI), id("mydata1234") //
32 explicit to avoid implicit conversion
33     {}
34     void write(FileStorage& fs) const //Write
35 serialization for this class
36     {
37         fs << "{" << "A" << A << "X" << X << "id" << id << "}";
38     }
39     void read(const FileNode& node) //Read
40 serialization for this class
41     {
42         A = (int)node["A"];
43         X = (double)node["X"];
44         id = (string)node["id"];
45     }
46 public: // Data Members
47     int A;
48     double X;
49     string id;
50 };
51
52

```

```

53 //These write and read functions must be defined for the
54 serialization in FileStorage to work
55 static void write(FileStorage& fs, const std::string&, const MyData&
56 x)
57 {
58     x.write(fs);
59 }
60 static void read(const FileNode& node, MyData& x, const MyData&
61 default_value = MyData()) {
62     if(node.empty())
63         x = default_value;
64     else
65         x.read(node);
66 }
67
68 // This function will print our custom class to the console
69 static ostream& operator<<(ostream& out, const MyData& m)
70 {
71     out << "{ id = " << m.id << ", ";
72     out << "X = " << m.X << ", ";
73     out << "A = " << m.A << "}";
74     return out;
75 }
76
77 int main(int ac, char** av)
78 {
79     if (ac != 2)
80     {
81         help(av);
82         return 1;
83     }
84
85     string filename = av[1];
86     { //write
87         Mat R = Mat_<uchar>::eye(3, 3),
88             T = Mat_<double>::zeros(3, 1);
89         MyData m(1);
90
91         FileStorage fs(filename, FileStorage::WRITE);
92
93         fs << "iterationNr" << 100;
94         fs << "strings" << "["; // text - string sequence
95         fs << "image1.jpg" << "Awesomeness" << "baboon.jpg";
96         fs << "]" ; // close sequence
97
98         fs << "Mapping"; // text - mapping
99         fs << "{" << "One" << 1;
100        fs <<         "Two" << 2 << "}";
101
102        fs << "R" << R; // cv::Mat
103        fs << "T" << T;
104
105        fs << "MyData" << m; // your own data structures
106
107        fs.release(); // explicit close
108        cout << "Write Done." << endl;
109    }
110
111    { //read
112        cout << endl << "Reading: " << endl;
113        FileStorage fs;

```

```

114         fs.open(filename, FileStorage::READ);
115
116         int itNr;
117         //fs["iterationNr"] >> itNr;
118         itNr = (int) fs["iterationNr"];
119         cout << itNr;
120         if (!fs.isOpened())
121         {
122             cerr << "Failed to open " << filename << endl;
123             help(av);
124             return 1;
125         }
126
127         FileNode n = fs["strings"]; // Read string sequence - Get
128     node
129         if (n.type() != FileNode::SEQ)
130         {
131             cerr << "strings is not a sequence! FAIL" << endl;
132             return 1;
133         }
134
135         FileNodeIterator it = n.begin(), it_end = n.end(); // Go
136     through the node
137         for (; it != it_end; ++it)
138             cout << (string)*it << endl;
139
140
141         n = fs["Mapping"]; // Read mappings from a sequence
142         cout << "Two  " << (int)(n["Two"]) << "; ";
143         cout << "One  " << (int)(n["One"]) << endl << endl;
144
145
146         MyData m;
147         Mat R, T;
148
149         fs["R"] >> R; // Read cv::Mat
150         fs["T"] >> T;
151         fs["MyData"] >> m; // Read your own structure_
152
153         cout << endl
154             << "R = " << R << endl;
155         cout << "T = " << T << endl << endl;
156         cout << "MyData = " << m << endl << endl;
157
158         //Show default behavior for non existing nodes
159         cout << "Attempt to read NonExisting (should initialize the
160     data structure with its default).";
161         fs["NonExisting"] >> m;
162         cout << endl << "NonExisting = " << m << endl;
163     }
164
165     cout << endl
166         << "Tip: Open up " << filename << " with a text editor to
167     see the serialized data." << endl;
168
169     return 0;
170 }

```

۱,۴,۲ توضیح

در این بخش فقط در مورد فایل‌های XML و YAML صحبت می‌کنیم. فایل ورودی/خروجی شما ممکن است فقط یکی از این دو فرمت را داشته باشد.

به طور کلی دو نوع داده ساختار قابل سریال سازی^{۳۲} وجود دارد:

- نگاشت‌ها^{۳۳} (مثل map در STL)
- دنبالهٔ عناصر^{۳۴} (مثل vector در STL).

تفاوت این دو در این است که در نگاشت‌ها هر عنصر یک کلید یکتا دارد و می‌توان در صورت وجود مستقیماً به آن دسترسی پیدا کرد، ولی در دنباله برای پیدا کردن یک عنصر باید کل دنباله را جستجو کرد.

در ادامه با نحوه ذخیره سازی و بازیابی هر دو نوع داده ساختار بالا را بررسی می‌کنیم.

۱. باز/بسته کردن فایل: قبل از اینکه در یک فایل بنویسید، لازم است آن را باز کرده و سپس در انتها آن را به بنید. در اسی وی برای کار با فایل‌های XML و YAML از کلاس FileStorage استفاده می‌شود. برای باز کردن یک فایل با استفاده از این کلاس می‌توان از سازنده آن یا تابع open آن استفاده کرد:

```
string filename = "I.xml";
FileStorage fs(filename, FileStorage::READ);
// OR ...
FileStorage fs;
fs.open(filename, FileStorage::READ);
```

آرگومان دوم یک ثابت است که مشخص کنندهٔ عملیاتی است که می‌خواهید روی آن فایل انجام دهید: WRITE (نوشتن)، READ (خواندن) یا APPEND (اضافه کردن). همچنین پسوندی که در اسم فایل مشخص شده است، تعیین کنندهٔ نوع فایل خروجی است. جالب اینکه با اضافه کردن gz. به انتهای اسم فایل، آن فایل فشرده خواهد شد. وقتی یک شیء FileStorage از بین برود، فایل مربوط به آن به صورت خودکار بسته می‌شود. البته می‌توان این کار را به صورت دستی با تابع release انجام داد:

```
fs.release();
```

۲. ورودی/خروجی عددی و متنی: کلاس FileStorage مشابه کتابخانهٔ STL برای خروجی از عملگر << استفاده می‌کند. برای چاپ هر ساختار داده‌ای لازم است که ابتدا نام آن مشخص شود. این کار به سادگی با چاپ کردن اسم آن انجام می‌شود. برای داده‌های اولیه می‌توان به روش زیر، هم اسم و هم مقدار آن را چاپ کرد:

```
fs << "iterationNr" << 100;
```

برای خواندن مقدار iterationNr باید با استفاده از عملگر [] نام گره‌ای که قصد خواندن آن را داریم (که در اینجا iterationNr است)، مشخص کنیم. سپس می‌توان به یکی از دو روش زیر به مقدار آن دسترسی پیدا کرد:

```
int itNr;
```

^{۳۲} Serializing

^{۳۳} Mappings

^{۳۴} Element sequence

```
fs["iterationNr"] >> itNr;
// OR ...
itNr = (int) fs["iterationNr"];
```

۳. ورودی/خروجی ساختار داده‌های اُسی وی: این کار دقیقاً مشابه نوشتن نوع‌های اولیه است:

```
Mat R = Mat_<uchar>::eye(3, 3),
T = Mat_<double>::zeros(3, 1);

fs << "R" << R; // Write cv::Mat
fs << "T" << T;

fs["R"] >> R; // Read cv::Mat
fs["T"] >> T;
```

۴. ورودی/خروجی آرایه‌های ساده و انجمنی: همان‌طور که قبلاً گفته شد، می‌توان نگاشت‌ها و دنباله‌ها (آرایه‌ها و بردارها) را با استفاده از کلاس `FileStorage` چاپ کرد. روند چاپ اینگونه داده ساختارها به این صورت است که ابتدا نام متغیر را می‌آوریم و سپس مشخص می‌کنیم که خروجی یک دنباله یا یک نگاشت است. برای دنباله‌ها، قبل از آیت‌م اول کاراکتر `[` و بعد از آیت‌م آخر نیز کاراکتر `]` را قرار می‌دهیم:

```
fs << "strings" << "["; // text - string sequence
fs << "image1.jpg" << "Awesomeness" << "baboon.jpg";
fs << "]; // close sequence
```

در مورد نگاشت‌ها هم همین کار را می‌کنیم، با این تفاوت که از کاراکترهای `{` و `}` استفاده می‌کنیم:

```
fs << "Mapping"; // text - mapping
fs << "{" << "One" << 1;
fs << "Two" << 2 << "}";
```

برای خواندن هم از ساختار داده‌های `FileNode` و `FileNodeIterator` استفاده می‌کنیم. عملگر `[]` مربوط به کلاس `FileStorage` یک شیء `FileNode` را بر می‌گرداند. اگر نود بازگشتی یک دنباله بود، از `FileNodeIterator` برای خواندن آیت‌م‌ها استفاده می‌کنیم:

```
FileNode n = fs["strings"]; // Read string sequence - Get node
if (n.type() != FileNode::SEQ)
{
    cerr << "strings is not a sequence! FAIL" << endl;
    return 1;
}

FileNodeIterator it = n.begin(), it_end = n.end(); // Go through the node
for (; it != it_end; ++it)
    cout << (string)*it << endl;
```

در مورد نگاشت‌ها می‌توانیم از همان عملگر `[]` برای دسترسی به آیت‌م‌ها استفاده کنیم:

```
n = fs["Mapping"]; // Read mappings from a sequence
cout << "Two " << (int)(n["Two"]) << " ";
cout << "One " << (int)(n["One"]) << endl << endl;
```

۵. ورودی/خروجی ساختمان داده‌های ساختگی: فرض کنید یک ساختار داده به شکل زیر داریم:

```
class MyData
{
public:
    MyData() : A(0), X(0), id() {}
public:    // Data Members
    int A;
    double X;
    string id;
};
```

می‌توان این کلاس را به وسیلهٔ رابط ورودی/خروجی YAML/XML سریال کرد (درست مثل ساختار داده‌های آ‌سی وی). برای این کار باید یک تابع `read` و یک تابع `write`، داخل و بیرون کلاس مورد نظر اضافه شود. به عنوان مثال قسمت داخلی کلاس بالا را به شکل زیر تعریف می‌کنیم:

```
//Write serialization for this class
void write(FileStorage& fs) const
{
    fs<< "{" << "A" << A << "X" << X << "id" << id << "}";
}
//Read serialization for this class
void read(const FileNode& node)
{
    A = (int)node["A"];
    X = (double)node["X"];
    id = (string)node["id"];
}
```

سپس قسمت خارجی را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

```
//These write and read functions must be defined for the serialization in
FileStorage to work
static void write(FileStorage& fs, const std::string&, const MyData& x)
{
    x.write(fs);
}
static void read(const FileNode& node, MyData& x, const MyData&
default_value = MyData()) {
    if(node.empty())
        x = default_value;
    else
        x.read(node);
}
```

در قسمت `read` مشخص کرده‌ایم که اگر نود درخواستی وجود نداشته باشد از یک نود پیش فرض استفاده شود (یک شیء خام از کلاس `MyData`). البته بهتر است که در برنامه‌های واقعی یک خطا پرتاب کنیم. بعد از اضافه کردن این چهار تابع از عملگر `>>` برای خواندن و از عملگر `<<` برای نوشتن استفاده می‌کنیم:

```
MyData m(1);

fs << "MyData" << m; // Write your own data structures
fs["MyData"] >> m; // Read your own structure_
```

۱,۴,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

FileRW.exe "1.xml"

محتوای فایل 1.xml به صورت زیر است:

```
<?xml version="1.0"?>
<opencv_storage>
<iterationNr>100</iterationNr>
<strings>
  image1.jpg Awesomeness baboon.jpg</strings>
<Mapping>
  <One>1</One>
  <Two>2</Two></Mapping>
<R type_id="opencv-matrix">
  <rows>3</rows>
  <cols>3</cols>
  <dt>u</dt>
  <data>
    1 0 0 0 1 0 0 0 1</data></R>
<T type_id="opencv-matrix">
  <rows>3</rows>
  <cols>1</cols>
  <dt>d</dt>
  <data>
    0. 0. 0.</data></T>
<MyData>
  <A>97</A>
  <X>3.1415926535897931e+000</X>
  <id>mydata1234</id></MyData>
</opencv_storage>
```

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

FileRW.exe "2.yml"

محتوای فایل 2.yml به صورت زیر است:

```
%YAML:1.0
iterationNr: 100
strings:
  - "image1.jpg"
  - Awesomeness
  - "baboon.jpg"
Mapping:
  One: 1
  Two: 2
R: !!opencv-matrix
  rows: 3
  cols: 3
  dt: u
  data: [ 1, 0, 0, 0, 1, 0, 0, 0, 1 ]
T: !!opencv-matrix
  rows: 3
  cols: 1
  dt: d
  data: [ 0., 0., 0. ]
MyData:
  A: 97
```

x: 3.1415926535897931e+000
id: mydata1234

۲ فصل دوم – حوزه مکان

۲,۱ شکل‌های هندسی ساده

در این بخش می‌خواهیم طریقه ترسیم شکل‌های هندسی ساده را آموزش دهیم. این شکل‌ها عبارتند از خط، دایره، بیضی، مستطیل، چند ضلعی.

کد ۲,۱,۱

```

1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <opencv2/highgui/highgui.hpp>
3  #include <iostream>
4  #define w 400
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Function headers
9  void MyEllipse( Mat img, double angle );
10 void MyFilledCircle( Mat img, Point center );
11 void MyPolygon( Mat img );
12 void MyLine( Mat img, Point start, Point end );
13
14 /**
15  * @function main
16  * @brief Main function
17  */
18 int main( void ){
19
20     /// Windows names
21     char atom_window[] = "Drawing 1: Atom";
22     char rook_window[] = "Drawing 2: Rook";
23
24     /// Create black empty images
25     Mat atom_image = Mat::zeros( w, w, CV_8UC3 );
26     Mat rook_image = Mat::zeros( w, w, CV_8UC3 );
27
28     /// 1. Draw a simple atom:
29     /// -----
30
31     /// 1.a. Creating ellipses
32     MyEllipse( atom_image, 90 );
33     MyEllipse( atom_image, 0 );
34     MyEllipse( atom_image, 45 );
35     MyEllipse( atom_image, -45 );
36
37     /// 1.b. Creating circles
38     MyFilledCircle( atom_image, Point( w/2, w/2) );
39
40     /// 2. Draw a rook
41     /// -----
42
43     /// 2.a. Create a convex polygon

```

```

44     MyPolygon( rook_image );
45
46     /// 2.b. Creating rectangles
47     rectangle(rook_image, Point( 0, 7*w/8 ), Point( w, w), Scalar(
48 0, 255, 255 ), -1, 8);
49
50     /// 2.c. Create a few lines
51     MyLine( rook_image, Point( 0, 15*w/16 ), Point( w, 15*w/16 ) );
52     MyLine( rook_image, Point( w/4, 7*w/8 ), Point( w/4, w ) );
53     MyLine( rook_image, Point( w/2, 7*w/8 ), Point( w/2, w ) );
54     MyLine( rook_image, Point( 3*w/4, 7*w/8 ), Point( 3*w/4, w ) );
55
56     /// 3. Display your stuff!
57     imshow( atom_window, atom_image );
58     moveWindow( atom_window, 0, 200 );
59     imshow( rook_window, rook_image );
60     moveWindow( rook_window, w, 200 );
61
62     waitKey( 0 );
63     return(0);
64 }
65
66 /// Function Declaration
67
68 /**
69  * @function MyEllipse
70  * @brief Draw a fixed-size ellipse with different angles
71  */
72 void MyEllipse( Mat img, double angle )
73 {
74     int thickness = 2;
75     int lineType = 8;
76
77     ellipse( img, Point( w/2, w/2 ), Size( w/4, w/16 ), angle, 0,
78 360, Scalar( 255, 0, 0 ), thickness, lineType );
79 }
80
81 /**
82  * @function MyFilledCircle
83  * @brief Draw a fixed-size filled circle
84  */
85 void MyFilledCircle( Mat img, Point center )
86 {
87     int thickness = -1;
88     int lineType = 8;
89
90     circle(img, center, w/32, Scalar( 0, 0, 255 ), thickness,
91 lineType);
92 }
93
94 /**
95  * @function MyPolygon
96  * @function Draw a simple concave polygon (rook)
97  */
98 void MyPolygon( Mat img )
99 {
100     int lineType = 8;
101
102     /** Create some points */
103     Point rook_points[1][20];
104     rook_points[0][0] = Point( w/4, 7*w/8 );

```

```

105     rook_points[0][1] = Point( 3*w/4, 7*w/8 );
106     rook_points[0][2] = Point( 3*w/4, 13*w/16 );
107     rook_points[0][3] = Point( 11*w/16, 13*w/16 );
108     rook_points[0][4] = Point( 19*w/32, 3*w/8 );
109     rook_points[0][5] = Point( 3*w/4, 3*w/8 );
110     rook_points[0][6] = Point( 3*w/4, w/8 );
111     rook_points[0][7] = Point( 26*w/40, w/8 );
112     rook_points[0][8] = Point( 26*w/40, w/4 );
113     rook_points[0][9] = Point( 22*w/40, w/4 );
114     rook_points[0][10] = Point( 22*w/40, w/8 );
115     rook_points[0][11] = Point( 18*w/40, w/8 );
116     rook_points[0][12] = Point( 18*w/40, w/4 );
117     rook_points[0][13] = Point( 14*w/40, w/4 );
118     rook_points[0][14] = Point( 14*w/40, w/8 );
119     rook_points[0][15] = Point( w/4, w/8 );
120     rook_points[0][16] = Point( w/4, 3*w/8 );
121     rook_points[0][17] = Point( 13*w/32, 3*w/8 );
122     rook_points[0][18] = Point( 5*w/16, 13*w/16 );
123     rook_points[0][19] = Point( w/4, 13*w/16 );
124
125     const Point* ppt[1] = { rook_points[0] };
126     int npt[] = { 20 };
127
128     fillPoly(img, ppt, npt, 1, Scalar( 255, 255, 255 ), lineType);
129 }
130
131 /**
132  * @function MyLine
133  * @brief Draw a simple line
134  */
135 void MyLine( Mat img, Point start, Point end )
136 {
137     int thickness = 2;
138     int lineType = 8;
139     line(img, start, end, Scalar( 0, 0, 0 ), thickness, lineType);
140 }

```

۲،۱،۲ توضیح

از آنجایی که می‌خواهیم دو شکل رسم کنیم (یک اتم و یک قلعه)، باید دو ماتریس به عنوان صفحه ترسیم و دو پنجره برای نمایش آنها درست کنیم (خطوط ۲۵ و ۲۶).

برای کشیدن هر شکل یک تابع جداگانه درست کرده‌ایم. به عنوان مثال برای کشیدن اتم از توابع `MyFilledCircle` و `MyEllipse` استفاده کرده‌ایم (خطوط ۲۸ تا ۳۹).

برای کشیدن قلعه از توابع `MyLine`، `rectangle` و یک `MyPolygon` استفاده کرده‌ایم (خطوط ۴۰ تا ۵۴).

بهتر است ببینیم درون این توابع چه می‌گذرد:

• تابع `MyLine` (خطوط ۱۳۵ تا ۱۴۰)

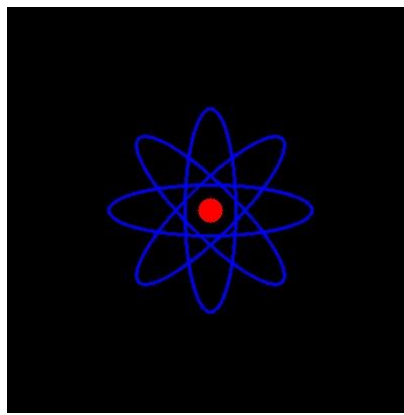
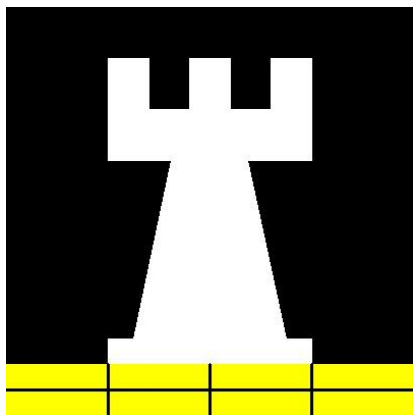
همان طور که می‌بینید این تابع فقط به روش زیر چندین بار از تابع `line` (که در ماژول `Core` موجود است) استفاده می‌کند:

- یک خط از نقطه `start` به نقطه `end` می‌کشد.
- خط بالا را در تصویر `img` رسم می‌کند.

- رنگ خط با یک اسکالر به فرم $\text{Scalar}(0,0,0)$ ، که نشان دهنده رنگ سیاه RGB است، به تابع `line` فرستاده شده.
- میزان نازکی خط با متغیر `thickness` مشخص شده است.
- این خط از نوع متصل است و این مورد با متغیر `lineType` که مقدار ۲ دارد مشخص شده است.
- تابع `MyEllipse` (خطوط ۷۲ تا ۷۹)
 - این تابع به شکل زیر یک بیضی می‌کشد:
 - بیضی در عکس `img` ترسیم می‌شود.
 - مرکز بیضی نقطه $(w/2, w/2)$ است و در یک مستطیل به اندازه $(w/4, w/16)$ محدود شده.
 - بیضی به اندازه `angle` درجه چرخانده می‌شود.
 - بیضی به صورت یک قطاع از زاویه ۰ تا ۳۶۰ است.
 - رنگ بیضی با $\text{Scalar}(255,0,0)$ که در RGB یعنی آبی، مشخص شده است.
 - نازکی و نوع خط بیضی با متغیرهای `thickness` و `lineType` مشخص شده‌اند.
- تابع `MyFilledCircle` (خطوط ۸۵ تا ۹۲)
 - آرگومان‌های تابع `circle` به شرح زیر است:
 - `img` عکسی است که دایره در آن کشیده می‌شود.
 - مرکز دایره با نقطه `center` مشخص شده است.
 - شعاع دایره $W/32$ است.
 - رنگ دایره با $\text{Scalar}(0,0,255)$ که در RGB به معنی قرمز است، مشخص شده است.
 - به خاطر اینکه مقدار `thickness` عدد ۱- قرار داده شده، دایره توپر کشیده می‌شود.
- تابع `MyPolygon` (خطوط ۹۸ تا ۱۲۹)
 - برای کشیدن یک چند ضلعی توپر، از تابع `fillPoly` که در ماژول `Core` موجود است استفاده می‌کنیم. قابل ذکر است که:
 - چندضلعی روی عکس `img` کشیده می‌شود.
 - رأس‌های چند ضلعی همان مجموعه نقاطی هستند که در `ppt` قرار داده شده‌اند.
 - تعداد رأس‌هایی که باید رسم شوند در متغیر `npt` قرار داده شده است.
 - تعداد چند ضلعی‌هایی که باید رسم شوند، ۱ عدد است.
 - رنگ چند ضلعی با $\text{Scalar}(255,255,255)$ که در RGB به معنای سفید است، مشخص شده است.
- تابع `rectangle` (خط ۴۷)
 - در آخر تابع `rectangle` را معرفی می‌کنیم. در این تابع:
 - مستطیل روی عکس `rook_image` کشیده می‌شود.
 - دو رأس مخالف مستطیل با $\text{Point}(0,7*w/8.0)$ و $\text{Point}(w,w)$ مشخص شده‌اند.
 - رنگ مستطیل با $\text{Scalar}(0,255,255)$ که نشان دهنده رنگ زرد در سیستم RGB است، مشخص شده است.
 - به خاطر اینکه مقدار `thickness` عدد ۱- قرار داده شده است، مستطیل توپر خواهد بود.

۲,۱,۳ خروجی

خروجی برنامه به شکل زیر است:

۲,۲ ترکیب خطی دو تصویر

دو تصویر را می‌توان با استفاده از یک ترکیب خطی از مقادیر پیکسل‌های آنان، جمع کرد. فرم کلی یک ترکیب خطی به صورت زیر است:

$$g(x) = \alpha f_0(x) + \beta f_1(x) + \gamma : \alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{R}$$

قبلاً با عملگرهای ریاضی مجازی که می‌توانستیم روی کلاس `Mat` استفاده کنیم آشنا شدیم. می‌دانیم که می‌توان به راحتی دو عکس (با ابعاد یکسان) را با هم جمع کرد و عکس دیگری با همان ابعاد به وجود آورد. اما در این بخش می‌خواهیم شما را با تابع `addWeighted` آشنا کنیم. این تابع دقیقاً مشابه معادله بالا عمل می‌کند؛ یعنی با دریافت دو ماتریس مبدأ و سه عدد α ، β و γ یک ترکیب خطی از دو ماتریس ورودی درست می‌کند و به عنوان خروجی بر می‌گرداند.

۲,۲,۱ کد

```
1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <opencv2/highgui/highgui.hpp>
3  #include <iostream>
4
5  int main( int argc, char** argv )
6  {
7      double alpha = 0.5; double beta; double input;
8      cv::Mat src1, src2, dst;
9
10     /// Ask the user enter alpha
11     std::cout << " Simple Linear Blender "<<std::endl;
12     std::cout << "-----"<<std::endl;
13     std::cout << "* Enter alpha [0-1]: ";
14     std::cin >> input;
15
16     // We use the alpha provided by the user iff it is between 0 and
17 1  if( alpha >= 0 && alpha <= 1 )
18         alpha = input;
19
20     // Read image ( same size, same type )
21     src1 = cv::imread("PICTURES/1.jpg");
22     src2 = cv::imread("PICTURES/2.jpg");
23     if( !src1.data )
24     {
25         std::cout << "Error loading src1" << std::endl;
26         return -1;
27     }
28 }
```

```

29     if( !src2.data )
30     {
31         std::cout << "Error loading src2" << std::endl;
32         return -1;
33     }
34
35     // Create Windows
36     beta = ( 1.0 - alpha );
37     cv::addWeighted( src1, alpha, src2, beta, 0.0, dst);
38
39     cv::imshow( "Linear Blend", dst );
40     cv::waitKey(0);
41
42     return 0;
43 }

```

۲,۲,۲ توضیح

در این برنامه ابتدا از کاربر می‌خواهیم که یک مقدار بین ۰ و ۱ برای α انتخاب کند. اگر کاربر عدد درستی را وارد کرده باشد، متغیر α را برابر با آن عدد قرار می‌دهیم (خط ۱۹)؛ در غیر این صورت از همان مقدار پیشفرض که ۰,۵ است، استفاده می‌شود.

در ادامه دو تصویر را از حافظه می‌خوانیم و در $src1$ و $src2$ قرار می‌دهیم. همچنین مطمئن می‌شویم که این دو تصویر به درستی بارگذاری شده‌اند.

در خط ۳۶ مقدار β را برابر $1 - \alpha$ قرار می‌دهیم. این یعنی می‌خواهیم تصویر نهایی به نسبت α از تصویر $src1$ و به نسبت $1 - \alpha$ از تصویر $src2$ تشکیل شده باشد.

برای اعمال ترکیب خطی در خط ۳۷ تابع $addWeighted$ را صدا می‌زنیم. توجه کنید که در اینجا مقدار γ را صفر قرار داده‌ایم.

۲,۲,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

LinearBlend.exe
> 0.3

خروجی به صورت زیر است:

تصویر
ورودی دوم

تصویر ورودی
اول

تصویر
خروجی

۲,۳ فیلتر خطی

در این بخش نحوه اعمال فیلتر خطی روی تصاویر را بررسی می‌کنیم. برای اعمال فیلتر خطی باید یک کرنل داشته باشیم؛ سپس آن کرنل را در تصویر کانوالو می‌کنیم.

به طور کلی، به عملی که بین یک کرنل و همهٔ قسمت‌های یک تصویر انجام می‌شود کانولوشن می‌گویند. همچنین کرنل آرایه‌ای از ضرایب ثابت است و یک لنگر دارد که معمولاً در مرکز آرایه قرار دارد. لنگر همان درایه‌ای از کرنل است که روی پیکسل مورد بررسی قرار می‌گیرد.

1	-2	1
2		2
1	-2	1

یک کرنل نمونه که لنگر در مرکز آن قرار دارد

برای هر پیکسل (x, y) در تصویر I ، اگر K ماتریس کرنل با ابعاد $M * N$ و (a, b) مختصات لنگر در کرنل باشد، آنگاه $H(x, y)$ یعنی مقدار پیکسل (x, y) در تصویر فیلتر شده، به صورت زیر حساب می‌شود:

$$H(x, y) = \sum_{i=0}^{M-1} \sum_{j=0}^{N-1} I(x + i - a, y + j - b) K(i, j)$$

برای اعمال فیلتر خطی لازم نیست خودمان فرمول بالا را پیاده سازی کنیم چون تابع `filter2D` در `سی وی` دقیقاً همین کار را انجام می‌دهد.

۲,۳,۱ کد

```

1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3
4  using namespace cv;
5
6  /** @function main */
7  int main ( int argc, char** argv )
8  {
9      /// Declare variables
10     Mat src, dst;
11
12     Mat kernel;
13     Point anchor;
14     double delta;
15     int ddepth;
16     int kernel_size;
17     char* window_name = "filter2D Demo";
18
19     int c;
20
21     /// Load an image
22     src = imread( argv[1] );
23
24     if( !src.data )
25     { return -1; }
26

```

```

27  /// Create window
28  namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
29
30  /// Initialize arguments for the filter
31  anchor = Point( -1, -1 );
32  delta = 0;
33  ddepth = -1;
34
35  /// Loop - Will filter the image with different kernel sizes each
36  0.5 seconds
37  int ind = 0;
38  while( true )
39  {
40      c = waitKey(500);
41      /// Press 'ESC' to exit the program
42      if( (char)c == 27 )
43          { break; }
44
45      /// Update kernel size for a normalized box filter
46      kernel_size = 3 + 2*( ind%5 );
47      kernel = Mat::ones( kernel_size, kernel_size, CV_32F ) /
48      (float)(kernel_size*kernel_size);
49
50      /// Apply filter
51      filter2D(src, dst, ddepth , kernel, anchor, delta,
52  BORDER_DEFAULT );
53      imshow( window_name, dst );
54      ind++;
55  }
56
57  return 0;
58  }

```

۲,۳,۲ توضیح

خطوط ۴۰ تا ۵۴ در یک حلقه بینهایت قرار دارند. در این حلقه اندازه کرنل آپدیت و فیلتر خطی به عکس اعمال می‌شود. جزئیات اعمالی که در این حلقه صورت می‌گیرد به صورت زیر است:

ابتدا در خطوط ۴۶ و ۴۷ کرنل تعریف می‌شود. خط ۴۶ برای آپدیت کردن مقدار `kernel_size` است؛ این مقدار عددی بین ۳ و ۱۱ است. در خط ۴۷ برای ساخت کرنل ابتدا یک ماتریس مربعی با ابعاد `kernel_size * kernel_size` ساخته می‌شود و سپس آن ماتریس را بر تعداد درایه‌هایش (یعنی `kernel_size * kernel_size`) تقسیم می‌کند.

بعد از درست کردن کرنل، در خط ۵۱ برای اعمال کرنل ساخته شده به تصویر از تابع `filter2D` استفاده می‌شود. این تابع ۷ آرگومان به شرح زیر دارد:

- `src`: تصویر ورودی
- `dst`: تصویر خروجی (تصویر فیلتر شده)
- `ddepth`: عمق تصویر خروجی است. یک مقدار منفی (مثل -۱) بیان می‌کند که عمق `dst` باید مشابه عمق `src` باشد.
- `kernel`: کرنل مورد استفاده است.
- `anchor`: موقعیت لنگر کرنل است. با قرار دادن `Point(-1,-1)` مقدار پیش فرض (یعنی مختصات مرکز کرنل) استفاده می‌شود.
- `delta`: مقداری که نتیجه کانولوشن هر پیکسل اضافه می‌شود. به صورت پیش فرض صفر است.

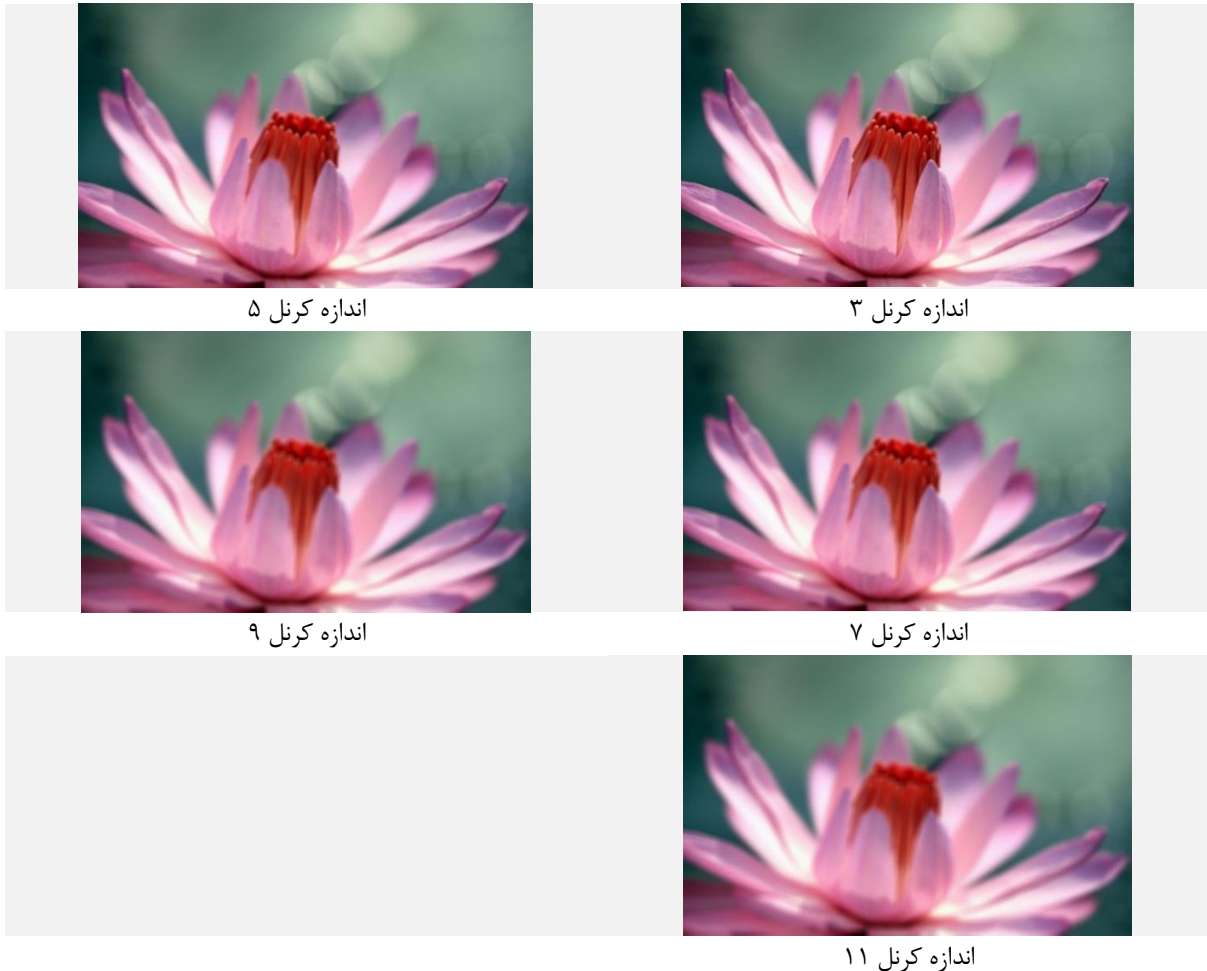
- BORDER_DEFAULT: نحوه کانوال کردن پیکسل‌های کناری تصویر را مشخص می‌کند.

۲,۳,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

2DFilter.exe "PICTURES /2.jpg"

هر ۵۰۰ میلی ثانیه اندازه کرنل تغییر می‌کند. نمونه‌ای از اجرای برنامه را در زیر می‌بینید:

۲,۴ تبدیل آفاین

به هر تبدیلی که بتوان آن را به فرم یک ضرب ماتریسی و به دنبال آن یک جمع برداری بیان کرد، تبدیل آفاین می‌گویند. بنابراین می‌توانیم اعمال زیر را به عنوان تبدیل آفاین در نظر بگیریم:

۱. چرخش (تبدیل خطی)
۲. انتقال (جمع برداری)
۳. عملیات مقیاسی (تبدیل خطی)

یک تبدیل آفاین نشان دهنده یک رابطه بین دو عکس است و معمول‌ترین راه برای نشان دادن یک تبدیل آفاین، استفاده از یک ماتریس ۲ در ۳ است:

$$A = \begin{pmatrix} a_{00} & a_{01} \\ a_{10} & a_{11} \end{pmatrix}_{2 \times 2} \quad B = \begin{bmatrix} b_{00} \\ b_{10} \end{bmatrix}_{2 \times 1}$$

$$M = [A \quad B] = \begin{bmatrix} a_{00} & a_{01} & b_{00} \\ a_{10} & a_{11} & b_{10} \end{bmatrix}_{2 \times 3}$$

با توجه به اینکه می‌خواهیم یک بردار دو بعدی به صورت $X = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$ را با استفاده از A و B تبدیل کنیم، می‌توانیم این کار را به صورت معادل زیر هم انجام دهیم:

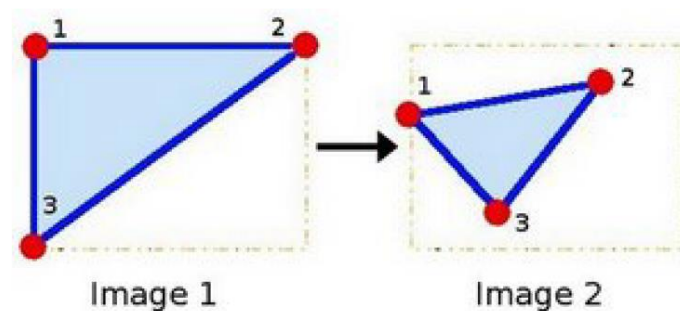
$$T = A \cdot \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} + B \text{ or } T = M \cdot [x, y, 1]^t$$

$$T = \begin{bmatrix} a_{00}x + a_{01}y + b_{00} \\ a_{10}x + a_{11}y + b_{10} \end{bmatrix}$$

گفتیم که هر تبدیل آفاین یک رابطه بین دو عکس است. اطلاعات مربوط به این رابطه می‌تواند به دو طریق وجود داشته باشد:

۱. X و T را در اختیار داریم و می‌دانیم که این دو با هم رابطه دارند. بنابراین هدف ما پیدا کردن M است.
۲. M و X را در اختیار داریم و برای به دست آوردن T از معادله $T = M \cdot X$ استفاده می‌کنیم. ممکن است M را به طور صریح در اختیارمان قرار دهند (یعنی همان ماتریس ۲ در ۳ را داده باشند)، یا اینکه آن را به صورت یک رابطه هندسی بین نقاط داشته باشیم.

از آنجایی که M دو تصویر را به هم ربط می‌دهد، می‌توان آن را به صورت ساده‌ترین حالت یعنی حالتی که سه نقطه از هر کدام از دو تصویر را به هم ربط می‌دهد، در نظر گرفت. به شکل زیر نگاه کنید:

نقاط ۱، ۲ و ۳ در تصویر ۱ (که یک مثلث تشکیل داده‌اند)، به تصویر ۲ نگاشت شده‌اند و هنوز هم به شکل یک مثلث هستند ولی شکل آن مثلث تغییر کرده است. اگر ما تبدیل آفاین این سه نقطه را پیدا کنیم، می‌توانیم آن را به همه پیکسل‌های یک تصویر اعمال کنیم.

کد ۲،۴،۱

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7  using namespace std;
8
9  /// Global variables
10 char* source_window = "Source image";
11 char* warp_window = "Warp";
12 char* warp_rotate_window = "Warp + Rotate";
```

```

13
14  /** @function main */
15  int main( int argc, char** argv )
16  {
17      Point2f srcTri[3];
18      Point2f dstTri[3];
19
20      Mat rot_mat( 2, 3, CV_32FC1 );
21      Mat warp_mat( 2, 3, CV_32FC1 );
22      Mat src, warp_dst, warp_rotate_dst;
23
24      /// Load the image
25      src = imread( argv[1], 1 );
26
27      /// Set the dst image the same type and size as src
28      warp_dst = Mat::zeros( src.rows, src.cols, src.type() );
29
30      /// Set your 3 points to calculate the Affine Transform
31      srcTri[0] = Point2f( 0,0 );
32      srcTri[1] = Point2f( src.cols - 1, 0 );
33      srcTri[2] = Point2f( 0, src.rows - 1 );
34
35      dstTri[0] = Point2f( src.cols*0.0, src.rows*0.33 );
36      dstTri[1] = Point2f( src.cols*0.85, src.rows*0.25 );
37      dstTri[2] = Point2f( src.cols*0.15, src.rows*0.7 );
38
39      /// Get the Affine Transform
40      warp_mat = getAffineTransform( srcTri, dstTri );
41
42      /// Apply the Affine Transform just found to the src image
43      warpAffine( src, warp_dst, warp_mat, warp_dst.size() );
44
45      /** Rotating the image after Warp */
46
47      /// Compute a rotation matrix with respect to the center of the
48  image
49      Point center = Point( warp_dst.cols/2, warp_dst.rows/2 );
50      double angle = -50.0;
51      double scale = 0.6;
52
53      /// Get the rotation matrix with the specifications above
54      rot_mat = getRotationMatrix2D( center, angle, scale );
55
56      /// Rotate the warped image
57      warpAffine( warp_dst, warp_rotate_dst, rot_mat, warp_dst.size()
58  );
59
60      /// Show what you got
61      namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
62      imshow( source_window, src );
63
64      namedWindow( warp_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
65      imshow( warp_window, warp_dst );
66
67      namedWindow( warp_rotate_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
68      imshow( warp_rotate_window, warp_rotate_dst );
69
70      /// Wait until user exits the program
71      waitKey(0);
72
73      return 0;

```

۲,۴,۲ توضیح

همانطور که قبلاً توضیح داده شد، برای به دست آوردن یک تبدیل آفاین به رابطه بین دو مجموعه سه نقطه‌ای نیاز داریم. در خطوط ۳۰ تا ۳۷ این دو مجموعه تعریف شده‌اند. موقعیت این نقاط تقریباً شبیه همانی است که در قسمت قبل دیدید.

اکنون با داشتن این نقاط در خط ۴۰ برای به دست آوردن تبدیل آفاین از تابع `getAffineTransform` استفاده می‌کنیم. خروجی این تابع به صورت یک ماتریس ۲ در ۳ است.

در خط ۴۳ با استفاده از تابع `warpAffine` تبدیل آفاین را به تصویر `src` اعمال می‌کنیم. این تابع چهار آرگومان دارد:

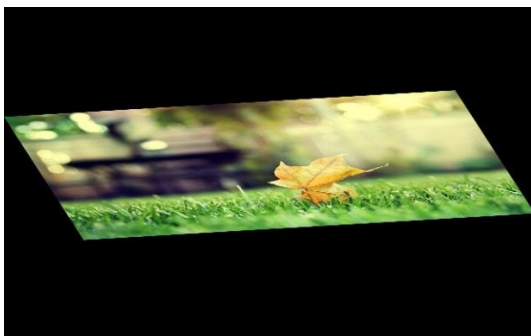
۱. `src`: تصویر ورودی
۲. `warp_dst`: تصویر خروجی
۳. `warp_mat`: تبدیل آفاین
۴. `warp_dst.size()`: اندازه تصویر خروجی است.

در خطوط ۴۹ تا ۵۷ می‌خواهیم تصویر تبدیل شده `warp_dst` را بچرخانیم. برای چرخاندن یک تصویر به مختصات مرکزی که تصویر باید نسبت به آن بچرخد و میزان زاویه‌ای که تصویر باید بچرخد نیاز داریم. این پارامترها در خطوط ۴۹ تا ۵۱ تعریف شده‌اند.

در خط ۵۴ برای تولید ماتریس چرخشی از تابع `getRotationMatrix2D` استفاده می‌کنیم. این تابع یک ماتریس ۲ در ۳ بر می‌گرداند.

سپس در خط ۵۷، ماتریس چرخشی را به تصویر `warp_mat` اعمال می‌کنیم.

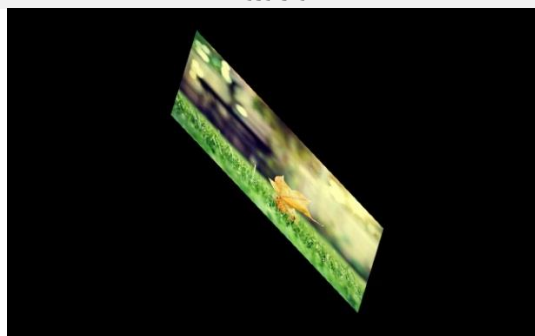
۲,۴,۳ خروجی

تصویر تبدیل شده

تصویر ورودی

تصویر چرخیده شده از روی تصویر تبدیل شده

۲,۵ نگاشت

در این بخش به چگونگی استفاده از تابع remap برای پیاده سازی نگاشت‌های ساده می‌پردازیم.

به فرایند تغییر مکان پیکسل‌های یک تصویر و بردن آنها به مکان‌های دیگر در یک تصویر جدید، نگاشت می‌گویند. می‌توان عملیات نگاشت هر پیکسل (x, y) را به صورت زیر نشان داد:

$$g(x, y) = f(h(x, y))$$

که g تصویر نگاشت یافته، f تصویر منبع و h هم تابع نگاشت است.

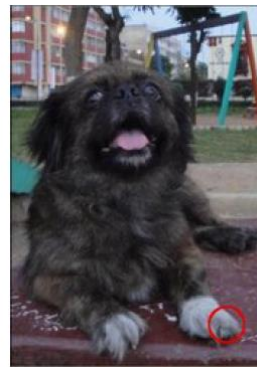
به عنوان مثال فرض کنید عکسی به نام I داریم و می‌خواهیم یک نگاشت به صورت زیر روی آن اعمال کنیم:

$$h(x, y) = (I.cols - x, y)$$

به راحتی می‌توان دید که نتیجه این نگاشت چرخیدن عکس در جهت x است. مثلاً عکس زیر را در نظر بگیرید:

تصویر اصلی

تصویر نگاشت شده

به تغییر موقعیت دایره قرمز نسبت به x توجه کنید (با توجه به اینکه x جهت افقی است).

۲,۵,۱ کد

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global variables
9  Mat src, dst;
10 Mat map_x, map_y;
11 char* remap_window = "Remap demo";
12 int ind = 0;
13
14 /// Function Headers
15 void update_map( void );
16
17 /**
18  * @function main
19  */
```



```

81         map_x.at<float>(j,i) = i ;
82         map_y.at<float>(j,i) = src.rows - j ;
83         break;
84     case 2:
85         map_x.at<float>(j,i) = src.cols - i ;
86         map_y.at<float>(j,i) = j ;
87         break;
88     case 3:
89         map_x.at<float>(j,i) = src.cols - i ;
90         map_y.at<float>(j,i) = src.rows - j ;
91         break;
92     } // end of switch
93 }
94 }
95 ind++;
96 }

```

۲,۵,۲ توضیح

در خط ۴۴ برای انجام نگاشت، تابع remap را صدا می‌زنیم. این تابع پنج آرگومان به شرح زیر دارد:

۱. src: تصویر ورودی
۲. dst: تصویر خروجی که همان اندازه src است.
۳. map_x: تابع نگاشت در جهت x است. معادل قسمت اول تابع $h(i, j)$ است.
۴. map_y: مشابه بالایی، فقط در جهت y است. توجه کنید که map_x و map_y هر دو هم اندازه src هستند.
۵. CV_INTER_LINEAR: نوع دورنمایی که برای پیکسل‌های غیر صحیح به کار می‌رود. پیش فرض آن همین مقدار است.
۶. BORDER_CONSTANT: نوع قابی که به اطراف تصویر اضافه می‌شود.

در این برنامه چهار نوع نگاشت به تصویر ورودی اعمال می‌شود. تابع $h(i, j)$ هر کدام از این نگاشت‌ها به صورت زیر است:

i. کاهش اندازه تصویر به نصف و نشان دادن آن در مرکز:

$$h(i, j) = \left(2 * i - \frac{src.cols}{2} + 0.5, 2 * j - \frac{src.rows}{2} + 0.5 \right)$$

برای همه زوج‌های (i, j) به صورتی که:

$$\frac{src.cols}{4} < i < \frac{3 * src.cols}{4} \text{ and } \frac{src.rows}{4} < j < \frac{3 * src.rows}{4}$$

ii. بالا به پایین کردن تصویر: $h(i, j) = (i, src.rows - j)$

iii. چپ به راست کردن تصویر: $h(i, j) = (src.cols - i, j)$

iv. ترکیب ii و iii: $h(i, j) = (src.cols - i, src.rows - j)$

تمام موارد بالا در خطوط ۶۶ تا ۹۲ پیاده سازی شده‌اند. در اینجا map_x نشان دهنده مختص اول $h(i, j)$ و map_y مختص دوم آن است.

بالا به پایین کردن تصویر ورودی

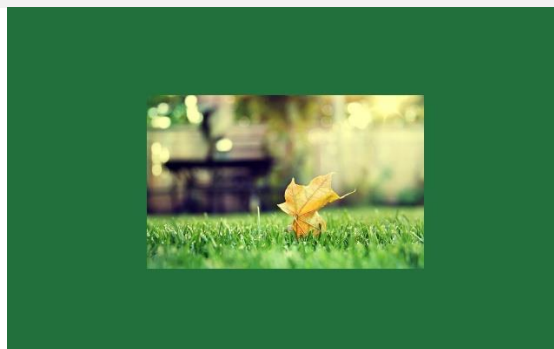
تصویر ورودی

بالا به پایین و چپ به راست کردن تصویر ورودی

چپ به راست کردن تصویر ورودی

کاهش اندازه تصویر به نصف و نشان دادن آن در مرکز

۲,۶ تغییر کنتراست و روشنایی تصویر

به طور کلی کنتراست یکی از مشخصات تصویر است که به صورت نسبت روشنایی درخشان‌ترین رنگ (سفید) به روشنایی تاریک‌ترین رنگ (سیاه) موجود در آن تصویر تعریف می‌شود. در تصاویر هر چه نسبت کنتراست بالاتر باشد مطلوب‌تر است. این مقدار نسبت بیشترین میزان روشنایی رنگ سفید به کمترین میزان روشنایی رنگ سیاه کامل را نشان می‌دهد.

از آنجا که کنتراست و شدت روشنایی هر دو از مشخصه‌های پیکسلی هستند، می‌خواهیم در این بخش به بهانه تغییر کنتراست و روشنایی تصاویر، شما را با تبدیل‌های پیکسلی آشنا کنیم.

به طور کلی اگر $f(i, j)$ مقدار تصویر ورودی در پیکسل (i, j) باشد، آنگاه می‌توان با استفاده از معادله زیر و تعیین مقادیر مناسب برای α و β ، کنتراست و روشنایی تصویر f را تغییر داد:

$$g(i, j) = \alpha \cdot f(i, j) + \beta$$

در اینجا $g(i, j)$ مقدار جدید تصویر در پیکسل (i, j) است. با استفاده از α می‌توان میزان کنتراست را تغییر داد و با استفاده از β هم می‌توان میزان روشنایی را تغییر داد. توجه کنید که اگر می‌خواهید فقط میزان روشنایی را تغییر دهید، باید α را یک بگذارید و عدد β را فقط تغییر دهید. اگر هم می‌خواهید فقط میزان کنتراست را تغییر دهید کافی است عدد β را صفر بگذارید و عدد α را هر آنچه می‌خواهید قرار دهید.

۲,۶,۱ کد

```

1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <opencv2/highgui/highgui.hpp>
3  #include <iostream>
4
5  int main( int argc, char** argv )
6  {
7      double alpha; /**< Simple contrast control */
8      int beta; /**< Simple brightness control */
9
10     /// Read image given by user
11     cv::Mat image = cv::imread( argv[1] );
12     cv::Mat new_image = cv::Mat::zeros( image.size(), image.type() );
13
14     /// Initialize values
15     std::cout << " Basic Linear Transforms " << std::endl;
16     std::cout << "-----" << std::endl;
17     std::cout << "* Enter the alpha value [1.0-3.0]: ";
18     std::cin >> alpha;
19     std::cout << "* Enter the beta value [0-100]: ";
20     std::cin >> beta;
21
22     /// Do the operation new_image(i,j) = alpha*image(i,j) + beta
23     for( int y = 0; y < image.rows; y++ )
24     { for( int x = 0; x < image.cols; x++ )
25         { for( int c = 0; c < 3; c++ )
26             {
27                 new_image.at<cv::Vec3b>(y,x)[c] =
28                     cv::saturate_cast<uchar>( alpha*(
29 image.at<cv::Vec3b>(y,x)[c] ) + beta );
30             }
31         }
32     }
33
34     /// Show stuff
35     cv::imshow("Original Image", image);
36     cv::imshow("New Image", new_image);
37     cv::imwrite("D:/TRANSLATION/OpenCV Book for PGU/PICTURES/USED IN
38 CODES/out2.jpg", new_image);
39
40     /// Wait until user press some key
41     cv::waitKey();
42
43     return 0;
44 }

```

۲,۶,۲ توضیح

در خط ۱۲، به دلیل اینکه می‌خواهیم تغییراتی در تصویر ورودی ایجاد کنیم، یک شیء جدید **Mat** درست می‌کنیم. همچنین می‌خواهیم این **Mat** جدید ویژگی‌های زیر را هم داشته باشد:

- مقدار اولیه صفر در همه پیکسل‌ها
- اندازه و نوع مطابق با عکس اصلی

تابع `Mat::zeros` یک شیء `Mat` با اندازه و نوع داده شده بر می‌گرداند که همه پیکسل‌های آن صفر است.

حالا برای تغییر کنتراست و روشنایی، باید به همه پیکسل‌های تصویر ورودی دسترسی پیدا کنیم. به دلیل اینکه با `RGB` کار می‌کنیم، به ازای هر پیکسل ۳ مقدار داریم (`R`، `G` و `B`)؛ پس باید به هر کدام از آنها جداگانه دسترسی پیدا کنیم. خطوط ۲۳ تا ۳۲ همین کار را انجام می‌دهند.

به نکات زیر توجه کنید:

- برای دسترسی به هر کدام از پیکسل‌ها از قاعدهٔ روبرو استفاده می‌کنیم: `image.at<Vec3b>(y,x)[c]` که `y` شماره سطر، `x` شماره ستون و `c` هم `R`، `G` یا `B` یعنی (۰، ۱ یا ۲) است.
- به خاطر اینکه عمل $\alpha \cdot f(i,j) + \beta$ ممکن است مقادیری بزرگتر از حد مجاز یا غیر صحیح (اگر آلفا اعشاری باشد) تولید کند، از تابع `saturate_cast` استفاده می‌کنیم تا مطمئن شویم که مقدار معتبری در پیکسل خروجی قرار می‌گیرد.

در آخر خروجی را در یک پنجره نشان می‌دهیم.

نکته: به جای استفاده از حلقهٔ `for` برای اعمال فرمول بالا، می‌توانستیم از تابع زیر استفاده کنیم:

```
image.convertTo(new_image, -1, alpha, beta);
```

این تابع مقدار `new_image` را از معادلهٔ $new_image = \alpha * image + \beta$ به دست می‌آورد. به هر حال هدف ما در این بخش این بود که شما را با نحوهٔ دسترسی مستقیم به پیکسل‌ها و انجام تبدیلات پیکسلی آشنا کنیم. هر دو روش خروجی یکسانی دارند.

۲,۶,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

```
BasicLinearTransform.exe "PICTURES /2.jpg"
> Basic Linear Transforms
> -----
> * Enter the alpha value [1.0-3.0]: 1.5
> * Enter the beta value [0-100]: 12
```

خروجی به صورت زیر است:

تصویر
خروجی

تصویر
ورودی

۲,۷ هموار سازی تصویر

هموار سازی یا مات کردن، یک عمل ساده پردازش تصویری است که بسیار مورد استفاده قرار می گیرد. دلایل زیادی برای هموار کردن یک تصویر وجود دارد. در این بخش از هموار کردن برای کاهش نویز استفاده می کنیم (با کاربردهای دیگر آن در بخش های دیگر آشنا خواهید شد).

به منظور هموار کردن تصویر باید از فیلترها استفاده کرد که عموماً از فیلترهای خطی استفاده می شود؛ در این فیلترها مقدار یک پیکسل خروجی (یعنی $g(i, j)$) به جمع وزن دار پیکسل های ورودی بستگی دارد (یعنی $f(i + k, j + l)$).

$$g(i, j) = \sum_{k, l} f(i + k, j + l) h(k, l)$$

به $h(k, l)$ کرنل می گویند. کرنل همان ضرایب فیلتر است.

معادله بالا به ما نشان می دهد که فیلتر، یک پنجره لغزنده از ضرایب است که روی تصویر حرکت می کند. از آنجا که فیلترهای متنوع زیادی وجود دارند، اینجا فقط آنهایی که بیشتر مورد استفاده قرار می گیرند را توضیح می دهیم:

فیلتر جعبه ای نرمال شده^{۳۵}:

- ساده ترین فیلتر موجود است که هر پیکسل خروجی، میانگین همسایه های آن است.
- کرنل این فیلتر به صورت زیر است:

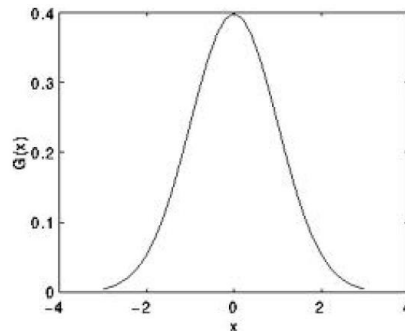
$$K = \frac{1}{K_{width} \cdot K_{height}} \begin{bmatrix} 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

فیلتر گوسی^{۳۶}:

- احتمالاً کاربردی ترین فیلتر (اما نه سریع ترین) است. فیلتر کردن به روش گوسی از کانوال هر نقطه موجود در آرایه ورودی با یک کرنل گوسی و سپس جمع همه آنها برای به دست آوردن خروجی، انجام می شود.
- نمودار کرنل گوسی یک بعدی به صورت زیر است:

^{۳۵} Normalized Box Filter

^{۳۶} Gaussian Filter

تابع توزیع گوسی

اگر فرض کنیم عکس یک بُعدی باشد، با توجه به شکل بالا پیکسلی که در مرکز قرار گرفته بزرگترین وزن را خواهد داشت. با افزایش فاصله از پیکسل مرکزی وزن‌ها نیز کمتر می‌شوند.

نکته: به یاد داشته باشید که گوسی دو بُعدی به شکل زیر است:

$$G_0(x, y) = Ae^{\frac{-(x-\mu_x)^2}{2\sigma_x^2} + \frac{-(y-\mu_y)^2}{2\sigma_y^2}}$$

که μ نشان دهنده میانگین و σ نشان دهنده انحراف معیار (به ازای متغیرهای x و y) است.

فیلتر میانه^{۳۷}:

فیلتر میانه گیر روی پیکسل‌های عکس عبور می‌کند و هر پیکسل را با میانهٔ پیکسل‌های همسایه‌اش جایگزین می‌کند.

فیلتر دوگانه^{۳۸}:

تا اینجا فیلترهایی معرفی کردیم که هدف اصلیشان هموار کردن تصویر ورودی بود. برخی اوقات فیلترها نه فقط نویزها را از بین می‌برند بلکه لبه‌ها را نیز از بین می‌برند. برای جلوگیری از مورد دوم (حداقل در برخی مواقع) می‌توان از فیلتر دوگانه استفاده کرد.

فیلتر دوگانه به روشی مشابه با فیلتر گوسی به هر کدام از پیکسل‌های همسایه، وزنی اختصاص می‌دهد. هر وزن از دو قسمت تشکیل شده است؛ قسمت اول همان وزنی است که در فیلتر گوسی وجود دارد. قسمت دوم هم اختلاف بین روشنایی پیکسل فعلی با همسایه‌هایش است. چون هدف این کتاب آموزش آ سی وی است از ذکر جزئیات این فیلتر خودداری می‌کنیم.

۲،۷،۱ کد

```
1  #include <iostream>
2  #include <vector>
3
4  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
5  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
6  #include "opencv2/features2d/features2d.hpp"
7
8  using namespace std;
9  using namespace cv;
10
11  /// Global Variables
12  int DELAY_CAPTION = 1500;
13  int DELAY_BLUR = 100;
```

```

14  int MAX_KERNEL_LENGTH = 31;
15
16  Mat src; Mat dst;
17  char window_name[] = "Smoothing Demo";
18
19  /// Function headers
20  int display_caption( const char* caption );
21  int display_dst( int delay );
22
23
24  /**
25   * function main
26   */
27  int main( void )
28  {
29      namedWindow( window_name, WINDOW_AUTOSIZE );
30
31      /// Load the source image
32      src = imread( "D:/TRANSLATION/OpenCV Book for PGU/PICTURES/USED IN
33  CODES/1.jpg", 1 );
34
35      if( display_caption( "Original Image" ) != 0 ) { return 0; }
36
37      dst = src.clone();
38      if( display_dst( DELAY_CAPTION ) != 0 ) { return 0; }
39
40
41      /// Applying Homogeneous blur
42      if( display_caption( "Homogeneous Blur" ) != 0 ) { return 0; }
43
44      for ( int i = 1; i < MAX_KERNEL_LENGTH; i = i + 2 )
45          { blur( src, dst, Size( i, i ), Point(-1,-1) );
46              if( display_dst( DELAY_BLUR ) != 0 ) { return 0; } }
47
48
49      /// Applying Gaussian blur
50      if( display_caption( "Gaussian Blur" ) != 0 ) { return 0; }
51
52      for ( int i = 1; i < MAX_KERNEL_LENGTH; i = i + 2 )
53          { GaussianBlur( src, dst, Size( i, i ), 0, 0 );
54              if( display_dst( DELAY_BLUR ) != 0 ) { return 0; } }
55
56
57      /// Applying Median blur
58      if( display_caption( "Median Blur" ) != 0 ) { return 0; }
59
60      for ( int i = 1; i < MAX_KERNEL_LENGTH; i = i + 2 )
61          { medianBlur ( src, dst, i );
62              if( display_dst( DELAY_BLUR ) != 0 ) { return 0; } }
63
64
65      /// Applying Bilateral Filter
66      if( display_caption( "Bilateral Blur" ) != 0 ) { return 0; }
67
68      for ( int i = 1; i < MAX_KERNEL_LENGTH; i = i + 2 )
69          { bilateralFilter ( src, dst, i, i*2, i/2 );
70              if( display_dst( DELAY_BLUR ) != 0 ) { return 0; } }
71
72      /// Wait until user press a key
73      display_caption( "End: Press a key!" );
74

```

```

75     waitKey(0);
76
77     return 0;
78 }
79
80 /**
81  * @function display_caption
82  */
83 int display_caption( const char* caption )
84 {
85     dst = Mat::zeros( src.size(), src.type() );
86     putText( dst, caption,
87             Point( src.cols/4, src.rows/2),
88             FONT_HERSHEY_COMPLEX, 1, Scalar(255, 255, 255) );
89
90     imshow( window_name, dst );
91     int c = waitKey( DELAY_CAPTION );
92     if( c >= 0 ) { return -1; }
93     return 0;
94 }
95
96 /**
97  * @function display_dst
98  */
99 int display_dst( int delay )
100 {
101     imshow( window_name, dst );
102     int c = waitKey ( delay );
103     if( c >= 0 ) { return -1; }
104     return 0;
105 }

```

۲,۲,۲ توضیح

در فصل قبل با خیلی از دستورهای که در کد بالا استفاده شده‌اند، آشنا شدید؛ به همین دلیل فقط به توابع هموار سازی می‌پردازیم.

فیلتر جعبه‌ای نرمال شده (خط ۴۵):

تابع blur چهار آرگومان دارد:

- src: عکس منبع
- dst: عکس مقصد
- Size(w,h): اندازه کرنل مورد استفاده را مشخص می‌کند (عرض w و ارتفاع h).
- Point(-1, -1): موقعیت نقطه لنگر^{۳۹} نسبت به همسایه‌ها را مشخص می‌کند. اگر یک مقدار منفی باشد، مرکز کرنل به عنوان نقطه مرجع در نظر گرفته می‌شود.

فیلتر گوسی (خط ۵۳):

تابع GassuainBlur پنج آرگومان دارد:

- src: عکس منبع

- dst : عکس مقصد
- $Size(w, h)$: اندازه کرنل مورد استفاده را مشخص می‌کند (یعنی همسایه‌های درگیر را مشخص می‌کند). w و h باید مثبت و فرد باشند، در غیر این صورت از σ_x و σ_y برای محاسبه این اندازه‌ها استفاده می‌شود.
- σ_x : انحراف معیار^{۴۰} نسبت به x است. با قرار دادن مقدار صفر مشخص می‌کنیم که σ_x باید از روی اندازه کرنل محاسبه شود.
- σ_y : انحراف معیار نسبت به y است. با قرار دادن مقدار صفر مشخص می‌کنیم که σ_y باید از روی اندازه کرنل محاسبه شود.

فیلتر میانه (خط ۶۱):

تابع `medianFilter` سه آرگومان دارد:

- src : عکس منبع
- dst : عکس مقصد؛ باید هم‌نوع src باشد.
- a : اندازه کرنل است (چون از کرنل مربعی استفاده می‌شود فقط یک پارامتر کافی است). باید فرد باشد.

فیلتر دوگانه (خط ۶۹):

تابع `bilateralFilter` پنج آرگومان دارد:

- src : تصویر منبع
- dst : تصویر مقصد
- d : قطر همسایگی هر پیکسل
- σ_{color} : انحراف معیار در فضای رنگی.
- σ_{space} : انحراف معیار در فضای مختصات (در مقیاس پیکسل).

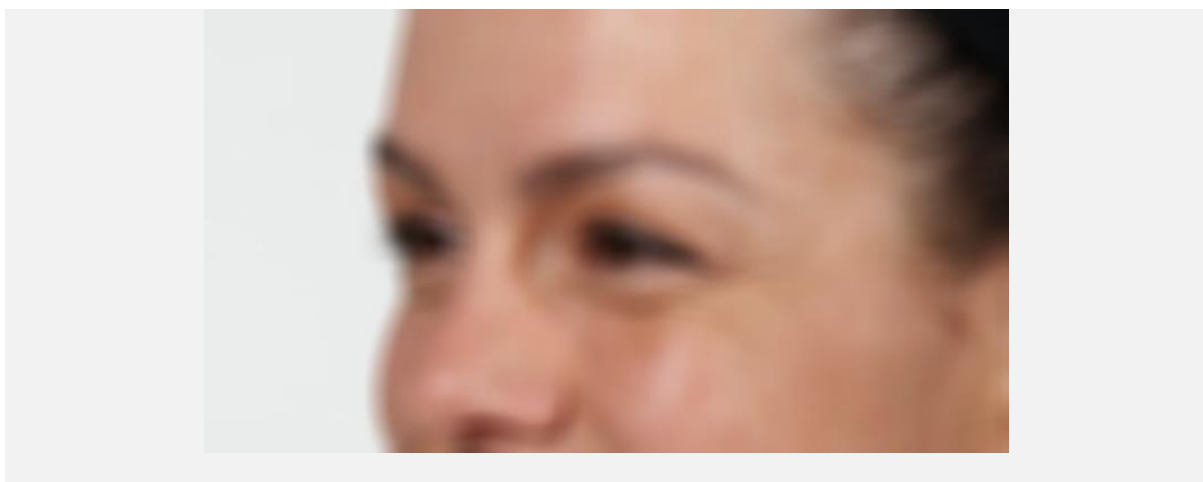
۲,۷,۳ خروجی

برنامه پس از اجرا تصویری را باز می‌کند و چهار فیلتر توضیح داده شده را به ترتیب روی آن اعمال می‌کند.

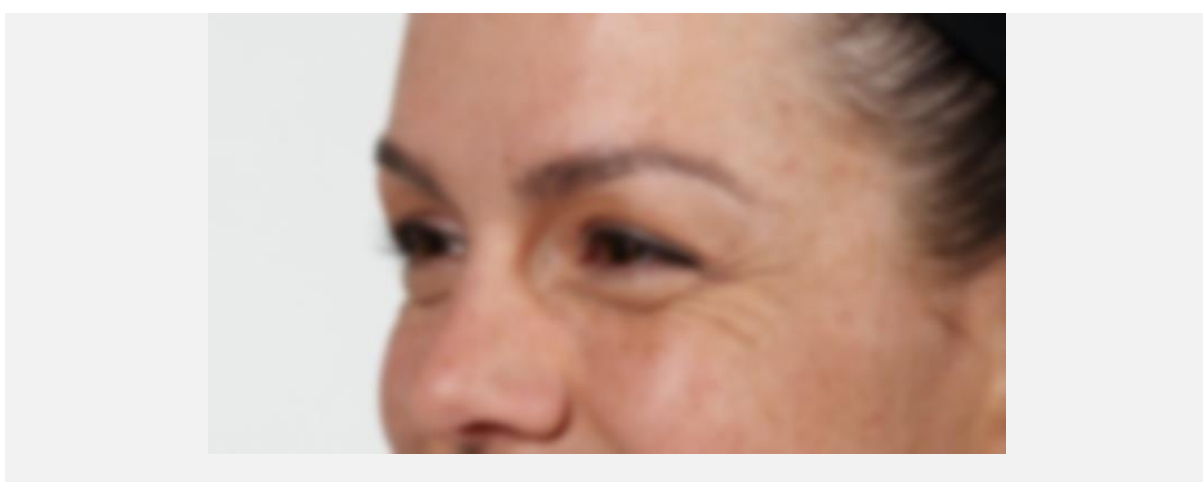

تصویر ورودی

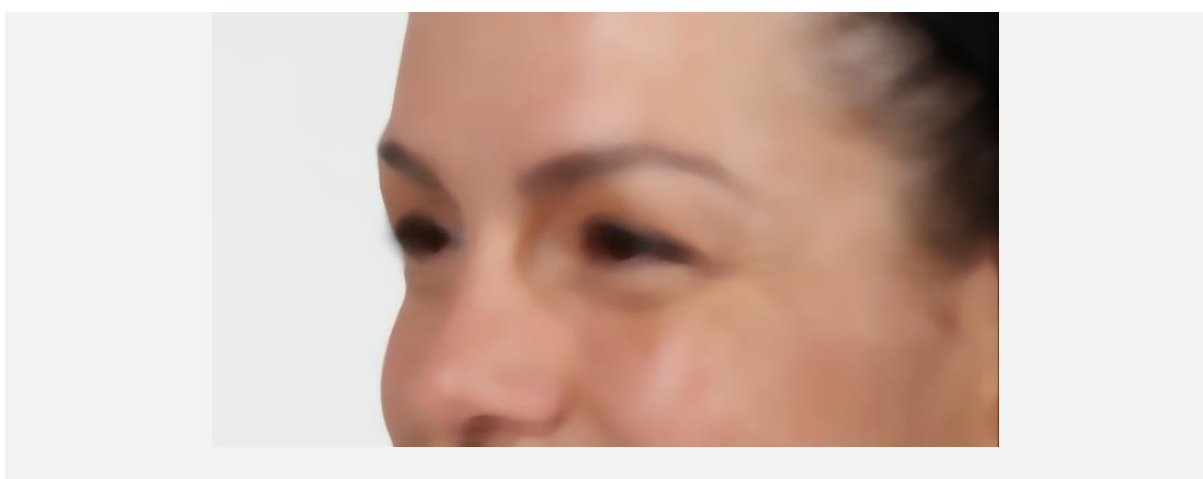
^{۴۰} Standard derivation

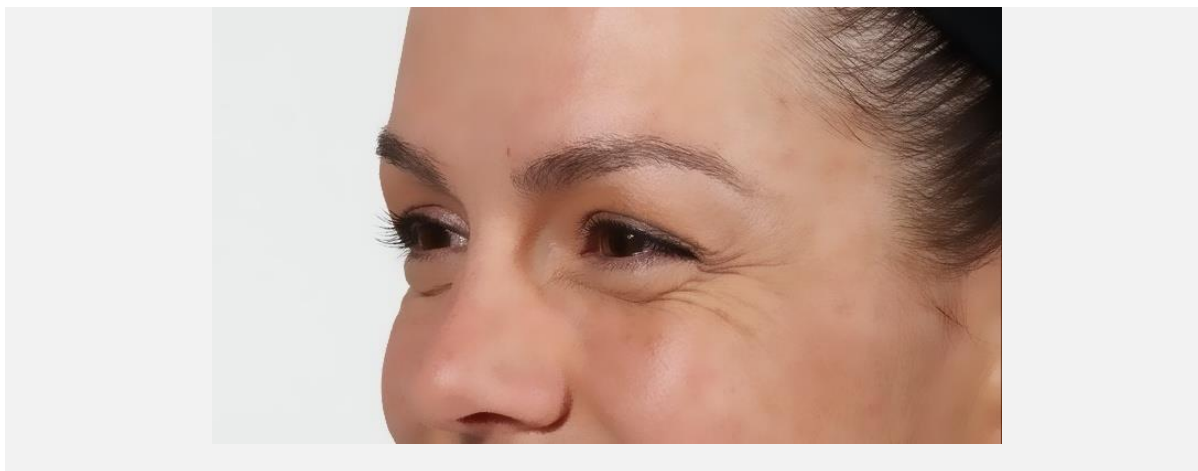
فیلتر جعبه‌ای نرمال شده با اندازه کرنل ۲۵

فیلتر گوسی با اندازه کرنل ۲۵

فیلتر میانه با اندازه کرنل ۲۵

فیلتر دوگانه با اندازه کرنل ۲۵

به راحتی می‌توان دید که کیفیت تصویر ایجاد شده با فیلتر دوگانه از سایر تصاویر بیشتر است.

۲,۸ اضافه کردن قاب به تصویر

در بخش قبل با کانولوشن و نحوه اعمال آن روی یک تصویر آشنا شدیم. مسئله بر سر پیکسل‌های کناری تصویر بود. چگونه می‌توان این پیکسل‌ها را کانوال کرد در حالی که لنجر کرنل روی آنها قرار دارد و قسمتی از کرنل خارج از تصویر افتاده است؟!

بیشتر توابع آ‌سی وی برای حل این مشکل تصویر را در یک ماتریس بزرگتر کپی می‌کنند و سپس به طور خودکار اطراف تصویر را پر می‌کنند. به این طریق می‌توان بدون هیچ مشکلی کانولوشن را روی تمام پیکسل‌های مورد نیاز اعمال کرد و سپس در انتها پیکسل‌های اضافه را پاک کرد.

در این بخش دو روش اضافه کردن قاب به تصویر بیان خواهد شد:

۱. **BORDER_CONSTANT**: قاب اطراف تصویر را با یک مقدار ثابت پُر می‌کند (مثلاً با عدد ۰).

۲. **BORDER_REPLICATE**: سطرها و ستون‌های آخر تصویر اصلی را در قسمت قاب کپی می‌کند.

۲,۸,۱ کد

```
1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <stdlib.h>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global Variables
9  Mat src, dst;
10 int top, bottom, left, right;
11 int borderType;
12 Scalar value;
13 char* window_name = "copyMakeBorder Demo";
14 RNG rng(12345);
15
16 /** @function main */
17 int main( int argc, char** argv )
18 {
19
20     int c;
```

```

21
22     /// Load an image
23     src = imread( argv[1] );
24
25     if( !src.data )
26     { return -1;
27       printf(" No data entered, please enter the path to an image file
28 \n");
29     }
30
31     /// Brief how-to for this program
32     printf( "\n \t copyMakeBorder Demo: \n" );
33     printf( "\t ----- \n" );
34     printf( " ** Press 'c' to set the border to a random constant value
35 \n");
36     printf( " ** Press 'r' to set the border to be replicated \n");
37     printf( " ** Press 'ESC' to exit the program \n");
38
39     /// Create window
40     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
41
42     /// Initialize arguments for the filter
43     top = (int) (0.05*src.rows); bottom = (int) (0.05*src.rows);
44     left = (int) (0.05*src.cols); right = (int) (0.05*src.cols);
45     dst = src;
46
47     imshow( window_name, dst );
48
49     while( true )
50     {
51         c = waitKey(500);
52
53         if( (char)c == 27 )
54             { break; }
55         else if( (char)c == 'c' )
56             { borderType = BORDER_CONSTANT; }
57         else if( (char)c == 'r' )
58             { borderType = BORDER_REPLICATE; }
59
60         value = Scalar( rng.uniform(0, 255), rng.uniform(0, 255),
61 rng.uniform(0, 255) );
62         copyMakeBorder( src, dst, top, bottom, left, right, borderType,
63 value );
64
65         imshow( window_name, dst );
66     }
67
68     return 0;
69 }

```

۲,۸,۲ توضیح

در خطوط ۴۳ و ۴۴ متغیرهایی که اندازه قاب را مشخص می‌کنند (بالا، پایین، چپ و راست) تعریف شده است. در اینجا مقدارشان پنج درصد اندازه تصویر SRC قرار داده شده‌اند.

در خط ۴۹ برنامه وارد یک حلقه while می‌شود. با فشردن کلید "c" یا "r"، متغیر borderType به ترتیب یکی از مقادیر BORDER_CONSTANT یا BORDER_REPLICATE را می‌گیرد.

در هر تکرار (هر ۵۰۰ میلی ثانیه)، متغیر value در خط ۶۰ به روز می‌شود. این مقدار یک عدد تصادفی است که توسط rng و در بازه ۰ تا ۲۵۵ تولید می‌شود.

در انتها در خط ۶۲ برای اضافه کردن قاب، تابع copyMakeBorder صدا زده می‌شود. آرگومان‌های این تابع به شرح زیر هستند:

- src: تصویر منبع
- dst: تصویر مقصد
- top, bottom, left, right: طول قاب‌های هر طرف تصویر در مقیاس پیکسل هستند.
- borderType: نوع قاب را تعیین می‌کند. می‌تواند ثابت یا تکرار شونده باشد.
- value: اگر مقدار borderType، BORDER_CONSTANT باشد، value همان مقدار ثابتی است که در قاب قرار می‌گیرد.

۲,۸,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

CopyMakeBorder.exe "PICTURES /2.jpg"

قاب ثابت (بعد از فشردن کلید C)

تصویر ورودی

قاب تکرار شونده (بعد از فشردن کلید ۲)

۲,۹ مولد عدد تصادفی و ترسیم متن

در بخش **شکل‌های هندسی ساده**، با دادن پارامترهایی مثل مختصات، رنگ، نازکی و... به توابع هندسی، شکل‌های متفاوتی کشیدیم. در آنجا مقادیر ثابتی را به عنوان پارامتر به آن توابع ارسال می‌کردیم. در این بخش می‌خواهیم از مقادیر تصادفی برای آن پارامترها استفاده کنیم و همچنین عکس مورد نظرم را با تعداد زیادی شکل هندسی پر کنیم.

برای تولید اعداد تصادفی از کلاس RNG استفاده خواهیم کرد.

کد ۲,۹,۱

```
1  #include <opencv2/core/core.hpp>
2  #include <opencv2/highgui/highgui.hpp>
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global Variables
9  const int NUMBER = 100;
10 const int DELAY = 5;
11
12 const int window_width = 900;
13 const int window_height = 600;
14 int x_1 = -window_width/2;
15 int x_2 = window_width*3/2;
16 int y_1 = -window_width/2;
17 int y_2 = window_width*3/2;
18
19 /// Function headers
20 static Scalar randomColor( RNG& rng );
21 int Drawing_Random_Lines( Mat image, char* window_name, RNG rng );
22 int Drawing_Random_Rectangles( Mat image, char* window_name, RNG rng
23 );
24 int Drawing_Random_Ellipses( Mat image, char* window_name, RNG rng
25 );
26 int Drawing_Random_Polylines( Mat image, char* window_name, RNG rng
27 );
28 int Drawing_Random_Filled_Polygons( Mat image, char* window_name,
29 RNG rng );
30 int Drawing_Random_Circles( Mat image, char* window_name, RNG rng );
31 int Displaying_Random_Text( Mat image, char* window_name, RNG rng );
32 int Displaying_Big_End( Mat image, char* window_name, RNG rng );
33
34
35 /**
36  * @function main
37  */
38 int main( void )
39 {
40     int c;
41
42     /// Start creating a window
43     char window_name[] = "Drawing_2 Tutorial";
44
45     /// Also create a random object (RNG)
46     RNG rng( 0xFFFFFFFF );
47
48     /// Initialize a matrix filled with zeros
49     Mat image = Mat::zeros( window_height, window_width, CV_8UC3 );
50     /// Show it in a window during DELAY ms
51     imshow( window_name, image );
52     waitKey( DELAY );
53
54     /// Now, let's draw some lines
55     c = Drawing_Random_Lines(image, window_name, rng);
56     if( c != 0 ) return 0;
```

```

57
58     /// Go on drawing, this time nice rectangles
59     c = Drawing_Random_Rectangles(image, window_name, rng);
60     if( c != 0 ) return 0;
61
62     /// Draw some ellipses
63     c = Drawing_Random_Ellipses( image, window_name, rng );
64     if( c != 0 ) return 0;
65
66     /// Now some polylines
67     c = Drawing_Random_Polylines( image, window_name, rng );
68     if( c != 0 ) return 0;
69
70     /// Draw filled polygons
71     c = Drawing_Random_Filled_Polygons( image, window_name, rng );
72     if( c != 0 ) return 0;
73
74     /// Draw circles
75     c = Drawing_Random_Circles( image, window_name, rng );
76     if( c != 0 ) return 0;
77
78     /// Display text in random positions
79     c = Displaying_Random_Text( image, window_name, rng );
80     if( c != 0 ) return 0;
81
82     /// Displaying the big end!
83     c = Displaying_Big_End( image, window_name, rng );
84     if( c != 0 ) return 0;
85
86     waitKey(0);
87     return 0;
88 }
89
90 /// Function definitions
91
92 /**
93  * @function randomColor
94  * @brief Produces a random color given a random object
95  */
96 static Scalar randomColor( RNG& rng )
97 {
98     int icolor = (unsigned) rng;
99     return Scalar( icolor&255, (icolor>>8)&255, (icolor>>16)&255 );
100 }
101
102
103 /**
104  * @function Drawing_Random_Lines
105  */
106 int Drawing_Random_Lines( Mat image, char* window_name, RNG rng )
107 {
108     Point pt1, pt2;
109
110     for( int i = 0; i < NUMBER; i++ )
111     {
112         pt1.x = rng.uniform( x_1, x_2 );
113         pt1.y = rng.uniform( y_1, y_2 );
114         pt2.x = rng.uniform( x_1, x_2 );
115         pt2.y = rng.uniform( y_1, y_2 );
116
117

```

```

118     line( image, pt1, pt2, randomColor(rng), rng.uniform(1, 10), 8
119 );
120     imshow( window_name, image );
121     if( waitKey( DELAY ) >= 0 )
122         { return -1; }
123     }
124
125     return 0;
126 }
127
128 /**
129  * @function Drawing_Rectangles
130  */
131 int Drawing_Random_Rectangles( Mat image, char* window_name, RNG rng
132 )
133 {
134     Point pt1, pt2;
135     int lineType = 8;
136     int thickness = rng.uniform( -3, 10 );
137
138     for( int i = 0; i < NUMBER; i++ )
139     {
140         pt1.x = rng.uniform( x_1, x_2 );
141         pt1.y = rng.uniform( y_1, y_2 );
142         pt2.x = rng.uniform( x_1, x_2 );
143         pt2.y = rng.uniform( y_1, y_2 );
144
145         rectangle( image, pt1, pt2, randomColor(rng), MAX( thickness, -1
146 ), lineType );
147
148         imshow( window_name, image );
149         if( waitKey( DELAY ) >= 0 )
150             { return -1; }
151     }
152
153     return 0;
154 }
155
156 /**
157  * @function Drawing_Random_Ellipses
158  */
159 int Drawing_Random_Ellipses( Mat image, char* window_name, RNG rng )
160 {
161     int lineType = 8;
162
163     for ( int i = 0; i < NUMBER; i++ )
164     {
165         Point center;
166         center.x = rng.uniform(x_1, x_2);
167         center.y = rng.uniform(y_1, y_2);
168
169         Size axes;
170         axes.width = rng.uniform(0, 200);
171         axes.height = rng.uniform(0, 200);
172
173         double angle = rng.uniform(0, 180);
174
175         ellipse( image, center, axes, angle, angle - 100, angle + 200,
176                 randomColor(rng), rng.uniform(-1,9), lineType );
177
178         imshow( window_name, image );

```

```

179
180     if( waitKey(Delay) >= 0 )
181         { return -1; }
182     }
183
184     return 0;
185 }
186
187 /**
188  * @function Drawing_Random_Polylines
189  */
190 int Drawing_Random_Polylines( Mat image, char* window_name, RNG rng
191 )
192 {
193     int lineType = 8;
194
195     for( int i = 0; i < NUMBER; i++ )
196     {
197         Point pt[2][3];
198         pt[0][0].x = rng.uniform(x_1, x_2);
199         pt[0][0].y = rng.uniform(y_1, y_2);
200         pt[0][1].x = rng.uniform(x_1, x_2);
201         pt[0][1].y = rng.uniform(y_1, y_2);
202         pt[0][2].x = rng.uniform(x_1, x_2);
203         pt[0][2].y = rng.uniform(y_1, y_2);
204         pt[1][0].x = rng.uniform(x_1, x_2);
205         pt[1][0].y = rng.uniform(y_1, y_2);
206         pt[1][1].x = rng.uniform(x_1, x_2);
207         pt[1][1].y = rng.uniform(y_1, y_2);
208         pt[1][2].x = rng.uniform(x_1, x_2);
209         pt[1][2].y = rng.uniform(y_1, y_2);
210
211         const Point* ppt[2] = {pt[0], pt[1]};
212         int npt[] = {3, 3};
213
214         polylines(image, ppt, npt, 2, true, randomColor(rng),
215 rng.uniform(1,10), lineType);
216
217         imshow( window_name, image );
218         if( waitKey(Delay) >= 0 )
219             { return -1; }
220     }
221     return 0;
222 }
223
224 /**
225  * @function Drawing_Random_Filled_Polygons
226  */
227 int Drawing_Random_Filled_Polygons( Mat image, char* window_name,
228 RNG rng )
229 {
230     int lineType = 8;
231
232     for ( int i = 0; i < NUMBER; i++ )
233     {
234         Point pt[2][3];
235         pt[0][0].x = rng.uniform(x_1, x_2);
236         pt[0][0].y = rng.uniform(y_1, y_2);
237         pt[0][1].x = rng.uniform(x_1, x_2);
238         pt[0][1].y = rng.uniform(y_1, y_2);
239         pt[0][2].x = rng.uniform(x_1, x_2);

```

```

240     pt[0][2].y = rng.uniform(y_1, y_2);
241     pt[1][0].x = rng.uniform(x_1, x_2);
242     pt[1][0].y = rng.uniform(y_1, y_2);
243     pt[1][1].x = rng.uniform(x_1, x_2);
244     pt[1][1].y = rng.uniform(y_1, y_2);
245     pt[1][2].x = rng.uniform(x_1, x_2);
246     pt[1][2].y = rng.uniform(y_1, y_2);
247
248     const Point* ppt[2] = {pt[0], pt[1]};
249     int npt[] = {3, 3};
250
251     fillPoly( image, ppt, npt, 2, randomColor(rng), lineType );
252
253     imshow( window_name, image );
254     if( waitKey(DELAY) >= 0 )
255         { return -1; }
256 }
257 return 0;
258 }
259
260 /**
261  * @function Drawing_Random_Circles
262  */
263 int Drawing_Random_Circles( Mat image, char* window_name, RNG rng )
264 {
265     int lineType = 8;
266
267     for (int i = 0; i < NUMBER; i++)
268     {
269         Point center;
270         center.x = rng.uniform(x_1, x_2);
271         center.y = rng.uniform(y_1, y_2);
272
273         circle( image, center, rng.uniform(0, 300), randomColor(rng),
274                rng.uniform(-1, 9), lineType );
275
276         imshow( window_name, image );
277         if( waitKey(DELAY) >= 0 )
278             { return -1; }
279     }
280
281     return 0;
282 }
283
284 /**
285  * @function Displaying_Random_Text
286  */
287 int Displaying_Random_Text( Mat image, char* window_name, RNG rng )
288 {
289     int lineType = 8;
290
291     for ( int i = 1; i < NUMBER; i++ )
292     {
293         Point org;
294         org.x = rng.uniform(x_1, x_2);
295         org.y = rng.uniform(y_1, y_2);
296
297         putText( image, "Testing text rendering", org, rng.uniform(0,8),
298                 rng.uniform(0,100)*0.05+0.1, randomColor(rng),
299                 rng.uniform(1, 10), lineType);
300

```

```

301     imshow( window_name, image );
302     if( waitKey(DELAY) >= 0 )
303     { return -1; }
304 }
305
306     return 0;
307 }
308
309 /**
310  * @function Displaying_Big_End
311  */
312 int Displaying_Big_End( Mat image, char* window_name, RNG )
313 {
314     Size textsize = getTextSize("OpenCV forever!",
315 FONT_HERSHEY_COMPLEX, 3, 5, 0);
316     Point org((window_width - textsize.width)/2, (window_height -
317 textsize.height)/2);
318     int lineType = 8;
319
320     Mat image2;
321
322     for( int i = 0; i < 255; i += 2 )
323     {
324         image2 = image - Scalar::all(i);
325         putText( image2, "OpenCV forever!", org, FONT_HERSHEY_COMPLEX,
326 3,
327             Scalar(i, i, 255), 5, lineType );
328
329         imshow( window_name, image2 );
330         if( waitKey(DELAY) >= 0 )
331         { return -1; }
332     }
333
334     return 0;
335 }

```

۲,۹,۲ توضیح

از تابع main شروع می‌کنیم. اولین کاری که در این تابع انجام داده‌ایم، ساخت یک شیء RNG است (خط ۴۶). کلاس RNG یک سازنده عدد تصادفی است. در این مثال rng یک شیء از نوع RNG است که با 0xFFFFFFFF مقداردهی اولیه شده است.

سپس یک ماتریس با مقدار اولیه صفر (که یعنی به رنگ سیاه است) و با طول، عرض و نوع CV_8UC3 درست می‌کنیم (خط ۴۹).

در ادامه شکل‌های تصادفی را رسم می‌کنیم. اگر به خطوط ۵۴ تا ۸۴ نگاه کنید خواهید دید که این خطوط به هشت قسمت، که در واقع هشت تابع هستند، تقسیم شده‌اند. پیاده سازی این توابع تقریباً یکسان است، پس فقط سه تا از این توابع را بررسی می‌کنیم:

• تابع Drawing_Random_Lines

در این تابع:

- حلقه for (خطوط ۱۱۰ تا ۱۲۰) به تعداد NUMBER تکرار می‌شود. از آنجایی که تابع line در این حلقه قرار دارد، پس یعنی به تعداد NUMBER، خط رسم خواهد شد.
- دو سر خط با نقاط pt1 و pt2 مشخص می‌شوند. مثلاً pt1 به شکل زیر مقدار دهی می‌شود:

```

pt1.x = rng.uniform( x_1, x_2 );
pt1.y = rng.uniform( y_1, y_2 );

```

- می دانیم که rng یک شیء RNG است. در کد بالا تابع `rng.uniform(a,b)` را صدا می‌زنیم. این تابع یک عدد تصادفی با توزیع یکنواخت بین مقادیر `a` و `b` تولید می‌کند (شامل `a` و فاقد `b`).
- از توضیحات بالا متوجه می‌شویم که رأس‌های `pt1` و `pt2` کاملاً تصادفی خواهند بود؛ پس موقعیت خط‌ها غیر قابل پیش بینی می‌شود و این یک جلوهٔ بصری زیبا تولید می‌کند.
- توجه کنید که در تابع `line` به جای رنگ، تابع `randomColor(rng)` را قرار داده‌ایم. این تابع به شکل زیر پیاده سازی شده است:

```
static Scalar randomColor( RNG& rng )
{
    int icolor = (unsigned) rng;
    return Scalar( icolor&255, (icolor>>8)&255, (icolor>>16)&255 );
}
```

همان طور که می‌بینید، خروجی این تابع یک `Scalar` است که با سه مقدار تصادفی پر شده و این سه مقدار نشان دهندهٔ `R`، `G` و `B` هستند. پس رنگ خط‌ها هم تصادفی خواهد بود!

توضیحات بالا برای توابع دیگر که دایره، مستطیل، چند ضلعی و... تولید می‌کنند یکسان است. فقط پارامترهای دیگر مثل مرکز دایره یا بیضی و رأس‌های مستطیل و چند ضلعی نیز تصادفی خواهند بود.

• تابع `Display_Random_Text`

در این تابع همه چیز آشنا به نظر می‌رسد، اما عبارت زیر جدید است:

```
putText( image, "Testing text rendering", org, rng.uniform(0,8),
        rng.uniform(0,100)*0.05+0.1, randomColor(rng),
        rng.uniform(1, 10), lineType );
```

این تابع چه کاری انجام می‌دهد؟! در مورد این مثال:

- متن "Testing text rendering" را روی عکس `image` رسم می‌کند.
- گوشهٔ پایین و چپ متن در نقطهٔ `org` قرار دارد.
- نوع فونت، یک عدد تصادفی در بازهٔ ۰ تا ۸ است.
- مقیاس فونت با عبارت $rng.uniform(0, 100) * 0.05 + 0.1$ که یک عدد تصادفی بین 0.1 تا 5.1 است، مشخص شده.
- رنگ متن تصادفی است (با تابع `randomColor(rng)` به دست می‌آید).
- ضخامت متن بین ۰ تا ۱۰ است که با تابع `rng.uniform(1, 10)` مشخص می‌شود.

در نتیجه به تعداد `NUMBER`، متن روی عکسمان خواهیم داشت که در مکان‌های تصادفی قرار گرفته‌اند.

• تابع `Display_Big_End`

به جز تابع `getTextSize` (که اندازهٔ متن داده شده را بر می‌گرداند)، تنها قطعه کد زیر جدید است:

```
image2 = image - Scalar::all(i);
```

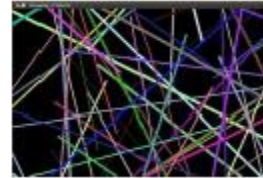
یعنی `image2` برابر است با تفریق `Scalar::all(i)` از `image`. در حقیقت مقدار هر پیکسل `image2` برابر است با تفریق مقدار `i` از `image` (به یاد داشته باشید که هر پیکسل متشکل از سه مقدار `R`، `G` و `B` است، پس این عمل روی همهٔ آنها تأثیر می‌گذارد).

همچنین به یاد داشته باشید که عمل تفریق خودش به صورت خودکار عمل `saturate_cast` را انجام می‌دهد تا همیشه مقادیر معتبر (که در این مثال بین ۰ تا ۲۵۵ است) را تولید کند.

۲,۹,۳ خروجی

روند اجرای برنامه به صورت زیر است:

۱. ابتدا به تعداد `NUMBER` خط تصادفی روی صفحه نشان داده می‌شود:

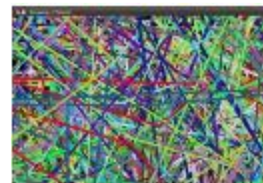

۲. سپس تعدادی مستطیل تصادفی نشان داده می‌شود.

۳. حالا تعدادی بیضی با مختصات، اندازه، نازکی و اندازه قوس تصادفی کشیده می‌شود:

۴. بعد تعدادی چند ضلعی تو خالی کشیده می‌شود:

۵. سپس چند ضلعی‌های توپر.

۶. و آخرین شکل هندسی، دایره:

۷. بعد از آن، متن “Testing text rendering” چندین بار با فونت، اندازه، رنگ و مختصات متفاوت نشان داده می‌شود.

۸. در نهایت عبارت `OpenCV For Ever` روی تصویر به تنهایی نمایش داده می‌شود:

۲,۱۰ بزرگ‌نمایی و کوچک‌نمایی تصویر

معمولاً نیاز است که اندازه یک عکس را تغییر داد. در اُسی وی به منظور تغییر اندازه عکس‌ها تابع تبدیل هندسی **resize** وجود دارد ولی در این بخش به بیان مفهوم هرم تصویر می‌پردازیم که کاربردهای زیادی در برنامه‌های بینایی دارد.

هرم تصویر مجموعه‌ای از تصاویر است که همگی از یک تصویر اصلی سرچشمه گرفته‌اند و به ترتیب کوچک می‌شوند تا به یک اندازه مشخص برسند.

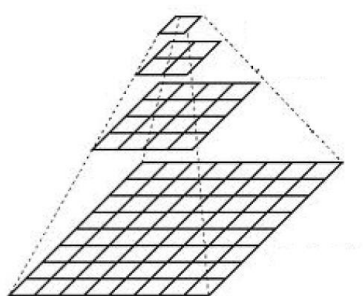
دو نوع هرم تصویر داریم:

- **هرم گوسی**^{۴۱}: در این روش برای ساخت هرم از میانگین‌گیری گوسی استفاده می‌شود.
- **هرم لاپلاسی**^{۴۲}: مشابه هرم گوسی است با این تفاوت که از یک تبدیل لاپلاس برای ساخت هرم استفاده می‌کند.

هرم موجود در اُسی وی از نوع گوسی است.

هرم گوسی:

هرم را به صورت یک مجموعه از لایه‌ها در نظر بگیرید که هر چه لایه در سطح بالاتری قرار گرفته باشد، کوچک‌تر خواهد بود.

هرم تصویر (سطح زیرین تصویر اصلی است)

لایه‌ها از پایین به بالا شماره گذاری شده‌اند. پس لایه $i+1$ که با G_{i+1} نشان داده می‌شود، از لایه i که با G_i نشان داده می‌شود کوچکتر است.

در هرم گوسی برای تولید لایه $i+1$ از روی لایه i ، به شیوه زیر عمل می‌کنیم:

- G_i را با یک کرنل گوسی زیر کانوالو می‌کنیم:

$$\frac{1}{16} \begin{bmatrix} 1 & 4 & 6 & 4 & 1 \\ 4 & 16 & 24 & 16 & 4 \\ 6 & 24 & 36 & 24 & 6 \\ 4 & 16 & 24 & 16 & 4 \\ 1 & 4 & 6 & 4 & 1 \end{bmatrix}$$

- همه سطرها و ستون‌های زوج را پاک می‌کنیم.

^{۴۱} Gaussian pyramid

^{۴۲} Laplacian pyramid

عکس به دست آمده دقیقاً یک چهارم عکس پیشین خواهد بود. با تکرار فرایند بالا روی عکس اصلی (یعنی G_0)، می‌توان تمام هرم را درست کرد.

رویهٔ بالا به منظور کوچک‌نمایی تصویر بود. برای بزرگ‌نمایی تصویر باید مراحل زیر را انجام دهیم:

- ابتدا ابعاد لایه i را دو برابر کرده و سطرها و ستون‌های زوج آن را با صفر پر می‌کنیم.
- تصویر به دست آمده در مرحله قبل را در کرنل بالا (البته با درایه‌های آن که در ۴ ضرب شده‌اند) کانالو می‌کنیم. با این کار مقدار پیکسل‌های جدید معرفی شده در مرحله قبل که با صفر پر شده بودند، تخمین زده می‌شوند.

دو رویهٔ بالا (یعنی کوچک‌نمایی و بزرگ‌نمایی)، در توابع `pyrDown` و `pyrUp` پیاده سازی شده‌اند.

۲،۱۰،۱ کد

```

1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <math.h>
4  #include <stdlib.h>
5  #include <stdio.h>
6
7  using namespace cv;
8
9  /// Global variables
10 Mat src, dst, tmp;
11 char* window_name = "Pyramids Demo";
12
13 /**
14  * @function main
15  */
16 int main( int argc, char** argv )
17 {
18     /// General instructions
19     printf( "\n Zoom In-Out demo  \n " );
20     printf( "----- \n" );
21     printf( " * [u] -> Zoom in  \n" );
22     printf( " * [d] -> Zoom out \n" );
23     printf( " * [ESC] -> Close program \n \n" );
24
25     /// Test image - Make sure it s divisible by 2^{n}
26     src = imread( argv[1] );
27     if( !src.data )
28     { printf(" No data! -- Exiting the program \n");
29       return -1; }
30
31     tmp = src;
32     dst = tmp;
33
34     /// Create window
35     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
36     imshow( window_name, dst );
37
38     /// Loop
39     while( true )
40     {
41         int c;
42         c = waitKey(10);
43
44         if( (char)c == 27 )
45             { break; }

```

```

46     if( (char)c == 'u' )
47     { pyrUp( tmp, dst, Size( tmp.cols*2, tmp.rows*2 ) );
48       printf( "*** Zoom In: Image x 2 \n" );
49     }
50     else if( (char)c == 'd' )
51     { pyrDown( tmp, dst, Size( tmp.cols/2, tmp.rows/2 ) );
52       printf( "*** Zoom Out: Image / 2 \n" );
53     }
54
55     imshow( window_name, dst );
56     tmp = dst;
57 }
58 return 0;
59 }

```

۲,۱۰,۲ توضیح

در خط ۴۴ مشخص شده که اگر کاربر کلید ESC را فشار دهد از برنامه خارج شود.

در خط ۴۶ مشخص شده که اگر کاربر کلید u را فشار دهد عمل بزرگ‌نمایی توسط تابع pyrUp انجام شود. این تابع سه آرگومان دارد:

- tmp: تصویر ورودی است. در ابتدا برابر با تصویر src است.
- dst: تصویر خروجی است (همان که بر روی صفحه نمایش داده خواهد شد و در حقیقت دو برابر تصویر ورودی است).
- Size(tmp.cols*2, tmp.rows*2): اندازه تصویر خروجی است. از آنجایی که قصد بزرگ‌نمایی داریم، تابع pyrUp انتظار دارد که این اندازه دو برابر اندازه تصویر ورودی باشد.

در خط ۵۰ مشخص شده که اگر کاربر کلید d را فشار دهد عمل کوچک‌نمایی توسط تابع pyrDown انجام شود. این تابع سه آرگومان دارد:

- tmp: تصویر ورودی است. در ابتدا برابر با تصویر src است.
- dst: تصویر خروجی است (همان که بر روی صفحه نمایش داده خواهد شد و در حقیقت نصف تصویر ورودی است).
- Size(tmp.cols/2, tmp.rows/2): اندازه تصویر خروجی است. از آنجایی که قصد کوچک‌نمایی داریم، تابع pyrDown انتظار دارد که این اندازه نصف اندازه تصویر ورودی باشد.

توجه داشته باشید که ابعاد تصویر ورودی به توابع pyrUp و pyrDown باید حتماً ضریبی از دو باشد، در غیر این صورت خطایی مبتنی بر رعایت نکردن این محدودیت دریافت خواهید کرد.

۲,۱۰,۳ خروجی

برنامه را به صورت زیر اجرا می‌کنیم:

PyrUpDown.exe "PICTURES/1.jpg"

تصویر ورودی

نتیجه دو بار کوچک‌نمایی تصویر اصلی

نتیجه دو بار بزرگ‌نمایی تصویر کوچک شده

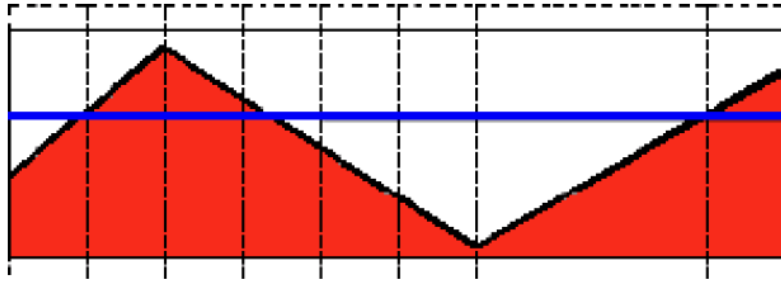
همانطور که می‌بینید تصویر آخر دارای وضوح کمتری نسبت به تصویر ورودی است.

۲,۱۱ آستانه‌گذاری

در این بخش به بررسی چگونگی انجام عملیات آستانه‌گذاری تصویر به کمک تابع `threshold` می‌پردازیم.

آستانه‌گذاری ساده‌ترین روش گروه‌بندی است. از آستانه‌گذاری می‌توان جهت جدا سازی نواحی مختلف تصویر استفاده کرد. در آ سی وی پنج نوع عمل آستانه‌گذاری وجود دارد.

برای ادامه این بخش فرض کنید یک تصویر مرجع با مقادیر روشنایی $src(x,y)$ برای پیکسل‌های آن داریم. خط افقی آبی رنگ مقدار آستانه را نمایش می‌دهد.

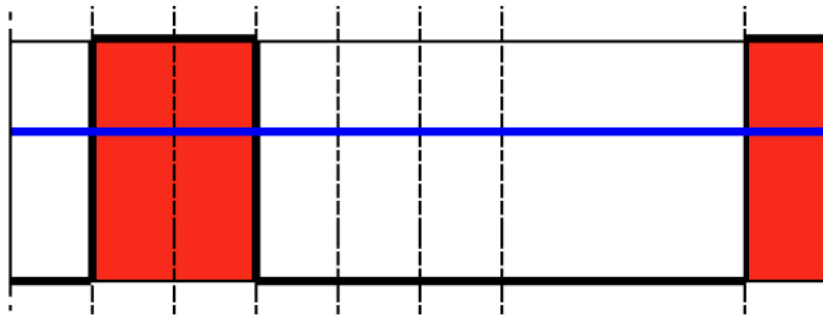
تصویر مرجع و خط آستانه

آستانه‌گذاری باینری^{۴۳}:

در این نوع به صورت زیر عمل می‌شود:

$$dst(x, y) = \begin{cases} maxVal & \text{if } src(x, y) > thresh \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

یعنی اگر روشنایی پیکسل $src(x, y)$ بیشتر از مقدار $thresh$ بود، آنگاه مقدار آن پیکسل برابر با $MaxVal$ قرار داده می‌شود. در غیر این صورت مقدار آن برابر صفر قرار داده می‌شود.

نتیجه آستانه‌گذاری باینری

آستانه‌گذاری باینری معکوس^{۴۴}:

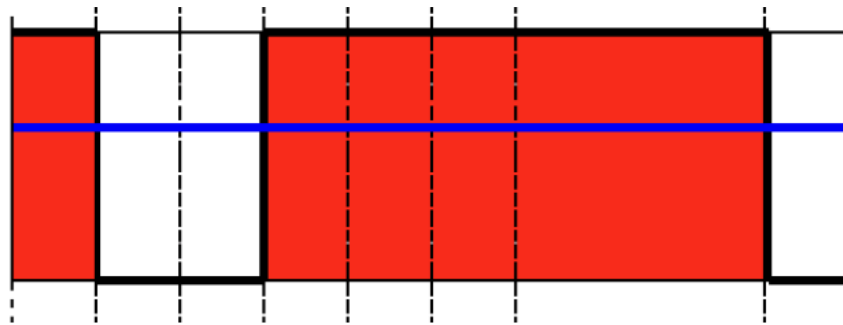
در این نوع به صورت زیر عمل می‌شود:

$$dst(x, y) = \begin{cases} 0 & \text{if } src(x, y) > thresh \\ maxVal & \text{otherwise} \end{cases}$$

یعنی اگر روشنایی پیکسل $src(x, y)$ بیشتر از $thresh$ بود، آنگاه مقدار آن پیکسل برابر با صفر قرار داده می‌شود. در غیر این صورت مقدار آن برابر $MaxVal$ خواهد بود.

^{۴۳} Threshold binary

^{۴۴} Threshold binary, inverted

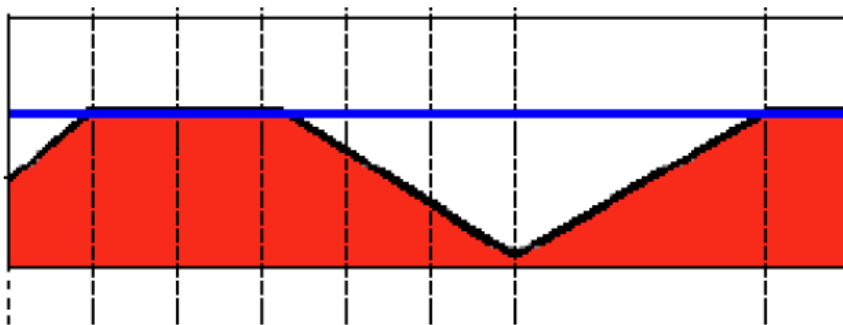
نتیجه آستانه‌گذاری باینری معکوس

بریدن^{۴۵}:

در این نوع به صورت زیر عمل می‌شود:

$$dst(x, y) = \begin{cases} threshold & \text{if } src(x, y) > thresh \\ src(x, y) & \text{otherwise} \end{cases}$$

بیشترین مقدار مجاز برای پیکسل‌ها، مقدار $thresh$ است. اگر مقدار پیکسلی بیشتر از $thresh$ بود، مقداری از آن بریده می‌شود.

نتیجه بریدن

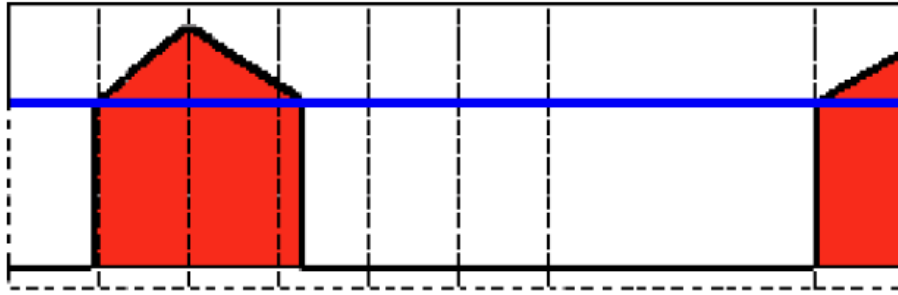
آستانه‌گذاری به صفر^{۴۶}:

در این نوع به صورت زیر عمل می‌شود:

$$dst(x, y) = \begin{cases} src(x, y) & \text{if } src(x, y) > thresh \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

اگر $src(x, y)$ کوچک‌تر از $thresh$ بود، مقدار آن صفر قرار داده خواهد شد.

^{۴۵} Truncate^{۴۶} Threshold to zero

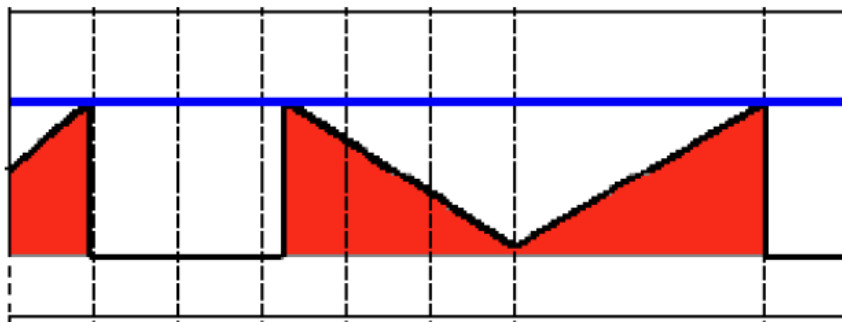
نتیجه آستانه‌گذاری به صفر

آستانه‌گذاری به صفر معکوس^{۴۷}:

در این نوع به صورت زیر عمل می‌شود:

$$dst(x,y) = \begin{cases} 0 & \text{if } src(x,y) > thresh \\ src(x,y) & \text{otherwise} \end{cases}$$

اگر $src(x,y)$ بزرگ‌تر از $thresh$ بود، مقدار آن را صفر می‌گذاریم.

نتیجه آستانه‌گذاری به صفر معکوس

۲،۱۱،۱ کد

```

1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <stdlib.h>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global variables
9
10 int threshold_value = 0;
11 int threshold_type = 3;
12 int const max_value = 255;
13 int const max_type = 4;
14 int const max_BINARY_value = 255;
15

```

^{۴۷} Threshold to zero, inverted

```

16  Mat src, src_gray, dst;
17  char* window_name = "Threshold Demo";
18
19  char* trackbar_type = "Type: \n 0: Binary \n 1: Binary Inverted \n
20  2: Truncate \n 3: To Zero \n 4: To Zero Inverted";
21  char* trackbar_value = "Value";
22
23  /// Function headers
24  void Threshold_Demo( int, void* );
25
26  /**
27   * @function main
28   */
29  int main( int argc, char** argv )
30  {
31      /// Load an image
32      src = imread( argv[1], 1 );
33
34      /// Convert the image to Gray
35      cvtColor( src, src_gray, CV_RGB2GRAY );
36
37      /// Create a window to display results
38      namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
39
40      /// Create Trackbar to choose type of Threshold
41      createTrackbar( trackbar_type,
42                    window_name, &threshold_type,
43                    max_type, Threshold_Demo );
44
45      createTrackbar( trackbar_value,
46                    window_name, &threshold_value,
47                    max_value, Threshold_Demo );
48
49      /// Call the function to initialize
50      Threshold_Demo( 0, 0 );
51
52      /// Wait until user finishes program
53      while(true)
54      {
55          int c;
56          c = waitKey( 20 );
57          if( (char)c == 27 )
58              { break; }
59      }
60
61  }
62
63
64  /**
65   * @function Threshold_Demo
66   */
67  void Threshold_Demo( int, void* )
68  {
69      /* 0: Binary
70         1: Binary Inverted
71         2: Threshold Truncated
72         3: Threshold to Zero
73         4: Threshold to Zero Inverted
74      */
75
76

```

```

77 threshold( src_gray, dst, threshold_value,
78 max_BINARY_value, threshold_type );
79
80 imshow( window_name, dst );
    }

```

۲,۱۱,۲ توضیح

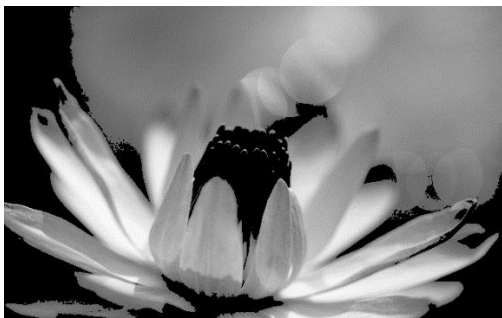
در خط ۳۵ تصویر ورودی را با استفاده از تابع `cvtColor` به فضای رنگی سیاه و سفید می‌بریم.

در خطوط ۴۱ و ۴۵ دو ترک‌بار برای دریافت نوع آستانه‌گذاری و مقدار آستانه از کاربر درست می‌کنیم. هر وقت کاربر مقدار یکی از ترک‌بارها را تغییر دهد، تابع `Threshold_Demo` صدا زده می‌شود.

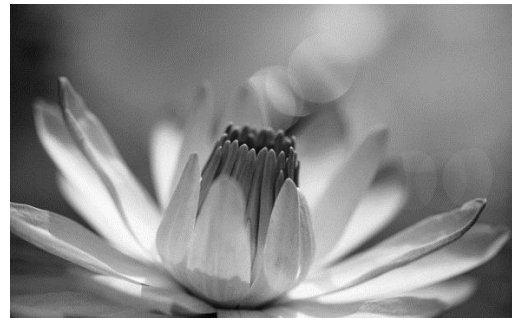
در خط ۷۶ از تابع `threshold` استفاده شده است. این تابع دارای ۵ آرگومان است:

- `src_gray`: تصویر ورودی
- `dst`: تصویر خروجی
- `threshold_value`: مقدار آستانه است.
- `max_BINARY_value`: مقداری که در آستانه‌گذاری باینری استفاده می‌شود.
- `threshold_type`: نوع عمل آستانه‌گذاری است. در خطوط ۶۹ تا ۷۳ این نوع‌ها آورده شده‌اند.

۲,۱۱,۳ خروجی

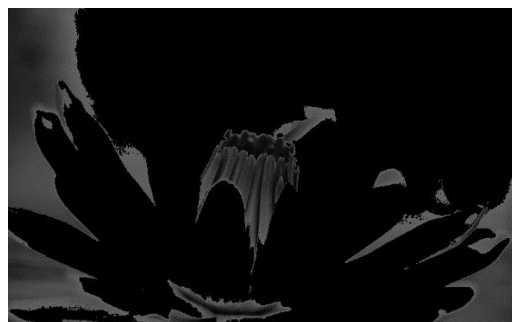
نتیجه آستانه‌گذاری صفر با آستانه ۱۰۰

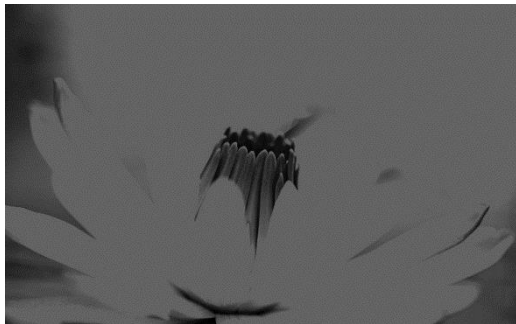
تصویر ورودی

نتیجه آستانه‌گذاری باینری با آستانه ۱۰۰

نتیجه آستانه‌گذاری صفر معکوس با آستانه ۱۰۰

نتیجه آستانه‌گذاری بریدن با آستانه ۱۰۰

نتیجه آستانه‌گذاری باینری معکوس با آستانه ۱۰۰

۲،۱۲ بافت‌نگار تصویر

در علم آمار هیستوگرام یا بافت‌نگار یک نمودار ستونی و پله‌ای برای نشان دادن داده‌ها است. نمودار بافت‌نگار همانند نمودار ستونی است و تنها اختلافی که بین این دو وجود دارد، نمایش ستون‌هاست.

در پردازش تصویر به نموداری که توسط آن تعداد پیکسل‌های هر سطح روشنایی در تصویر ورودی مشخص می‌شود بافت‌نگار تصویر می‌گویند. به عنوان مثال به شکل زیر توجه کنید:

254	143	203	178	109	229	177	220	192	9	229	142	139	64	0	63	28	8	88	82
27	68	231	75	141	107	149	210	13	239	141	35	68	242	110	208	244	0	33	88
54	42	17	215	230	254	47	41	98	180	55	253	235	47	122	208	78	110	152	100
9	186	192	71	104	193	99	171	37	233	18	147	174	1	143	211	178	188	192	68
179	20	238	192	190	132	41	248	22	134	83	133	110	254	178	238	188	234	51	204
232	25	0	163	174	129	81	30	110	189	0	173	197	183	153	43	22	87	88	118
235	35	151	185	129	81	239	170	195	94	38	21	67	101	58	37	198	149	52	154
155	242	54	0	104	108	189	47	130	254	225	156	31	181	121	15	126	35	252	205
223	114	79	129	147	6	201	68	89	107	58	44	253	34	38	1	62	5	231	218
55	188	237	188	89	101	131	241	68	133	124	151	111	28	190	4	240	78	117	145
152	155	229	78	90	217	218	105	116	77	38	49	2	9	214	181	205	118	135	33
182	94	176	199	20	149	37	223	232	113	32	45	177	15	31	179	100	119	208	81
224	118	124	172	75	29	69	180	187	195	41	44	8	170	158	101	131	31	28	112
238	83	38	7	83	69	173	183	98	237	67	227	18	218	248	237	75	192	201	146
88	195	224	207	140	22	31	118	234	34	182	110	23	47	68	242	189	152	116	248
140	37	101	230	246	145	122	64	27	58	228	1	225	143	91	100	98	90	40	195
251	4	178	139	121	95	97	174	249	182	77	115	223	186	182	82	65	252	83	196
179	180	223	230	87	182	148	78	178	19	17	4	184	178	183	102	83	81	132	206
173	137	185	242	181	181	214	49	74	238	197	37	98	102	15	217	148	8	102	188
85	9	17	222	18	210	70	21	78	241	184	216	93	93	208	102	153	212	119	47

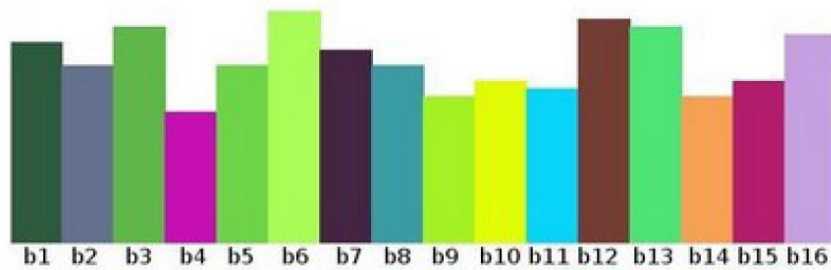
تصویری از مقادیر موجود در درایه‌های یک ماتریس

از آنجایی که دامنه مقادیر این داده‌ها معلوم است (بین ۰ تا ۲۵۵ است)، می‌توان آن دامنه را به زیر قسمت‌هایی که سط ۴۸ نام دارند، تقسیم کرد:

$$[0, 255] = [0, 15] \cup [16, 31] \cup \dots \cup [240, 255]$$

$$\text{domain} = \text{bin}_1 \cup \text{bin}_2 \cup \dots \cup \text{bin}_n = 15$$

بدین ترتیب می‌توان تعداد پیکسل‌هایی که در سط bin_i قرار می‌گیرند را به دست آورد. با اجرای این روش روی ماتریس بالا، نمودار زیر را به دست می‌آید:

محور افقی نشان دهنده سطل‌ها و محور عمودی نشان دهنده تعداد پیکسل‌های موجود در آن سطل است

این فقط یک مثال از طرز کار بافت‌نگار و همچنین دلیل مفید بودن آن بود. کاربرد بافت‌نگار فقط مختص شمارش روشنایی پیکسل‌های تصویر نیست، بلکه می‌توان از آن برای اندازه‌گیری ویژگی‌های دیگر تصویر هم استفاده کرد (مثل گرادیان، جهت‌ها و...).

یک بافت‌نگار از قسمت‌های زیر تشکیل شده است:

۱. ابعاد^{۴۹}: تعداد پارامترهایی که قرار است برای آنها داده جمع کنیم. در مثال ما این مقدار یک است؛ چون فقط مقادیر روشنایی هر پیکسل را شمارش می‌کنیم (در یک تصویر سیاه و سفید).
۲. تعداد سطل‌ها: تعداد زیر قسمت‌های موجود در هر بُعد است. در مثال ما این مقدار برابر با ۱۶ عدد است.
۳. بازه دامنه^{۵۰}: حدود مقادیر مورد اندازه‌گیری است. در مثال ما به صورت $[0, 255]$ است.

در صورتی که دو ویژگی اندازه‌گیری شود، بافت‌نگار به دست آمده به صورت سه بعدی در می‌آید (محور x و محور y نشان دهنده bin_x و bin_y و محور z نشان دهنده عدد شمارش شده برای هر ترکیب (bin_x, bin_y) است). برای ابعاد بیشتر به همین صورت محورهای بیشتری داریم.

کد ۲،۱۲،۱

```

1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace std;
7  using namespace cv;
8
9  /**
10   * @function main
11   */
12  int main( int argc, char** argv )
13  {
14      Mat src, dst;
15
16      /// Load image
17      src = imread( argv[1], 1 );
18
19      if( !src.data )
20      { return -1; }
21
22      /// Separate the image in 3 places ( B, G and R )
23      vector<Mat> bgr_planes;
```

^{۴۹} dims

^{۵۰} Domain

```

24     split( src, bgr_planes );
25
26     /// Establish the number of bins
27     int histSize = 256;
28
29     /// Set the ranges ( for B,G,R )
30     float range[] = { 0, 256 } ;
31     const float* histRange = { range };
32
33     bool uniform = true; bool accumulate = false;
34
35     Mat b_hist, g_hist, r_hist;
36
37     /// Compute the histograms:
38     calcHist( &bgr_planes[0], 1, 0, Mat(), b_hist, 1, &histSize,
39 &histRange, uniform, accumulate );
40     calcHist( &bgr_planes[1], 1, 0, Mat(), g_hist, 1, &histSize,
41 &histRange, uniform, accumulate );
42     calcHist( &bgr_planes[2], 1, 0, Mat(), r_hist, 1, &histSize,
43 &histRange, uniform, accumulate );
44
45     // Draw the histograms for B, G and R
46     int hist_w = 512; int hist_h = 400;
47     int bin_w = cvRound( (double) hist_w/histSize );
48
49     Mat histImage( hist_h, hist_w, CV_8UC3, Scalar( 0,0,0) );
50
51     /// Normalize the result to [ 0, histImage.rows ]
52     normalize(b_hist, b_hist, 0, histImage.rows, NORM_MINMAX, -1,
53 Mat() );
54     normalize(g_hist, g_hist, 0, histImage.rows, NORM_MINMAX, -1,
55 Mat() );
56     normalize(r_hist, r_hist, 0, histImage.rows, NORM_MINMAX, -1,
57 Mat() );
58
59     /// Draw for each channel
60     for( int i = 1; i < histSize; i++ )
61     {
62         line( histImage, Point( bin_w*(i-1), hist_h -
63 cvRound(b_hist.at<float>(i-1)) ),
64             Point( bin_w*(i), hist_h - cvRound(b_hist.at<float>(i))
65 ),
66             Scalar( 255, 0, 0), 2, 8, 0 );
67         line( histImage, Point( bin_w*(i-1), hist_h -
68 cvRound(g_hist.at<float>(i-1)) ),
69             Point( bin_w*(i), hist_h - cvRound(g_hist.at<float>(i))
70 ),
71             Scalar( 0, 255, 0), 2, 8, 0 );
72         line( histImage, Point( bin_w*(i-1), hist_h -
73 cvRound(r_hist.at<float>(i-1)) ),
74             Point( bin_w*(i), hist_h - cvRound(r_hist.at<float>(i))
75 ),
76             Scalar( 0, 0, 255), 2, 8, 0 );
77     }
78
79     /// Display
80     namedWindow("calcHist Demo", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
81     imshow("calcHist Demo", histImage );
82
83     waitKey(0);
84

```

```
85     return 0;
86 }
```

۲,۱۲,۲ توضیح

در خط ۲۴ با استفاده از تابع `split` تصویر ورودی را به صفحات `R`، `G` و `B` تقسیم می‌کنیم. ورودی اول این تابع تصویری است که می‌خواهیم آن را تقسیم کنیم و ورودی دوم آن برداری است که صفحات (ماتریس‌های) خروجی در آن قرار می‌گیرند.

حالا همه چیز برای حساب کردن بافت‌نگارهای صفحات آماده است. از آنجایی که با صفحات `B`، `G` و `R` کار می‌کنیم، پس می‌دانیم که برد مقادیر در بازه `[0, 255]` است.

در خط ۲۷ تعداد سطرها را مشخص می‌کنیم.

در خطوط ۳۰ و ۳۱ برد مقادیر را مشخص می‌کنیم (همانطور که گفتیم در بازه `[0, 255]` است).

چون می‌خواهیم که سطرها هم اندازه و بافت‌نگارها هم در ابتدا خالی باشند، در خط ۳۳ متغیر `uniform` را برابر `true` و متغیر `accumulate` را برابر `false` قرار می‌دهیم.

در ادامه برای حساب کردن بافت‌نگارها از تابع `calcHist` استفاده می‌کنیم:

در خطوط ۳۸ تا ۴۰ برای حساب کردن بافت‌نگار هر صفحه از تابع `calcHist` استفاده می‌کنیم. این تابع ۱۰ آرگومان دارد:

۱. `&bgr_planes[0]`: صفحه (یا آرایه) ورودی است (که در این مورد صفحه ۰ است).
۲. ۱: تعداد آرایه‌های ورودی است (در اینجا مقدارش ۱ است. می‌توان لیستی از آرایه‌ها به ورودی تابع داد و مقدار بیشتری را در اینجا مشخص کرد).
۳. ۰: کانالی که باید اندازه گیری شود. در این مورد فقط روشنایی است (آرایه‌ها به صورت تک کاناله هستند)، پس باید ۰ گذاشت.
۴. `Mat()`: ماتریسی که به عنوان ماسک برای ماتریس ورودی استفاده می‌شود (مقدار صفر در ماسک بدین معنی است که پیکسل متناظر آن در ماتریس ورودی نباید در شمارش شرکت داشته باشد). اگر این ماتریس تعریف نشود، از ماسکی استفاده نخواهد شد.
۵. `b_hist`: بافت‌نگار خروجی در این ماتریس ذخیره می‌شود.
۶. ۱: ابعاد بافت‌نگار
۷. `histSize`: تعداد سطرها در هر کدام از بُعدها
۸. `histRange`: برد مقادیر مورد اندازه گیری در هر بُعد
۹. `uniform`: مشخص می‌کند که اندازه سطرها برابر باشند یا نه.
۱۰. `accumulate`: مشخص می‌کند که اندازه سطرها در ابتدا خالی باشند یا نه.

در خطوط ۵۲ تا ۵۷، قبل از ترسیم بافت‌نگارها، مقادیر آنها را با استفاده از تابع `normalize` نرمال می‌کنیم تا بین دو مقدار تعیین شده قرار بگیرند. این تابع ۶ آرگومان دارد:

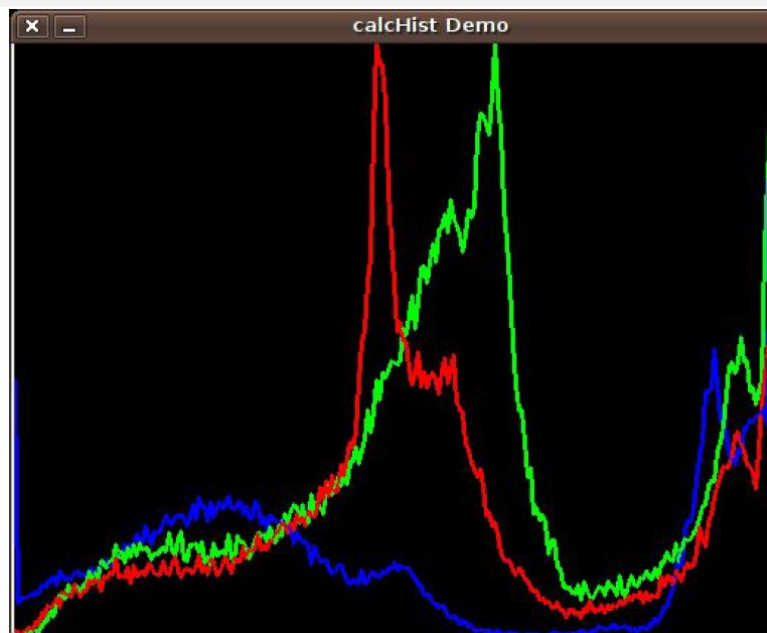
۱. `b_hist`: آرایه ورودی
۲. `b_hist`: آرایه خروجی
۳. ۰: حد پایینی برای نرمال سازی مقادیر آرایه‌های ورودی

۴. `histImage.rows`: حد بالایی برای نرمال سازی مقادیر آرایه‌های ورودی
۵. `NORM_MINMAX`: این آرگومان بیان کننده نوع فرایند نرمال سازی است (در این نوع، مقادیر بین دو مقدار MIN و MAX قرار می‌گیرند).
۶. ۱-: نوع داده آرایه خروجی را مشخص می‌کند. در اینجا با قرار دادن 1- نوع آرایه خروجی با نوع آرایه ورودی یکی است.
۷. `Mat()`: ماسک آرایه ورودی

۲,۱۲,۳ خروجی

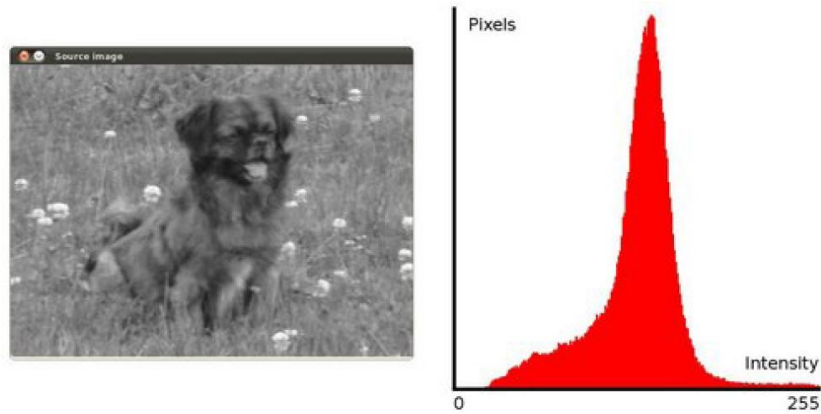
تصویر ورودی

بافت‌نگار هر کدام از کانال‌های تصویر ورودی

۲,۱۳ برابرسازی بافت‌نگار

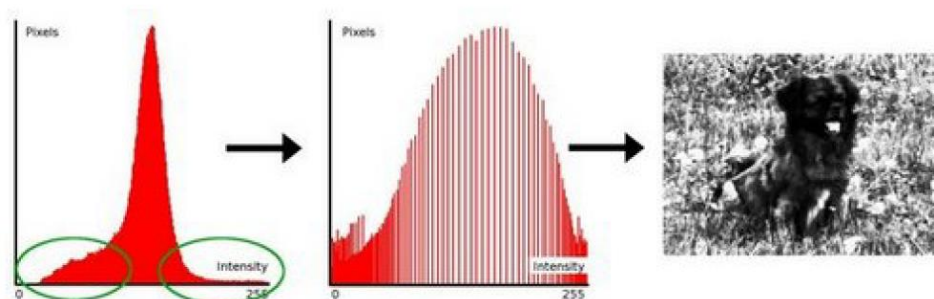
همانطور که در بخش‌های قبل توضیح دادیم، بافت‌نگار تصویر یک نمایش گرافیکی از توزیع روشنایی آن تصویر است. این نمودار تعداد پیکسل‌هایی که یک مقدار روشنایی خاص را دارند، تعیین می‌کند.

یک تصویر سیاه و سفید و بافت‌نگار آن

برابرسازی بافت‌نگار روشی برای بهبود کنتراست تصویر است. این کار از طریق وسیع کردن برد روشنایی انجام می‌شود.

در شکل بالا می‌بینید که بیشتر پیکسل‌ها در دسته‌های میانی برد روشنایی قرار گرفته‌اند. کاری که برابرسازی بافت‌نگار انجام می‌دهد، وسیع کردن این برد است. به شکل زیر توجه کنید. در این شکل دایره‌های سبز رنگ نشان دهنده نواحی کم پوشش هستند (یعنی پیکسل‌های کمتری دارای این مقادیر از روشنایی هستند). بعد از اعمال برابرسازی، بافت‌نگاری شبیه شکل میانی به دست می‌آید. تصویر سمت راست نتیجه این برابرسازی است.

فرایند برابرسازی بافت‌نگار یک تصویر – تصویر سمت راست برابرسازی است

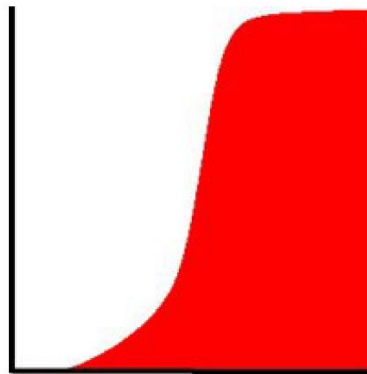
عملیات برابرسازی، یک توزیع را به یک توزیع وسیع‌تر و یکنواخت‌تر نگاشت می‌کند. پس مقادیر روشنایی، روی همه بُرد موجود توزیع می‌شوند.

برای رسیدن به اهداف برابرسازی، تابع مورد استفاده برای برابرسازی باید از نوع تابع توزیع تجمعی^{۵۱} (CDF) باشد. برای بافت‌نگار $H(i)$ ، توزیع تجمعی آن، یعنی $H'(i)$ ، به صورت زیر است:

$$H'(i) = \sum_{0 \leq j < i} H(j)$$

^{۵۱} Cumulative Distribution Function (CDF)

برای استفاده از این تابع به عنوان تابع نگاشت باید $H'(i)$ را به گونه‌ای نرمال سازی کنیم که مقادیر آن بین ۰ تا ۲۵۵ قرار بگیرند. برای مثال بالا، تابع تجمعی به صورت زیر می‌شود:

تابع توزیع تجمعی بافت‌نگار تصویر سگ

در انتها برای به دست آوردن مقادیر روشنایی تصویر برابر سازی شده، از یک نگاشت ساده استفاده می‌کنیم:

$$equalized(x, y) = H'(src(x, y))$$

کد ۲،۱۳،۱

```

1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7  using namespace std;
8
9  /** @function main */
10 int main( int argc, char** argv )
11 {
12     Mat src, dst;
13
14     char* source_window = "Source image";
15     char* equalized_window = "Equalized Image";
16
17     /// Load image
18     src = imread( argv[1], 1 );
19
20     if( !src.data )
21     { cout<<"Usage: ./Histogram_Demo <path_to_image>"<<endl;
22       return -1; }
23
24     /// Convert to grayscale
25     cvtColor( src, src, CV_BGR2GRAY );
26
27     /// Apply Histogram Equalization
28     equalizeHist( src, dst );
29
30     /// Display results
31     namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
32     namedWindow( equalized_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
33
34     imshow( source_window, src );

```

```

35  imshow( equalized_window, dst );
36
37  /// Wait until user exits the program
38  waitKey(0);
39
40  return 0;
41  }

```

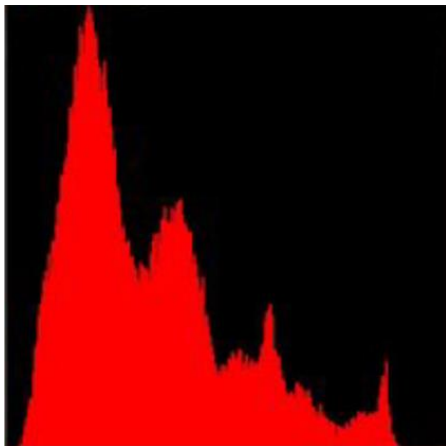
۲,۱۳,۲ توضیح

در خط ۲۵ تصویر ورودی را به یک تصویر سیاه و سفید تبدیل می‌کنیم.

در خط ۲۸ با استفاده از تابع `equalizeHist`، عملیات برابرسازی بافت‌نگار را انجام می‌دهیم. این تابع دو آرگومان دارد که اولی تصویر ورودی و دومی تصویر خروجی است.

۲,۱۳,۳ خروجی

از تصویر زیر که کنتراست کمی دارد به عنوان تصویر ورودی استفاده می‌کنیم:

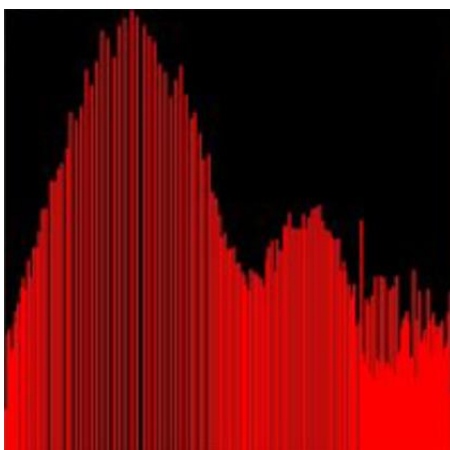

بافت‌نگار تصویر ورودی

تصویر ورودی

بعد از اعمال برابرسازی نتیجه به صورت زیر می‌شود:

بافت‌نگار تصویر خروجی

تصویر خروجی

۲,۱۴ عملگر سابل

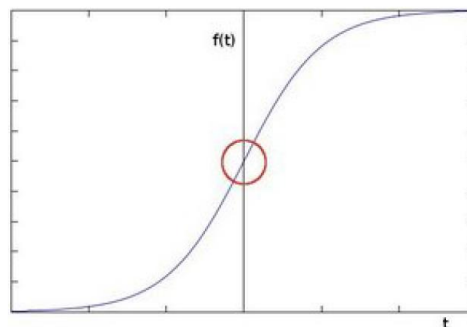
پیدا کردن مشتق‌های یک تصویر در کاربردهایی مثل یافتن لبه‌های موجود در تصویر مفید است.

قسمت مشخص شده با دایره قرمز یک لبه است

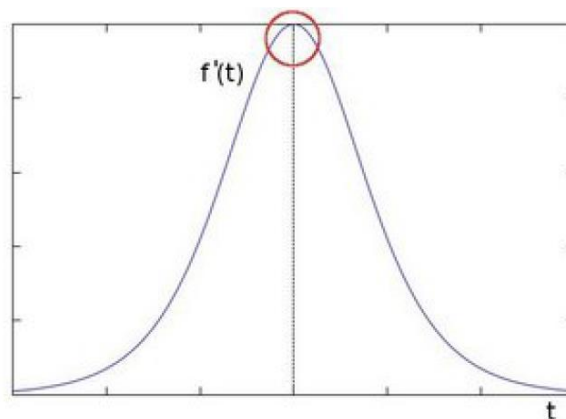
به راحتی می‌توان دید که در یک لبه روشنایی پیکسل‌ها به شدت تغییر می‌کند. یکی از روش‌های توصیف تغییرات، مشتق‌ها هستند. یک تغییر زیاد در شیب، نماینگر یک تغییر قابل توجه در روشنایی تصویر است.

برای اینکه قضیه واضح‌تر شود، فرض کنید یک تصویر تک بعدی به صورت زیر داریم. محلی که با دایره قرمز مشخص شده است یک لبه است. این نقطه جایی است که تغییر قابل توجهی در شدت روشنایی دارد.

یک تصویر یک بعدی - ناحیه مشخص شده با دایره قرمز یک لبه است

می‌توان محل لبه‌ها را به راحتی با گرفتن مشتق اول پیدا کرد (در اینجا به شکل یک نقطه بیشینه در آمده است).

مشتق تصویر تک بعدی قبل

از توضیحات بالا نتیجه می‌گیریم که یک راه برای پیدا کردن لبه‌های تصویر این است که به دنبال پیکسل‌هایی بگردیم که گرادیانشان بیشتر از گرادیان همسایه‌هایشان (یا به طور کلی بیشتر از یک آستانه) است. در ادامه نحوه به دست آوردن گرادیان تصویر را به کمک عملگر سابل بررسی می‌کنیم.

عملگر سابل:

عملگر سابل^{۵۲} یک عملگر دیفرانسیلی گسسته است. این عملگر به طور تقریبی گرادیان تابع روشنایی عکس را حساب می‌کند.

عملگر سابل، دو عمل هموار سازی گوسی و دیفرانسیل گیری را با هم ترکیب می‌کند.

با فرض اینکه عکس مورد نظر I باشد، روند کار این عملگر به صورت زیر است:

۱. دو مشتق زیر را حساب می‌کند:

i. **مشتق افقی:** از طریق کانوالو I با کرنلی با اندازه فرد به دست می‌آید. مثلاً برای کرنلی با اندازه ۳، G_x (مشتق در راستای

افقی) به شکل زیر به دست می‌آید:

$$G_x = \begin{bmatrix} -1 & 0 & +1 \\ -2 & 0 & +2 \\ -1 & 0 & +1 \end{bmatrix} * I$$

ii. **مشتق عمودی:** از طریق کانوالو I با کرنلی با اندازه فرد به دست می‌آید. مثلاً برای کرنلی با اندازه ۳، G_y (مشتق در

راستای عمودی) به شکل زیر به دست می‌آید:

$$G_y = \begin{bmatrix} -1 & -2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ +1 & +2 & +1 \end{bmatrix} * I$$

۲. برای به دست آوردن گرادیان پیکسل‌های تصویر باید G_x و G_y را به شکل زیر با هم ترکیب کرد:

$$G = \sqrt{G_x^2 + G_y^2}$$

البته بعضی اوقات از معادله ساده‌تر زیر هم استفاده می‌شود:

$$G = |G_x| + |G_y|$$

نکته: وقتی اندازه کرنل ۳ است، کرنل سابلی که در قسمت قبل نشان داده شد می‌تواند به صورت قابل توجه ای نتایج نادرست تولید کند (به هر حال سابل فقط یک تقریب برای مشتقات است). در اُسی وی برای حل این مشکل

تابع **Scharr** ارائه شده که به اندازه سابل سریع است و البته در عین حال دقتی بسیار بیشتر از آن دارد. تابع

Scharr از کرنل‌های زیر استفاده می‌کند:

$$G_x = \begin{bmatrix} -3 & 0 & +3 \\ -10 & 0 & +10 \\ -3 & 0 & +3 \end{bmatrix}$$

$$G_y = \begin{bmatrix} -3 & -10 & -3 \\ 0 & 0 & 0 \\ +3 & +10 & +3 \end{bmatrix}$$

۲,۱۴,۱ کد

```
1 #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
```

```

2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <stdlib.h>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /** @function main */
9  int main( int argc, char** argv )
10 {
11
12     Mat src, src_gray;
13     Mat grad;
14     char* window_name = "Sobel Demo - Simple Edge Detector";
15     int scale = 1;
16     int delta = 0;
17     int ddepth = CV_16S;
18
19     int c;
20
21     /// Load an image
22     src = imread( argv[1] );
23
24     if( !src.data )
25     { return -1; }
26
27     GaussianBlur( src, src, Size(3,3), 0, 0, BORDER_DEFAULT );
28
29     /// Convert it to gray
30     cvtColor( src, src_gray, CV_RGB2GRAY );
31
32     /// Create window
33     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
34
35     /// Generate grad_x and grad_y
36     Mat grad_x, grad_y;
37     Mat abs_grad_x, abs_grad_y;
38
39     /// Gradient X
40     //Scharr( src_gray, grad_x, ddepth, 1, 0, scale, delta,
41     BORDER_DEFAULT );
42     Sobel( src_gray, grad_x, ddepth, 1, 0, 3, scale, delta,
43     BORDER_DEFAULT );
44     convertScaleAbs( grad_x, abs_grad_x );
45
46     /// Gradient Y
47     //Scharr( src_gray, grad_y, ddepth, 0, 1, scale, delta,
48     BORDER_DEFAULT );
49     Sobel( src_gray, grad_y, ddepth, 0, 1, 3, scale, delta,
50     BORDER_DEFAULT );
51     convertScaleAbs( grad_y, abs_grad_y );
52
53     /// Total Gradient (approximate)
54     addWeighted( abs_grad_x, 0.5, abs_grad_y, 0.5, 0, grad );
55
56     imshow( window_name, grad );
57
58     waitKey(0);
59
60     return 0;
61 }

```

۲,۱۴,۲ توضیح

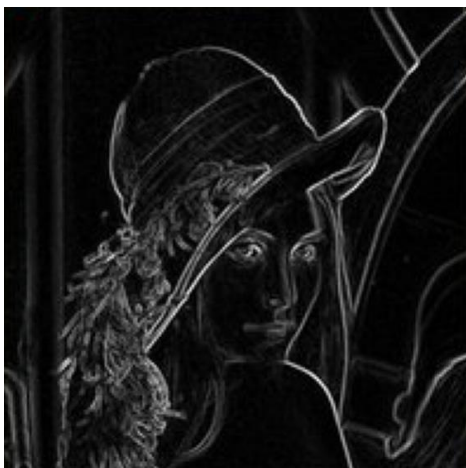
در خط ۲۷ برای کاهش نویز یک هموار سازی گوسی به تصویر ورودی اعمال می‌کنیم (با اندازه کرنل ۳).

در خطوط ۴۲ و ۴۹ به ترتیب مشتقات در جهت‌های x و y را حساب می‌کنیم. برای این کار از تابع `Sobel` استفاده می‌کنیم. این تابع ۹ آرگومان به شرح زیر دارد:

۱. `src_gray`: تصویر ورودی است. در اینجا از نوع `CV_8U` است.
 ۲. `grad_x/grad_y`: تصویر خروجی
 ۳. `ddepth`: عمق تصویر خروجی است. برای جلوگیری از سرریز از `CV_16S` استفاده می‌کنیم.
 ۴. `x_order`: مرتبه مشتق در جهت x است.
 ۵. `y_order`: مرتبه مشتق در جهت y است.
 ۶. `scale, delta, BORDER_DEFAULT`: از مقادیر پیش فرض استفاده می‌کنیم.
- توجه کنید که برای به دست آوردن گرادیان در جهت x باید $x_order = 1$ و $y_order = 0$ قرار دهیم. برعکس این کار را برای جهت y انجام می‌دهیم.
- در خطوط ۴۴ و ۵۱، نتایج جزئی را به نوع `CV_8U` تبدیل می‌کنیم.

سرانجام در خط ۵۴ برای تخمین گرادیان کلی، گرادیان در جهت‌های x و y را با هم جمع می‌کنیم (توجه کنید که این کار اصلاً یک محاسبه دقیق نیست!! ولی کار ما را راه می‌اندازد).

۲,۱۴,۳ خروجی

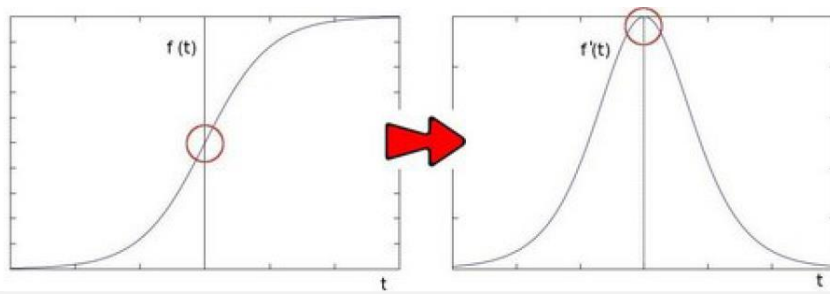
تصویر خروجی

تصویر ورودی

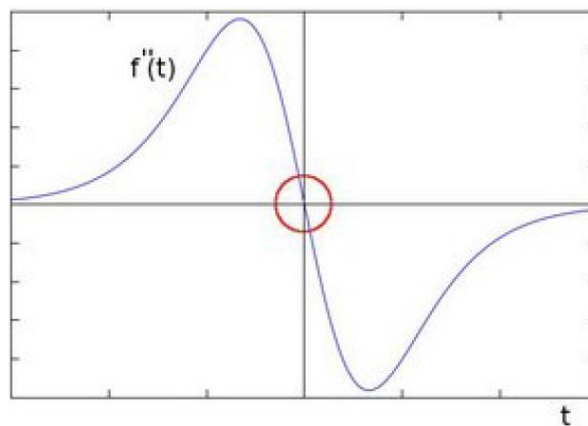
۲,۱۵ عملگر لاپلاس

در بخش قبل با نحوه استفاده از عملگر سابل آشنا شدید. این عملگر بر مبنای تغییرات روشنایی پیکسل‌های عکس بود. با گرفتن مشتق اول از تابع روشنایی دیدیم که می‌توان لبه را به عنوان یک بیشینه در نظر گرفت. مثلاً مشتق اول یک تابع می‌تواند به شکل زیر باشد:

یک تابع و مشتق آن

و وقتی مشتق دوم گرفته شود به شکل زیر خواهد بود:

مشتق دوم تابع بالا

همانطور که می‌بینید، محل مورد نظر در مشتق دوم برابر صفر است! بنابراین می‌توان از این قضیه برای پیدا کردن لبه‌های یک تصویر استفاده کرد. توجه کنید که نقطه‌های صفر فقط در لبه‌ها رخ نمی‌دهند (می‌توانند در نقطه‌های بی معنی نیز رخ دهند)؛ البته می‌توان این مشکل را تا حدودی با فیلتر کردن نقاط برطرف کرد. در ادامه با عملگر لاپلاس آشنا می‌شویم.

عملگر لاپلاس:

از توضیحات بالا بر می‌آید که می‌توان از مشتق دوم برای پیدا کردن لبه‌ها استفاده کرد و از آنجایی که تصاویر دو بُعدی هستند، باید از هر دو بُعد مشتق بگیریم. اینجا است که عملگر لاپلاس به کار می‌آید و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$Laplace(f) = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}$$

در اُسی وی تابعی به نام Laplacian وجود دارد که معادله بالا را پیاده سازی کرده است. در واقع از آنجایی که لاپلاس از گرادیان‌های تصویر استفاده می‌کند، این تابع به صورت داخلی از عملگر سابل برای محاسباتش استفاده می‌کند.

۲,۱۵,۱ کد

```
1 #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2 #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3 #include <stdlib.h>
4 #include <stdio.h>
5
6 using namespace cv;
7
```

```

8  /** @function main */
9  int main( int argc, char** argv )
10 {
11     Mat src, src_gray, dst;
12     int kernel_size = 3;
13     int scale = 1;
14     int delta = 0;
15     int ddepth = CV_16S;
16     char* window_name = "Laplace Demo";
17
18     int c;
19
20     /// Load an image
21     src = imread( argv[1] );
22
23     if( !src.data )
24     { return -1; }
25
26     /// Remove noise by blurring with a Gaussian filter
27     GaussianBlur( src, src, Size(3,3), 0, 0, BORDER_DEFAULT );
28
29     /// Convert the image to grayscale
30     cvtColor( src, src_gray, CV_RGB2GRAY );
31
32     /// Create window
33     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
34
35     /// Apply Laplace function
36     Mat abs_dst;
37
38     Laplacian( src_gray, dst, ddepth, kernel_size, scale, delta,
39     BORDER_DEFAULT );
40     convertScaleAbs( dst, abs_dst );
41
42     /// Show what you got
43     imshow( window_name, abs_dst );
44
45     waitKey(0);
46
47     return 0;
48 }

```

۲،۱۵،۲ توضیح

در خط ۲۷ به منظور کاهش نویز از فیلتر هموار ساز گوسی استفاده می‌کنیم.

در خط ۳۸ عملگر لاپلاس را با استفاده از تابع Laplacian به تصویر ورودی اعمال می‌کنیم. این تابع ۷ آرگومان به شرح زیر دارد:

۱. **src_gray**: تصویر ورودی (که در این مورد سیاه و سفید است. می‌تواند رنگی نیز باشد).
۲. **dst**: تصویر خروجی
۳. **ddepth**: عمق تصویر خروجی است. از آنجا که در اینجا تصویر ورودی از نوع CV_8U است، برای جلوگیری از سرریز، عمق تصویر خروجی را CV_16S می‌گذاریم.
۴. **kernel_size**: اندازه کرنل عملگر سابل که داخل تابع Laplacian استفاده می‌شود. در اینجا از اندازه ۳ استفاده می‌کنیم.
۵. **scale** و **delta**: **BORDER_DEFAULT**: این‌ها را به صورت پیش فرض رها می‌کنیم.

در خط ۴۰ خروجی تابع Laplacian را به نوع CV_8U تبدیل می‌کنیم.

۲,۱۵,۳ خروجی

تصویر خروجی

تصویر ورودی

درخت‌ها و نیمرخ گاو خوب در آمده‌اند؛ البته ناحیه‌هایی که دارای روشنایی یکسان هستند، مثل اطراف سر گاو، خیلی خوب نشده‌اند. همانطور که می‌بینید به دلیل کنتراست زیاد ناحیه سقف خانه پشت گاو، لبه‌ها خیلی واضح مشخص شده‌اند.

۲,۱۶ عملگر کنی

لبه‌یاب کنی در سال ۱۹۸۶ توسط جان إف. کنی^{۵۳} توسعه یافت. همچنین خیلی‌ها آن را با نام **یابنده بهینه^{۵۴}** می‌شناسند. الگوریتم کنی سه هدف اساسی زیر را دنبال می‌کند:

۱. **نرخ خطای پایین:** یعنی اینکه فقط لبه‌های واقعی را کشف کند (نه نقاطی که لبه نیستند).
۲. **مکان‌یابی خوب:** فاصله میان پیکسل‌های کشف شده لبه و پیکسل‌های واقعی لبه باید کمینه باشد.
۳. **پاسخ کمینه:** به ازای هر لبه فقط یک پاسخ وجود داشته باشد.

رویه حساب لبه‌ها در لبه‌یاب کنی به صورت زیر است:

۱. نویزها را فیلتر می‌کند. بدین منظور از فیلتر گوسی استفاده می‌شود. به عنوان مثال می‌توان از کرنل زیر استفاده کرد:

$$K = \frac{1}{159} \begin{bmatrix} 2 & 4 & 5 & 4 & 2 \\ 4 & 9 & 12 & 9 & 4 \\ 5 & 12 & 15 & 12 & 5 \\ 4 & 9 & 12 & 9 & 4 \\ 2 & 4 & 5 & 4 & 2 \end{bmatrix}$$

۲. گرادیان تابع روشنایی تصویر را به دست می‌آورد. بدین منظور از روشی مشابه با عملگر سابل استفاده می‌شود:

i. دو کرنل زیر را در تصویر کانوال می‌کند (یکی برای جهت x و یکی برای جهت y):

$$G_x = \begin{bmatrix} -1 & 0 & +1 \\ -2 & 0 & +2 \\ -1 & 0 & +1 \end{bmatrix}$$

^{۵۳} John F. Canny

^{۵۴} Optimal detector

$$G_y = \begin{bmatrix} -1 & -2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \\ +1 & +2 & +1 \end{bmatrix}$$

ii. از روش زیر، دامنه و جهت آن را پیدا می‌کند:

$$G = \sqrt{G_x^2 + G_y^2}$$

$$\theta = \arctan\left(\frac{G_y}{G_x}\right)$$

جهت‌ها در یکی از چهار گروه ۰، ۴۵، ۹۰ یا ۱۳۵ قرار می‌گیرند.

۳. فیلتری جهت حذف نقاط غیر بیشینه اعمال می‌کند. با این کار پیکسل‌هایی که جزئی از لبه نیستند، حذف می‌شوند. بنابراین فقط لبه‌های نازک باقی می‌مانند.

۴. در قدم آخر کنی از یک روش آستانه‌گذاری با دو آستانه بالا و پایین استفاده می‌کند:

I. اگر مقدار پیکسلی از آستانه بالایی بیشتر باشد، به عنوان لبه پذیرفته می‌شود.

II. اگر مقدار پیکسلی از آستانه پایینی کمتر باشد، رد می‌شود.

III. اگر مقدار پیکسلی بین آستانه بالایی و آستانه پایینی بود، فقط در صورتی به عنوان لبه پذیرفته می‌شود که همسایه پیکسلی باشد که مقدارش بالاتر از آستانه بالایی است.

پیشنهاد می‌شود که نسبت آستانه بالایی: پایینی یکی از دو مقدار ۱:۲ یا ۱:۳ باشد.

۲,۱۶,۱ کد

```
1 #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2 #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3 #include <stdlib.h>
4 #include <stdio.h>
5
6 using namespace cv;
7
8 /// Global variables
9
10 Mat src, src_gray;
11 Mat dst, detected_edges;
12
13 int edgeThresh = 1;
14 int lowThreshold;
15 int const max_lowThreshold = 100;
16 int ratio = 3;
17 int kernel_size = 3;
18 char* window_name = "Edge Map";
19
20 /**
21  * @function CannyThreshold
22  * @brief Trackbar callback - Canny thresholds input with a ratio 1:3
23  */
24 void CannyThreshold(int, void*)
25 {
26     /// Reduce noise with a kernel 3x3
27     blur( src_gray, detected_edges, Size(3,3) );
28
29     /// Canny detector
30     Canny( detected_edges, detected_edges, lowThreshold,
31     lowThreshold*ratio, kernel_size );
32
33     /// Using Canny's output as a mask, we display our result
```

```

34     dst = Scalar::all(0);
35
36     src.copyTo( dst, detected_edges);
37     imshow( window_name, dst );
38 }
39
40
41 /** @function main */
42 int main( int argc, char** argv )
43 {
44     /// Load an image
45     src = imread( argv[1] );
46
47     if( !src.data )
48     { return -1; }
49
50     /// Create a matrix of the same type and size as src (for dst)
51     dst.create( src.size(), src.type() );
52
53     /// Convert the image to grayscale
54     cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
55
56     /// Create a window
57     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
58
59     /// Create a Trackbar for user to enter threshold
60     createTrackbar( "Min Threshold:", window_name, &lowThreshold,
61 max_lowThreshold, CannyThreshold );
62
63     /// Show the image
64     CannyThreshold(0, 0);
65
66
67     /// Wait until user exit program by pressing a key
68     waitKey(0);
69
70     return 0;
71 }
72
73

```

۲،۱۶،۲ توضیح

به نکات زیر توجه کنید:

۱. در خط ۱۶ نسبت آستانه پایین: بالا را ۳:۱ انتخاب کرده‌ایم.
۲. در خط ۱۷ اندازه کرنل را ۳ می‌گذاریم (این کرنل برای عملیات سابی است که در تابع Canny استفاده می‌شود).
۳. در خط ۱۵ بیشینه مقدار مجاز برای آستانه پایینی را ۱۰۰ می‌گذاریم.

در تابع CannyThreshold در خط ۲۷، برای کاهش نویز تصویر ورودی را هموار می‌کنیم.

سپس در خط ۳۰ تابع Canny را صدا می‌زنیم. این تابع ۵ آرگومان به شرح زیر دارد:

۱. **detected_edges**: تصویر ورودی است. این تصویر باید سیاه و سفید باشد.
۲. **detected_edges**: تصویر خروجی است. می‌توان همان تصویر ورودی را به عنوان خروجی در نظر گرفت.
۳. **lowThreshold**: مقداری که کاربر به وسیله ترک‌بار مشخص کرده است.

۴. **highThreshold**: مقدار این متغیر سه برابر آستانه پایینی است (یعنی سه برابر lowThreshold).

۵. **kernel_size**: مقدارش را ۳ می‌گذاریم (این اندازه کرنل Sobel ای است که در تابع Canny استفاده می‌شود).

در نهایت در خط ۳۶ از تابع **copyTo** برای نگاشت نواحی ای که به عنوان لبه کشف شده‌اند به یک پس زمینه سیاه استفاده می‌کنیم. لازم به ذکر است که این تابع فقط مقادیری از عکس منبع را کپی می‌کند که صفر نباشند. از آنجایی که خروجی Canny به صورت کانتورهای لبه روی یک زمینه سیاه است، تمام نواحی **dst** به جز نواحی ای که لبه‌های کشف شده قرار داشته باشند، سیاه خواهند بود.

۲,۱۶,۳ خروجی

تصویر خروجی با آستانه پایینی ۱۰۰

تصویر ورودی

۲,۱۷ کانتورهای تصویر

۲,۱۷,۱ کد

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5  #include <stdlib.h>
6
7  using namespace cv;
8  using namespace std;
9
10 Mat src; Mat src_gray;
11 int thresh = 100;
12 int max_thresh = 255;
13 RNG rng(12345);
14
15 /// Function header
16 void thresh_callback(int, void* );
17
18 /** @function main */
19 int main( int argc, char** argv )
20 {
21     /// Load source image and convert it to gray
22     src = imread( argv[1], 1 );
23
24     /// Convert image to gray and blur it
25     cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
26     blur( src_gray, src_gray, Size(3,3) );
27
```

```

28     /// Create Window
29     char* source_window = "Source";
30     namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
31     imshow( source_window, src );
32
33     createTrackbar( " Canny thresh:", "Source", &thresh, max_thresh,
34 thresh_callback );
35     thresh_callback( 0, 0 );
36
37     waitKey(0);
38     return(0);
39 }
40
41 /** @function thresh_callback */
42 void thresh_callback(int, void* )
43 {
44     Mat canny_output;
45     vector<vector<Point> > contours;
46     vector<Vec4i> hierarchy;
47
48     /// Detect edges using canny
49     Canny( src_gray, canny_output, thresh, thresh*2, 3 );
50     /// Find contours
51     findContours( canny_output, contours, hierarchy, CV_RETR_TREE,
52 CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE, Point(0, 0) );
53
54     /// Draw contours
55     Mat drawing = Mat::zeros( canny_output.size(), CV_8UC3 );
56     for( int i = 0; i< contours.size(); i++ )
57     {
58         Scalar color = Scalar( rng.uniform(0, 255),
59 rng.uniform(0,255), rng.uniform(0,255) );
60         drawContours( drawing, contours, i, color, 2, 8, hierarchy,
61 0, Point() );
62     }
63
64     /// Show in a window
65     namedWindow( "Contours", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
66     imshow( "Contours", drawing );
67 }
68 }

```

۲،۱۷،۲ توضیح

به منظور کاهش نویز، در خط ۲۶ تصویر سیاه و سفید را با فیلتر ۳ در ۳ هموار می‌کنیم.

در ۴۲ تابع `thresh_callback` تعریف شده است. در این تابع ابتدا یک ماتریس برای نگه داری خروجی لبه‌یاب گنی درست می‌کنیم. همچنین یک بردار دو بعدی از نوع `Point` برای نگه داری کانتورهای به دست آمده و یک بردار تک بعدی از نوع `Vec4i` برای نگه داری خروجی اختیاری تابع `findContours`، یعنی `hierarchy`، تعریف می‌کنیم.

نکته: `Vec4i` یک بردار ۱ در ۴ است که همهٔ عناصر آن از نوع `int` هستند.

در خط ۴۹ با استفاده از تابع `Canny` لبه‌های تصویر سیاه و سفید را پیدا می‌کنیم. از آستانه‌ای استفاده می‌کنیم که کاربر وارد کرده است (یعنی متغیر `thresh`).

سپس در خط ۵۱ با فراخوانی تابع `findContours`، کانتورهای تصویر خروجی از تابع `Canny` (یعنی `canny_output`) را پیدا می‌کنیم. این تابع ۶ آرگومان به شرح زیر دارد:

۱. **canny_output**: تصویر ورودی است. این تصویر باید از نوع `CV_8UC1` باشد. در اینجا از خروجی تابع `Canny` به عنوان ورودی این تابع استفاده می‌کنیم. از آنجا که خروجی تابع `Canny` یک عکس تک بعدی ۸ بیتی است پس مشکلی وجود ندارد.

۲. **contours**: کانتورهای کشف شده هستند. هر کانتور به شکل برداری از نقاط در این متغیر ذخیره می‌شود.

۳. **hierarchy**: بردار خروجی اختیاری که اطلاعاتی در مورد توپولوژی تصویر به ما می‌دهد.

۴. **CV_RET_TREE**: شیوه بازیابی کانتورها است. می‌تواند به جای این مقدار، هر کدام از مقادیر زیر باشد:

- `CV_RETR_EXTERNAL`
- `CV_RETR_LIST`
- `CV_RETR_CCOMP`
- `CV_RET_TREE`

۵. **CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE**: شیوه تقریب کانتورها است. می‌تواند به جای این مقدار، هر کدام از مقادیر زیر باشد:

- ۱ `CV_CHAIN_APPROX_NONE`
- ۲ `CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE`
- ۳ `CV_CHAIN_APPROX_TC89_KCOS` و `CV_CHAIN_APPROX_TC89_L1`

۶. **Point(0,0)**: یک آفست اختیاری که هر کدام از کانتورها با آن جمع می‌شوند. در اینجا نقطه $(0,0)$ را به عنوان آفست در

نظر گرفته‌ایم. آفست زمانی مفید است که کانتورها از روی یک ROI به دست آمده باشند و قرار باشد بعداً کانتورها را روی عکس اصلی نشان دهیم.

بعد از پیدا کردن کانتورها، هم می‌توانیم آنها را به صورت یکجا (و با یک رنگ) بکشیم و هم اینکه هر کدام از کانتورها را با یک رنگ خاص نمایش دهیم. به هر حال در هر دو حالت از تابع `drawContours` استفاده می‌کنیم. در حالت اول با یک بار فراخوانی تابع `drawContours` و در حالت دوم، تابع `drawContours` را در یک حلقه می‌گذاریم و به تعداد کانتورهای کشف شده حلقه را تکرار می‌کنیم و هر دفعه یکی از کانتورها را می‌کشیم. در اینجا به روش دوم عمل می‌کنیم. تابع `drawContours` در خط ۶۰ دارای ۹ آرگومان به شرح زیر است:

۱. **drawing**: تصویر ورودی است.

۲. **contours**: بردار کانتورها است. هر کانتور به صورت برداری از نقاط در `contours` قرار می‌گیرند.

۳. **i**: شماره کانتوری که باید کشیده شود. اگر یک عدد منفی در اینجا قرار دهیم، همه کانتورها کشیده می‌شوند.

۴. **color**: رنگ کانتور است.

۵. **۲**: نازکی کانتور است.

۶. **۸**: نوع خطی که بین نقاط کانتور کشیده می‌شود.

۷. **hierarchy**: اطلاعات اختیاری در مورد سلسله مراتب عکس است. فقط زمانی نیاز است که بخواهیم بعضی از کانتورها را بکشیم (مثلاً در اینجا که هر دفعه فقط یکی از کانتورها را می‌کشیم، این متغیر نیاز است).

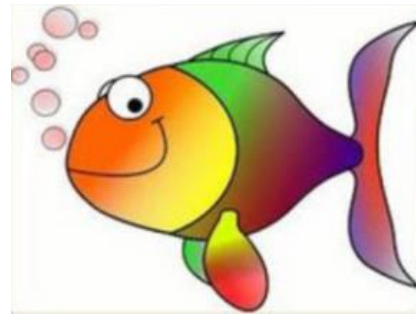
۸. **0**: حداکثر سطح برای کانتورهای کشیده شده است. اگر صفر باشد فقط کانتور مشخص شده کشیده می‌شود. اگر یک باشد کانتور مشخص شده و تمام کانتورهای تو در تو آن را می‌کشد.

۹. **Point()**: آفست اختیاری است که مختصات کانتورها ابتدا با آن جمع و سپس روی عکس کشیده می‌شوند.

۲,۱۷,۳ خروجی

تصویر خروجی

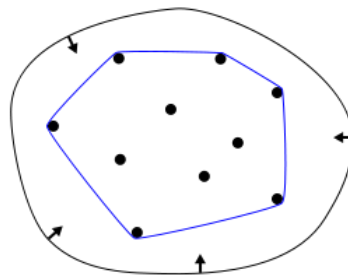
تصویر ورودی

دقت کنید که رنگ کانتورها به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند و هیچ ربطی به رنگ‌های تصویر ورودی ندارند.

۲,۱۸ پوش محدب

پوش محدب مجموعه‌ای از نقاط صفحه، کوچک‌ترین چند ضلعی محدبی است که تمامی نقاط درون آن یا روی محیط آن قرار داشته باشند.

برای این که تصور بهتری از پوش محدب به دست آورید، نقاط صفحه را مانند میخ‌هایی در نظر بگیرید که به دیوار کوبیده شده‌اند. حال کش تنگی را در نظر بگیرید که همه میخ‌ها را احاطه کرده است. در این صورت پوش محدب نقاط شکلی خواهد بود که کش به خود می‌گیرد.

نحوه پیدا کردن پوش محدب مجموعه‌ای از نقاط

۲,۱۸,۱ کد

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5  #include <stdlib.h>
6
7  using namespace cv;
8  using namespace std;
9
10 Mat src; Mat src_gray;
11 int thresh = 100;
12 int max_thresh = 255;
13 RNG rng(12345);
14
```

```

15  /// Function header
16  void thresh_callback(int, void* );
17
18  /** @function main */
19  int main( int argc, char** argv )
20  {
21      /// Load source image and convert it to gray
22      src = imread( argv[1], 1 );
23
24      /// Convert image to gray and blur it
25      cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
26      blur( src_gray, src_gray, Size(3,3) );
27
28      /// Create Window
29      char* source_window = "Source";
30      namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
31      imshow( source_window, src );
32
33      createTrackbar( " Threshold:", "Source", &thresh, max_thresh,
34      thresh_callback );
35      thresh_callback( 0, 0 );
36
37      waitKey(0);
38      return(0);
39  }
40
41  /** @function thresh_callback */
42  void thresh_callback(int, void* )
43  {
44      Mat src_copy = src.clone();
45      Mat threshold_output;
46      vector<vector<Point> > contours;
47      vector<Vec4i> hierarchy;
48
49      /// Detect edges using Threshold
50      threshold( src_gray, threshold_output, thresh, 255, THRESH_BINARY
51      );
52
53      /// Find contours
54      findContours( threshold_output, contours, hierarchy,
55      CV_RETR_TREE, CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE, Point(0, 0) );
56
57      /// Find the convex hull object for each contour
58      vector<vector<Point> > hull( contours.size() );
59      for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
60      { convexHull( Mat(contours[i]), hull[i], false ); }
61
62      /// Draw contours + hull results
63      Mat drawing = Mat::zeros( threshold_output.size(), CV_8UC3 );
64      for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
65      {
66          Scalar color = Scalar( rng.uniform(0, 255),
67          rng.uniform(0,255), rng.uniform(0,255) );
68          drawContours( drawing, contours, i, color, 1, 8,
69          vector<Vec4i>(), 0, Point() );
70          drawContours( drawing, hull, i, color, 1, 8, vector<Vec4i>(),
71          0, Point() );
72      }
73
74      /// Show in a window
75      namedWindow( "Hull demo", CV_WINDOW_AUTOSIZE );

```

```
77 imshow( "Hull demo", drawing );
78 }
```

۲,۱۸,۲ توضیح

در خط ۴۲ تابع `thresh_callback` تعریف شده است. در این تابع ابتدا یک کپی از ماتریس `src` به نام `src_copy` درست می‌کنیم. سپس یک ماتریس برای نگه داری خروجی تابع `threshold` درست می‌کنیم. همچنین یک بردار دو بعدی از نوع `Point` برای نگه داری کانتورهای به دست آمده و یک بردار تک بعدی از نوع `Vec4i` برای نگه داری خروجی اختیاری تابع `findContours`، یعنی `hierarchy`، تعریف می‌کنیم.

نکته: `Vec4i` یک بردار ۱ در ۴ است که همهٔ عناصر آن از نوع `int` هستند.

در خط ۵۰ با استفاده از تابع `threshold` تصویر سیاه و سفید را آستانه‌گذاری می‌کنیم و آن را به یک تصویر باینری تبدیل می‌کنیم. برای این کار از آستانه وارد شده توسط کاربر (`thresh`) استفاده می‌کنیم.

با فراخوانی تابع `findContours` در خط ۵۴، کانتورهای تصویر خروجی تابع `threshold` (یعنی `threshold_output`) را پیدا می‌کنیم.

در خط ۵۸ یک بردار دو بعدی به نام `hull` از نوع `Point` برای نگه داری پوش محدب هر کدام از کانتورها درست می‌کنیم. سپس در یک حلقه، تابع `convexHull` را روی هر کدام از کانتورها صدا می‌زنیم و خروجی‌ها را در بردار `hull` ذخیره می‌کنیم. تابع `convexHull` دارای ۳ آرگومان به شرح زیر است:

۱. `Mat(contours[i])`: آرایهٔ ورودی از نقاط است. می‌توانیم آنها را در یک بردار یا یک ماتریس قرار دهیم.
۲. `hull[i]`: پوش محدب مربوط به نقاط ورودی در این بردار قرار می‌گیرند.
۳. `false`: جهت پوش محدب را مشخص می‌کند. اگر `true` باشد به معنی این است که جهت به صورت موافق با عقربه‌های ساعت است و اگر `false` باشد به معنی خلاف عقربه‌های ساعت است. در هر حالت، نقطهٔ $(0,0)$ در گوشهٔ سمت چپ و بالا قرار دارد.

۲,۱۸,۳ خروجی

خروجی

ورودی

چند ضلعی بنفش رنگ که همهٔ تصویر را در بر گرفته، همان پوش محدب تصویر دست است.

۲,۱۹ قاب‌های مستطیلی و دایره‌ای برای کانتورها

کد ۲,۱۹,۱

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5  #include <stdlib.h>
6
7  using namespace cv;
8  using namespace std;
9
10 Mat src; Mat src_gray;
11 int thresh = 100;
12 int max_thresh = 255;
13 RNG rng(12345);
14
15 /// Function header
16 void thresh_callback(int, void* );
17
18 /** @function main */
19 int main( int argc, char** argv )
20 {
21     /// Load source image and convert it to gray
22     src = imread( argv[1], 1 );
23
24     /// Convert image to gray and blur it
25     cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
26     blur( src_gray, src_gray, Size(3,3) );
27
28     /// Create Window
29     char* source_window = "Source";
30     namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
31     imshow( source_window, src );
32
33     createTrackbar( " Threshold:", "Source", &thresh, max_thresh,
34 thresh_callback );
35     thresh_callback( 0, 0 );
36
37     waitKey(0);
38     return(0);
39 }
40
41 /** @function thresh_callback */
42 void thresh_callback(int, void* )
43 {
44     Mat threshold_output;
45     vector<vector<Point> > contours;
46     vector<Vec4i> hierarchy;
47
48     /// Detect edges using Threshold
49     threshold( src_gray, threshold_output, thresh, 255, THRESH_BINARY
50 );
51
52     /// Find contours
53     findContours( threshold_output, contours, hierarchy,
54 CV_RETR_TREE, CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE, Point(0, 0) );
55
56     /// Approximate contours to polygons + get bounding rects and
57     circles
```

```

57     vector<vector<Point> > contours_poly( contours.size() );
58     vector<Rect> boundRect( contours.size() );
59     vector<Point2f>center( contours.size() );
60     vector<float>radius( contours.size() );
61
62     for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
63     { approxPolyDP( Mat(contours[i]), contours_poly[i], 3, true );
64       boundRect[i] = boundingRect( Mat(contours_poly[i]) );
65       minEnclosingCircle( (Mat)contours_poly[i], center[i],
66 radius[i] );
67     }
68
69
70
71     /// Draw polygonal contour + bonding rects + circles
72     Mat drawing = Mat::zeros( threshold_output.size(), CV_8UC3 );
73     for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
74     {
75         Scalar color = Scalar( rng.uniform(0, 255),
76 rng.uniform(0,255), rng.uniform(0,255) );
77         drawContours( drawing, contours_poly, i, color, 1, 8,
78 vector<Vec4i>(), 0, Point() );
79         rectangle( drawing, boundRect[i].tl(), boundRect[i].br(),
80 color, 2, 8, 0 );
81         circle( drawing, center[i], (int)radius[i], color, 2, 8, 0 );
82     }
83
84     /// Show in a window
85     namedWindow( "Contours", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
86     imshow( "Contours", drawing );
87 }
88

```

۲،۱۹،۲ توضیح

در خط ۴۲ تابع thresh_callback تعریف شده است. در این تابع ابتدا یک ماتریس برای نگه داری خروجی تابع threshold درست می‌کنیم. همچنین یک بردار دو بعدی از نوع Point برای نگه داری کانتورهای به دست آمده و یک بردار تک بعدی از نوع Vec4i برای نگه داری خروجی اختیاری تابع findContours، یعنی hierarchy، تعریف می‌کنیم.

در خط ۴۹ با استفاده از تابع threshold تصویر سیاه و سفید را آستانه‌گذاری می‌کنیم و آن را به یک تصویر باینری تبدیل می‌کنیم. برای این کار از آستانه وارد شده توسط کاربر (thresh) استفاده می‌کنیم.

با فراخوانی تابع findContours، کانتورهای تصویر خروجی تابع threshold (یعنی threshold_output) را پیدا می‌کنیم.

در خطوط ۵۷ تا ۶۰ بردارهایی برای نگه داری پارامترهای قاب‌های مستطیلی و دایره‌ای درست می‌کنیم.

در حلقه موجود در خط ۶۱ به ترتیب کارهای زیر را انجام می‌دهیم:

۱. ابتدا در خط ۶۲ با استفاده از تابع approxPolyDP برای contours[i] یک چند ضلعی تقریبی پیدا می‌کنیم و آن را در

contours_poly[i] ذخیره می‌کنیم. عدد ۳ دقت تقریب را مشخص می‌کند. به عبارتی می‌توان گفت که این عدد حداکثر

فاصله بین منحنی تقریبی و منحنی اصلی است. true هم به معنی این است که می‌خواهیم یک چند ضلعی بسته داشته

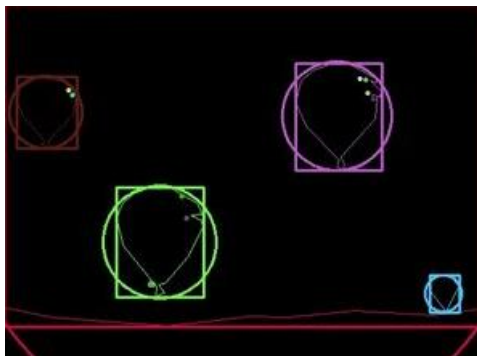
باشیم (یعنی در منحنی تقریبی، اولین نقطه به آخرین نقطه متصل باشد).

۲. سپس در خط ۶۳ با استفاده از تابع `boundingRect` قاب مستطیلی مربوط به چند ضلعی تقریبی به دست آمده برای `contours[i]` را حساب و آن را در `boundRect[i]` ذخیره می‌کنیم. ورودی این تابع همان خروجی تابع `approxPolyDP` است که در یک ماتریس قرار داده شده (می‌توان آن را در یک بردار هم قرار داد).

۳. بعد در خط ۶۴ با استفاده از تابع `minEnclosingCircles`، قاب دایره‌ای مربوط به چند ضلعی تقریبی به دست آمده برای `contours[i]` را حساب می‌کنیم و مرکز دایره را در `center[i]` و شعاع آن را در `radius[i]` ذخیره می‌کنیم.

سپس در خطوط ۷۳ تا ۸۲ در یک حلقه حرکت می‌کنیم و تمام کانتورها و قاب‌های دایره‌ای و مستطیلی مربوط به آنها را روی تصویر `drawing` می‌کشیم (برای کشیدن کانتورها از تابع `drawContours` و برای کشیدن دایره‌ها و مستطیل‌ها از توابع `circle` و `rectangle` استفاده می‌کنیم).

۲,۱۹,۳ خروجی

تصویر خروجی

تصویر ورودی

۲,۲۰ قاب‌های چرخیده مستطیلی و بیضی برای کانتورها

۲,۲۰,۱ کد

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5  #include <stdlib.h>
6
7  using namespace cv;
8  using namespace std;
9
10 Mat src; Mat src_gray;
11 int thresh = 100;
12 int max_thresh = 255;
13 RNG rng(12345);
14
15 /// Function header
16 void thresh_callback(int, void* );
17
18 /** @function main */
19 int main( int argc, char** argv )
20 {
21     /// Load source image and convert it to gray
22     src = imread( argv[1], 1 );
23
24     /// Convert image to gray and blur it
25     cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
```

```

26     blur( src_gray, src_gray, Size(3,3) );
27
28     /// Create Window
29     char* source_window = "Source";
30     namedWindow( source_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
31     imshow( source_window, src );
32
33     createTrackbar( " Threshold:", "Source", &thresh, max_thresh,
34 thresh_callback );
35     thresh_callback( 0, 0 );
36
37     waitKey(0);
38     return(0);
39 }
40
41 /** @function thresh_callback */
42 void thresh_callback(int, void* )
43 {
44     Mat threshold_output;
45     vector<vector<Point> > contours;
46     vector<Vec4i> hierarchy;
47
48     /// Detect edges using Threshold
49     threshold( src_gray, threshold_output, thresh, 255, THRESH_BINARY
50 );
51     /// Find contours
52     findContours( threshold_output, contours, hierarchy,
53 CV_RETR_TREE, CV_CHAIN_APPROX_SIMPLE, Point(0, 0) );
54
55     /// Find the rotated rectangles and ellipses for each contour
56     vector<RotatedRect> minRect( contours.size() );
57     vector<RotatedRect> minEllipse( contours.size() );
58
59     for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
60     { minRect[i] = minAreaRect( Mat(contours[i]) );
61       if( contours[i].size() > 5 )
62         { minEllipse[i] = fitEllipse( Mat(contours[i]) ); }
63     }
64
65     /// Draw contours + rotated rects + ellipses
66     Mat drawing = Mat::zeros( threshold_output.size(), CV_8UC3 );
67     for( int i = 0; i < contours.size(); i++ )
68     {
69         Scalar color = Scalar( rng.uniform(0, 255),
70 rng.uniform(0,255), rng.uniform(0,255) );
71         // contour
72         drawContours( drawing, contours, i, color, 1, 8,
73 vector<Vec4i>(), 0, Point() );
74         // ellipse
75         ellipse( drawing, minEllipse[i], color, 2, 8 );
76         // rotated rectangle
77         Point2f rect_points[4]; minRect[i].points( rect_points );
78         for( int j = 0; j < 4; j++ )
79             line( drawing, rect_points[j], rect_points[(j+1)%4],
80 color, 1, 8 );
81     }
82
83     /// Show in a window
84     namedWindow( "Contours", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
85     imshow( "Contours", drawing );
86
87 }

```

۲,۲۰,۲ توضیح

در خط ۴۲ تابع `thresh_callback` تعریف شده است. در این تابع ابتدا یک ماتریس برای نگه داری خروجی تابع `threshold` درست می‌کنیم. همچنین یک بردار دو بعدی از نوع `Point` برای نگه داری کانتورهای به دست آمده و یک بردار تک بعدی از نوع `Vec4i` برای نگه داری خروجی اختیاری تابع `findContours`، یعنی `hierarchy`، تعریف می‌کنیم.

در خط ۴۹ با استفاده از تابع `threshold` تصویر سیاه و سفید را آستانه‌گذاری می‌کنیم و آن را به یک تصویر باینری تبدیل می‌کنیم. برای این کار از آستانه وارد شده توسط کاربر (`thresh`) استفاده می‌کنیم.

در خط ۵۲ با فراخوانی تابع `findContours`، کانتورهای تصویر خروجی تابع `threshold` (یعنی `threshold_output`) را پیدا می‌کنیم.

در خطوط ۵۶ و ۵۷ دو بردار از نوع `RotatedRect` برای نگه داری مستطیل‌ها و بیضی‌های کشف شده درست می‌کنیم.

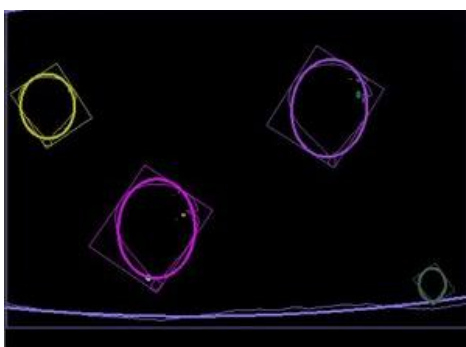
در حلقه موجود در خط ۵۹، روی هر کدام از کانتورها عملیات زیر را انجام می‌دهیم:

۱. ابتدا در خط ۶۰ با استفاده از تابع `minAreaRect` کوچک‌ترین مستطیل در بر گیرنده همه نقاط کانتور `contours[i]` را پیدا می‌کنیم و آن را در `minRect[i]` قرار می‌دهیم.

۲. سپس در خط ۶۲ با استفاده از تابع `fitEllipse` و به شرطی که تعداد نقاط موجود در `contours[i]` بیشتر از ۵ عدد باشد، کوچک‌ترین بیضی که در برگیرنده همه نقاط `contours[i]` است را پیدا می‌کنیم و آن را در `minEllipse[i]` قرار می‌دهیم.

سپس در خطوط ۶۷ تا ۸۲ در یک حلقه حرکت می‌کنیم و کانتورها و قاب‌های مستطیلی و بیضی آنها را روی تصویر `drawing` می‌کشیم. برای کشیدن قاب‌های مستطیلی چرخیده، چون تابعی برای این کار نداریم، ابتدا نقاط مربوط به چهار گوشه مستطیل را به دست می‌آوریم و سپس مستطیل را به صورت چهار خط می‌کشیم.

۲,۲۰,۳ خروجی

تصویر خروجی

تصویر ورودی

۳ فصل سوم – حوزه زمان

۳,۱ تبدیل فوریه گسسته

تبدیل فوریه تصویر را به مؤلفه‌های سینوسی و کسینوسی آن تبدیل می‌کند. به عبارت دیگر، تصویر را از دامنه مکانی^{۵۵} به دامنه زمانی یا فرکانسی^{۵۶} می‌برد. اصل قضیه این است که هر تابع را می‌توان به صورت جمع تعداد بینهایت سینوس و کسینوس درآورد و تبدیل فوریه راهی برای انجام این کار است. به صورت ریاضی وار، تبدیل فوریه دو بعدی برای یک تصویر به صورت زیر است:

$$F(k, l) = \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} f(i, j) e^{-i2\pi(\frac{ki}{N} + \frac{lj}{N})}$$

$$e^{ix} = \cos x + i \sin x$$

در این معادله f مقدار تصویر در دامنه مکانی و F هم مقدار تصویر در دامنه زمانی است. نتیجه این تبدیل اعداد مختلط است. می‌توانیم نتیجه را به صورت یک ماتریس از قسمت حقیقی^{۵۷} و یک ماتریس از قسمت مجازی^{۵۸} این اعداد و یا به صورت دامنه^{۵۹} و فاز^{۶۰} اعداد مختلط نشان دهیم. در اکثر الگوریتم‌های پردازش تصویر بیشتر با دامنه سروکار داریم؛ چون فاز یک تصویر اطلاعات اصلی آن تصویر را نگه داری می‌کند و هر گونه تغییر در مقادیر آن ممکن است باعث نابودی آن تصویر شود. ولی تغییر دامنه موجب تغییر در کیفیت تصویر می‌شود.

در زیر دامنه و فاز تصویر سمت چپ نشان داده شده است:

برای بازسازی کامل یک تصویر از تبدیل فوریه آن، هم به فاز و هم به دامنه آن تصویر نیاز است. در زیر می‌بینید که نتیجه بازسازی تصویر بالا فقط با استفاده از دامنه یا فاز آن به چه صورتی در می‌آید:

^{۵۵} Spatial Domain

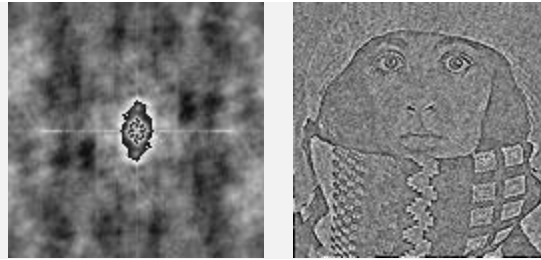
^{۵۶} Frequency Domain

^{۵۷} Real

^{۵۸} Imaginary

^{۵۹} Magnitude

^{۶۰} Phase

فقط دامنه

فقط فاز

برای بازسازی یک تصویر فقط با استفاده از فاز آن باید مقدار دامنه را یک قرار دهیم و سپس عمل بازسازی را انجام دهیم. همچنین برای بازسازی یک تصویر فقط با استفاده از دامنه آن باید مقدار فاز را صفر قرار دهیم و سپس عمل بازسازی را انجام دهیم.

۳,۱,۱ کد

```

1  #include "opencv2/core/core.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
4
5  #include <iostream>
6
7  using namespace cv;
8
9  // Rearrange the quadrants of a Fourier image so that the origin is
10 // at the image center
11 void shiftDFT(Mat &fImage )
12 {
13     Mat tmp, q0, q1, q2, q3;
14
15     // first crop the image, if it has an odd number of rows or
16     columns
17
18     fImage = fImage(Rect(0, 0, fImage.cols & -2, fImage.rows & -2));
19
20     int cx = fImage.cols / 2;
21     int cy = fImage.rows / 2;
22
23     // rearrange the quadrants of Fourier image
24     // so that the origin is at the image center
25
26     q0 = fImage(Rect(0, 0, cx, cy));
27     q1 = fImage(Rect(cx, 0, cx, cy));
28     q2 = fImage(Rect(0, cy, cx, cy));
29     q3 = fImage(Rect(cx, cy, cx, cy));
30
31     q0.copyTo(tmp);
32     q3.copyTo(q0);
33     tmp.copyTo(q3);
34
35     q1.copyTo(tmp);
36     q2.copyTo(q1);
37     tmp.copyTo(q2);
38 }
39
40 int main()
41 {
42     // Load an image
43     Mat I1 = imread("PICTURES/1.jpg", CV_LOAD_IMAGE_GRAYSCALE);
44     Mat I2 = imread("PICTURES/2.jpg", CV_LOAD_IMAGE_GRAYSCALE);

```

```

45
46     Mat fI1;
47     Mat fI2;
48     I1.convertTo(fI1, CV_32F);
49     I2.convertTo(fI2, CV_32F);
50
51     //expand input image to optimal size
52     int m = getOptimalDFTSize( I1.rows );
53     int n = getOptimalDFTSize( I1.cols );
54
55     Mat padded1, padded2;
56
57     // on the border add zero values
58     copyMakeBorder(fI1, padded1, 0, m - I1.rows, 0, n - I1.cols,
59 BORDER_CONSTANT, Scalar::all(0));
60     copyMakeBorder(fI2, padded2, 0, m - I2.rows, 0, n - I2.cols,
61 BORDER_CONSTANT, Scalar::all(0));
62
63     //Perform DFT
64     Mat fourierTransform1;
65     Mat fourierTransform2;
66     Mat planes1[2], planes2[2];
67
68     dft(fI1, fourierTransform1, DFT_SCALE|DFT_COMPLEX_OUTPUT);
69     dft(fI2, fourierTransform2, DFT_SCALE|DFT_COMPLEX_OUTPUT);
70
71     // rearrange the quadrants of Fourier image
72     shiftDFT(fourierTransform1);
73     shiftDFT(fourierTransform2);
74
75     split(fourierTransform1, planes1); // planes1[0] = Re(DFT(I1)),
76 planes1[1] = Im(DFT(I1))
77     split(fourierTransform2, planes2); // planes2[0] = Re(DFT(I2)),
78 planes2[1] = Im(DFT(I2))
79
80     Mat ph1, mag1;
81     cartToPolar(planes1[0], planes1[1], mag1, ph1);
82
83     Mat ph2, mag2;
84     cartToPolar(planes2[0], planes2[1], mag2, ph2);
85
86     /// if we want to show only the magnitude of the images:
87     // ph1 = Mat::zeros(planes1[0].rows, planes1[0].cols, CV_32FC1);
88     // ph2 = Mat::zeros(planes2[0].rows, planes2[0].cols, CV_32FC1);
89
90     /// if we want to show only the phase of the images:
91     // mag1 = Mat::ones(planes1[0].rows, planes1[0].cols, CV_32FC1);
92     // mag2 = Mat::ones(planes2[0].rows, planes2[0].cols, CV_32FC1);
93
94     polarToCart(mag2, ph1, planes1[0], planes1[1]);
95     polarToCart(mag1, ph2, planes2[0], planes2[1]);
96
97     merge(planes1, 2, fourierTransform1);
98     merge(planes2, 2, fourierTransform2);
99
100    // rearrange the quadrants of Fourier image
101    shiftDFT(fourierTransform1);
102    shiftDFT(fourierTransform2);
103
104    //Perform IDFT
105    Mat inverseTransform1, inverseTransform2;

```

```

106
107     dft(fourierTransform1, inverseTransform1,
108     DFT_INVERSE|DFT_REAL_OUTPUT);
109     dft(fourierTransform2, inverseTransform2,
110     DFT_INVERSE|DFT_REAL_OUTPUT);
111
112     imshow("original image 1", I1);
113     imshow("original image 2", I2);
114
115     cv::Mat out1, out2;
116     inverseTransform1.convertTo(out1, CV_8U);
117     inverseTransform2.convertTo(out2, CV_8U);
118
119     imshow("result image 1", out1);
120     imshow("result image 2", out2);
121
122     waitKey(0);
123 }

```

۳,۱,۲ توضیح

ابتدا در خطوط ۴۳ و ۴۴ دو تصویر را از روی دیسک به صورت سیاه و سفید می‌خوانیم. بهتر است که ابعاد هر دو تصویر یکسان باشد؛ البته اگر هم اندازه نباشند هم در ادامه اندازه تصویر دوم هم اندازه تصویر اول می‌کنیم. می‌خواهیم در ادامه فاز و دامنه این دو تصویر را حساب کنیم و نمایش دهیم.

در خطوط ۴۸ و ۴۹، نوع عکس را از ۸ بیتی صحیح به ۳۲ بیتی اعشاری تبدیل می‌کنیم.

در خطوط ۵۲ و ۵۳ اندازه بهینه تصاویر برای انجام تبدیل فوریه را حساب می‌کنیم. برای اینکه عملیات تبدیل فوریه گسسته به صورت بهینه انجام شود، ابعاد تصویر مورد نظر بهتر است عددی باشد که بتوان آن را به صورت ضرب توان‌های سه عدد ۲، ۳ و ۵ نوشت. می‌توان کوچکترین عدد بزرگتر از بُعد فعلی که همچنین شرایطی داشته باشد را با استفاده از تابع `getOptimalDFTSize` به دست آورد. در اینجا ابتدا در خط ۵۲ اندازه بهینه برای تعداد سطرها را به دست می‌آوریم و سپس اندازه بهینه برای تعداد ستون‌ها را حساب می‌کنیم. البته لازم به ذکر است که تابع `dft` می‌تواند با تصویر با هر ابعادی کار کند و این کارها فقط برای بهبود سرعت این تابع است.

در خطوط ۵۵ تا ۶۱ ابعاد تصاویر ورودی را افزایش می‌دهیم تا مطابق با ابعاد بهینه شوند. مثلاً برای افزایش ابعاد تصویر ورودی اول به صورت زیر از تابع `copyMakeBorder` استفاده می‌کنیم:

```

copyMakeBorder(fI1, padded1, 0, m - I1.rows, 0, n - I1.cols,
BORDER_CONSTANT, Scalar::all(0));

```

این تابع برای افزایش ابعاد تصویر ورودی یک قاب با اندازه مشخص شده به اطراف تصویر اضافه می‌کند. در اینجا `fI1` تصویر ورودی و `padded1` نام ماتریسی است که خروجی در آن قرار می‌گیرد. بعد از آن چهار عدد آمده که عدد اول مشخص کننده اندازه قاب بالایی، عدد دوم اندازه قاب پایینی، عدد سوم اندازه قاب سمت راست و عدد چهارم اندازه قاب سمت چپ است. دو آرگومان آخر به معنی این است که می‌خواهیم رنگ قاب یکنواخت و سیاه باشد.

در خطوط ۶۸ و ۶۹ با استفاده از تابع `dft`، تبدیل فوریه گسسته دو تصویر ورودی (که به ابعاد بهینه در آمده‌اند) را حساب می‌کنیم. در این تابع از دو پرچم استفاده کرده‌ایم. `DFT_SCALES` مشخص می‌کند که خروجی بر تعداد عناصر ماتریس تقسیم شود. `DFT_COMPLEX_OUTPUT` هم مشخص می‌کند که خروجی به صورت عدد مختلط در فضای کارترین باشد.

در خطوط ۷۲ و ۷۳ مرکز تبدیل فوریه را از چهار گوشه به مرکز ماتریس منتقل می‌کنیم. این کار را با صدا زدن تابع `shiftDFT` انجام می‌دهیم.

ماتریس‌های `fourierTransform1` و `fourierTransform2` دو کاناله هستند. در کانال اول قسمت حقیقی تبدیل فوری و در کانال دوم قسمت مجازی تبدیل فوری قرار دارد. برای اینکه راحت‌تر به این دو مؤلفه دسترسی داشته باشیم، در خطوط ۷۵ و ۷۷، با استفاده از تابع `split` کانال‌های ماتریس‌های `fourierTransform1` و `fourierTransform2` را جدا می‌کنیم و در آرایه `planes1` و `planes2` قرار می‌دهیم. توجه کنید که در اینجا داده‌های ماتریس‌ها کپی نمی‌شوند و فقط اشاره‌گری به آنها بر گردانده می‌شود.

در خطوط ۸۱ و ۸۴ با استفاده از تابع `cartToPolar` مختصه‌های `planes1` و `planes2` را از فضای کارترین به فضای قطبی می‌بریم و نتیجه را در `ph1`، `mag1` و `ph2`، `mag2` ذخیره می‌کنیم. حالا به فاز و دامنه تصاویر دسترسی داریم. می‌توانیم آن‌ها را نمایش دهیم و یا تغییر دهیم و یا هر کاری می‌خواهیم با آنها انجام دهیم. در ادامه می‌خواهیم برای بازسازی تصویر اول از دامنه تصویر دوم و برای تصویر دوم از دامنه تصویر اول استفاده کنیم.

اگر می‌خواهید تصاویر نهایی را فقط با استفاده از دامنه بازسازی کنید، لازم است که فاز هر دو تصویر را صفر کنید. برای اینکار خطوط ۸۷ و ۸۸ را باید از حالت توضیح خارج کنید. همچنین اگر می‌خواهید تصاویر نهایی را فقط با استفاده از فاز بازسازی کنید، لازم است که دامنه هر دو تصویر را یک کنید. برای اینکار خطوط ۹۱ و ۹۲ را باید از حالت توضیح خارج کنید.

در خطوط ۹۴ و ۹۵ با استفاده از تابع `polarToCart` مؤلفه‌های فوری تصاویر را از مختصات قطبی به مختصات کارترین می‌بریم. در اینجا ماتریس‌های `ph1`، `mag1` و `ph2`، `mag2` مؤلفه‌های مختصات قطبی هستند. نتیجه در `planes1` و `planes2` ذخیره می‌شود. توجه کنید که در خط ۹۴ برای بازسازی تصویر اول از دامنه تصویر دوم استفاده کرده‌ایم، همچنین در خط ۹۵ برای بازسازی تصویر دوم از دامنه تصویر اول استفاده کرده‌ایم.

در خط ۹۷ با استفاده از تابع `merge` دو ماتریس موجود در آرایه `planes1` را به یک ماتریس دو کاناله تبدیل می‌کنیم و در ماتریس `fourierTransform1` قرار می‌دهیم. همین کار را در خط ۹۸ برای `planes2` انجام می‌دهیم.

در خطوط ۱۰۱ و ۱۰۲ مجدداً مرکز ماتریس تبدیل فوری را به چهار گوشه منتقل می‌کنیم.

در خطوط ۱۰۷ و ۱۰۹ تبدیل معکوس فوری را انجام می‌دهیم. مثلاً در خط ۱۰۷ به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```
dft(fourierTransform1, inverseTransform1, DFT_INVERSE|DFT_REAL_OUTPUT);
```

در اینجا `fourierTransform1` ماتریس دو کاناله ای است که در آن تبدیل فوری به فرم اعداد مختلط در فضای کارترین قرار دارد.

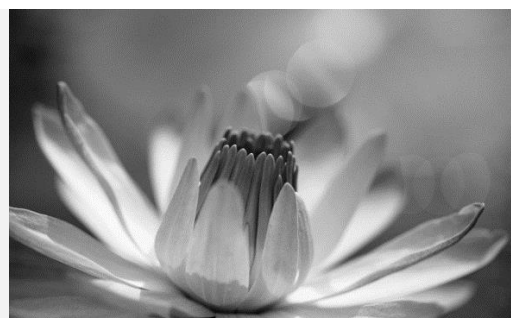
خروجی که به صورت یک ماتریس تک کاناله از اعداد حقیقی است، در ماتریس `inverseTransform1` قرار می‌گیرد. پرچم `DFT_INVERSE` بدین معناست که می‌خواهیم تبدیل معکوس فوری انجام دهیم و `DFT_REAL_OUTPUT` به این معنی است که می‌خواهیم خروجی به صورت اعداد حقیقی باشد.

در خطوط ۱۱۶ و ۱۱۷ ماتریس‌هایی که از تبدیل فوری معکوس به دست آمده بودند را به نوع ۸ بیتی تبدیل می‌کنیم و سرانجام در خطوط ۱۱۹ و ۱۲۰ خروجی نهایی را نشان می‌دهیم.

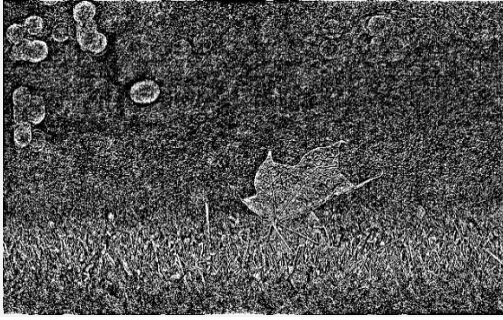
۳،۱،۳ خروجی

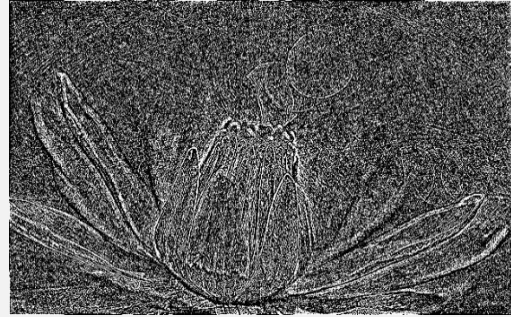
تصویر ورودی دوم

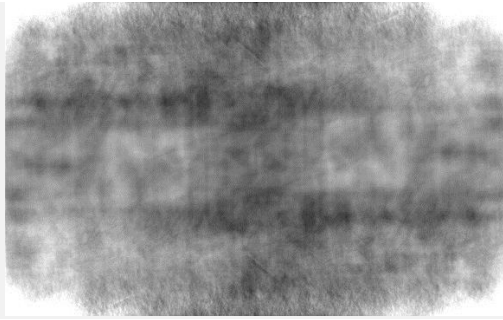
تصویر ورودی اول

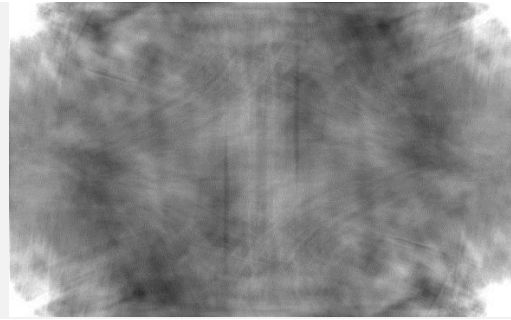
بازسازی تصویر دوم فقط با استفاده از فاز آن

بازسازی تصویر اول فقط با استفاده از فاز آن

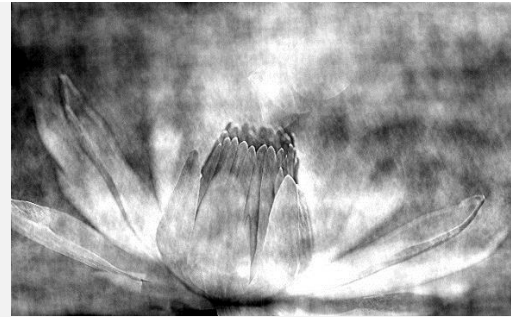
بازسازی تصویر دوم فقط با استفاده از دامنه آن

بازسازی تصویر اول فقط با استفاده از دامنه آن

بازسازی تصویر دوم با استفاده از فاز خودش و دامنه تصویر اول

بازسازی تصویر اول با استفاده از فاز خودش و دامنه تصویر دوم

۴ فصل چهارم – مورفولوژی

۴,۱ فرسایش و گشایش

به طور کلی به دسته‌ای از عملیات که تصاویر را بر پایه اشکال هندسی پردازش می‌کنند، عملیات مورفولوژی می‌گویند. عملیات مورفولوژی به تصویر ورودی یک عنصر سازنده^{۶۱} اعمال می‌کنند و یک تصویر خروجی تولید می‌کنند. در فرایند مورفولوژی میزان شباهت اشکال موجود در تصویر داده شده را با عنصر سازنده که خود یک شکل هندسی است، بررسی می‌شود.

ابتدایی‌ترین عملیات مورفولوژی، عملیات فرسایش^{۶۲} و گشایش^{۶۳} هستند که کاربردهای بسیاری دارند، از جمله:

- از بین بردن نویز
- جدا کردن عناصر خاص و متصل کردن قسمت‌های جدا از هم موجود در یک تصویر
- پیدا کردن قسمت‌های بسیار تیره (حفره‌ها^{۶۴}) و بسیار روشن تصویر

در ادامه با در نظر گرفتن تصویر زیر، عملیات فرسایش و گشایش را بررسی می‌کنیم.

تصویر ورودی

گشایش:

این عمل از کانولوشن تصویر A با کرنل B که می‌تواند هر اندازه و شکلی داشته باشد (که معمولاً دایره یا مربع است)، تشکیل شده است. کرنل B یک لنگر دارد که معمولاً در مرکز کرنل است.

همین‌طور که کرنل B روی تصویر حرکت می‌کند، پیکسل بیشینه‌ای که در پنجره B است را پیدا کرده و مقدار آن را به جای مقدار پیکسلی که لنگر روی آن قرار دارد می‌گذارد. پس این عمل باعث رشد نواحی روشن در تصویر می‌شود (نام گشایش از اینجا می‌آید). به عنوان مثال اگر عملگر گشایش را به تصویر ورودی بالا اعمال کنیم، نتیجه به صورت زیر خواهد بود:

^{۶۱} Structuring element

^{۶۲} Erode

^{۶۳} Dilate

^{۶۴} holes

نتیجه اعمال گشایش روی تصویر ورودی

پس زمینه تصویر (قسمت روشن) نسبت به ناحیه تیره مربوط به حرف ز، گشایش می‌یابد.

فرسایش:

همین‌طور که کرنل B روی تصویر حرکت می‌کند، پیکسل کمینه‌ای که در پنجره B است را پیدا کرده و مقدار آن را به جای مقدار پیکسلی که لنگر روی آن قرار دارد می‌گذارد.

عملگر فرسایش را روی تصویر ورودی اعمال می‌کنیم. شکل زیر نتیجه این کار را نشان می‌دهد. در این تصویر می‌بینید که ناحیه‌های روشن تصویر (یعنی پس زمینه) نازک‌تر شده‌اند (یعنی فرسایش یافته‌اند)، در حالی که ناحیه‌های تیره بزرگ‌تر شده‌اند.

نتیجه اعمال فرسایش روی تصویر ورودی

۴,۱,۱ کد

```
1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <stdlib.h>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global variables
9  Mat src, erosion_dst, dilation_dst;
10
11 int erosion_elem = 0;
12 int erosion_size = 0;
13 int dilation_elem = 0;
14 int dilation_size = 0;
15 int const max_elem = 2;
16 int const max_kernel_size = 21;
17
```

```

18  /** Function Headers */
19  void Erosion( int, void* );
20  void Dilation( int, void* );
21
22  /** @function main */
23  int main( int argc, char** argv )
24  {
25      /// Load an image
26      src = imread( argv[1] );
27
28      if( !src.data )
29      { return -1; }
30
31      /// Create windows
32      namedWindow( "Erosion Demo", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
33      namedWindow( "Dilation Demo", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
34      cvMoveWindow( "Dilation Demo", src.cols, 0 );
35
36      /// Create Erosion Trackbar
37      createTrackbar( "Element:\n 0: Rect \n 1: Cross \n 2: Ellipse",
38 "Erosion Demo",
39                     &erosion_elem, max_elem,
40                     Erosion );
41
42      createTrackbar( "Kernel size:\n 2n +1", "Erosion Demo",
43                     &erosion_size, max_kernel_size,
44                     Erosion );
45
46      /// Create Dilation Trackbar
47      createTrackbar( "Element:\n 0: Rect \n 1: Cross \n 2: Ellipse",
48 "Dilation Demo",
49                     &dilation_elem, max_elem,
50                     Dilation );
51
52      createTrackbar( "Kernel size:\n 2n +1", "Dilation Demo",
53                     &dilation_size, max_kernel_size,
54                     Dilation );
55
56      /// Default start
57      Erosion( 0, 0 );
58      Dilation( 0, 0 );
59
60      waitKey(0);
61      return 0;
62  }
63
64  /** @function Erosion */
65  void Erosion( int, void* )
66  {
67      int erosion_type;
68      if( erosion_elem == 0 ){ erosion_type = MORPH_RECT; }
69      else if( erosion_elem == 1 ){ erosion_type = MORPH_CROSS; }
70      else if( erosion_elem == 2 ){ erosion_type = MORPH_ELLIPSE; }
71
72      Mat element = getStructuringElement( erosion_type,
73                                         Size( 2*erosion_size + 1,
74 2*erosion_size+1 ),
75                                         Point( erosion_size,
76 erosion_size ) );
77
78      /// Apply the erosion operation

```

```

79   erode( src, erosion_dst, element );
80   imshow( "Erosion Demo", erosion_dst );
81 }
82
83 /** @function Dilation */
84 void Dilation( int, void* )
85 {
86     int dilation_type;
87     if( dilation_elem == 0 ){ dilation_type = MORPH_RECT; }
88     else if( dilation_elem == 1 ){ dilation_type = MORPH_CROSS; }
89     else if( dilation_elem == 2) { dilation_type = MORPH_ELLIPSE; }
90
91     Mat element = getStructuringElement( dilation_type,
92                                         Size( 2*dilation_size + 1,
93         2*dilation_size+1 ),
94                                         Point( dilation_size,
95         dilation_size ) );
96     /// Apply the dilation operation
97     dilate( src, dilation_dst, element );
98     imshow( "Dilation Demo", dilation_dst );
99 }

```

۴،۱،۲ توضیح

تابع Erosion (خط ۶۵):

تابعی که عمل گشایش را انجام می‌دهد، تابع erode است (خط ۷۹). این تابع سه آرگومان دریافت می‌کند:

- src: تصویر ورودی
- erosion_dst: تصویر خروجی
- element: کرنلی که برای عمل گشایش از آن استفاده خواهد شد. اگر آن را تعیین نکنیم به صورت پیشفرض یک ماتریس ۳ در ۳ استفاده می‌شود. در غیر این صورت برای مشخص کردن شکل آن از تابع getStructuringElement استفاده می‌شود.

می‌توان یکی از سه شکل زیر را به عنوان کرنل انتخاب کرد:

- مستطیل: MORPH_RECT
- صلیب: MORPH_CROSS
- بیضی: MORPH_ELLIPSE

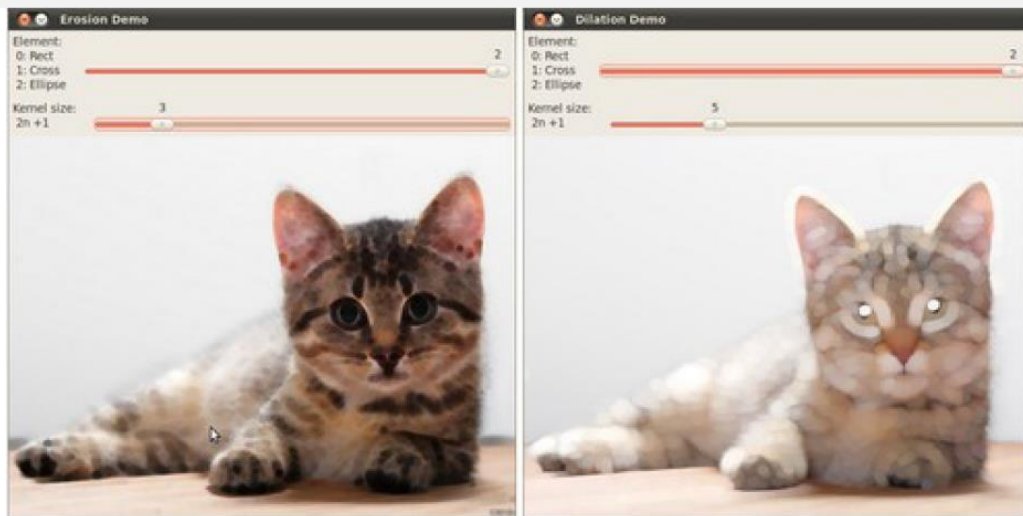
سپس فقط باید اندازه و مختصات لنگر را انتخاب کرد. اگر مختصات لنگر مشخص نشود، به صورت پیشفرض نقطه مرکزی کرنل به عنوان محل لنگر در نظر گرفته می‌شود.

تابع Dilation (خط ۸۴):

کد این تابع بسیار مشابه با کد تابع Erosion است. اینجا هم باید نوع کرنل، مختصات لنگر و اندازه کرنل را مشخص کرد.

تصویر ورودی

نمایی از برنامه - سمت راست عمل گشایش و سمت چپ عمل فرسایش

۴,۲ تبدیل‌های مورفولوژی پیچیده

در این بخش به بررسی نحوه اعمال عملیات‌های مورفولوژی پیچیده مثل باز کردن^{۶۵}، بستن^{۶۶}، گرادیان به روش مورفولوژی، تاپ هت^{۶۷} و بلک هت^{۶۸} می‌پردازیم. تمام این اعمال بر پایه عملیات فرسایش و گشایش به وجود آمده‌اند. در ادامه توضیح مختصری در مورد هر کدام از این اعمال می‌دهیم.

باز کردن:

از طریق گشایش گرفتن از فرسایش یافته یک تصویر به دست می‌آید:

$$dst = open(src, element) = dilate(erode(src, element))$$

^{۶۵} Opening

^{۶۶} Closing

^{۶۷} Top Hat

^{۶۸} Black Hat

این عمل برای از بین بردن اشیای کوچک مناسب است (بافرض اینکه اشیا به رنگ روشن و روی زمینه تیره قرار داشته باشند). به شکل زیر نگاه کنید. تصویر سمت چپ تصویر ورودی و تصویر سمت راست نتیجه عملیات باز کردن است. همانطور که می بینید ناحیه های کوچک بین حرف ناپدید شده اند.

نتیجه اعمال باز کردن روی تصویر سمت چپ

بستن:

از طریق فرسایش گرفتن از گشایش یافته یک تصویر به دست می آید:

$$dst = close(src, element) = erode(dilate(src, element))$$

این عمل برای از بین بردن حفره های کوچک مناسب است (نواحی تیره).

نتیجه اعمال بستن روی تصویر سمت چپ

گرادیان به روش مورفولوژی:

از اختلاف بین گشایش و فرسایش یک تصویر به دست می آید:

$$dst = morph_{grad}(src, element) = dilate(src, element) - erode(src, element)$$

این عمل برای پیدا کردن محیط یک شیء مناسب است.

نتیجه اعمال گرادیان به روش مورفولوژی روی تصویر سمت چپ

تاپ هت:

از اختلاف بین یک تصویر با باز شده آن به دست می آید:

$$dst = tophat(src, element) = src - open(src, element)$$

نتیجه اعمال تاپ هت روی تصویر سمت چپ

بلک هت:

از اختلاف بین بسته شده یک تصویر با خودش به دست می آید:

$$dst = blackhat(src, element) = close(src, element) - src$$

نتیجه اعمال بلک هت روی تصویر سمت چپ

```

1  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3  #include <stdlib.h>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace cv;
7
8  /// Global variables
9  Mat src, dst;
10
11 int morph_elem = 0;
12 int morph_size = 0;
13 int morph_operator = 0;
14 int const max_operator = 4;
15 int const max_elem = 2;
16 int const max_kernel_size = 21;
17
18 char* window_name = "Morphology Transformations Demo";
19
20 /** Function Headers */
21 void Morphology_Operations( int, void* );
22
23 /** @function main */
24 int main( int argc, char** argv )
25 {
26     /// Load an image
27     src = imread( argv[1] );
28
29     if( !src.data )
30     { return -1; }
31
32     /// Create window
33     namedWindow( window_name, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
34
35     /// Create Trackbar to select Morphology operation
36     createTrackbar("Operator:\n 0: Opening - 1: Closing \n 2: Gradient -
37 3: Top Hat \n 4: Black Hat", window_name, &morph_operator,
38 max_operator, Morphology_Operations );
39
40     /// Create Trackbar to select kernel type
41     createTrackbar( "Element:\n 0: Rect - 1: Cross - 2: Ellipse",
42 window_name,
43                     &morph_elem, max_elem,
44                     Morphology_Operations );
45
46     /// Create Trackbar to choose kernel size
47     createTrackbar( "Kernel size:\n 2n +1", window_name,
48                     &morph_size, max_kernel_size,
49                     Morphology_Operations );
50
51     /// Default start
52     Morphology_Operations( 0, 0 );
53
54     waitKey(0);
55     return 0;
56 }
57

```

```

58  /**
59   * @function Morphology_Operations
60   */
61  void Morphology_Operations( int, void* )
62  {
63      // Since MORPH_X : 2,3,4,5 and 6
64      int operation = morph_operator + 2;
65
66      Mat element = getStructuringElement( morph_elem, Size( 2*morph_size
67 + 1, 2*morph_size+1 ), Point( morph_size, morph_size ) );
68
69      /// Apply the specified morphology operation
70      morphologyEx( src, dst, operation, element );
71      imshow( window_name, dst );
72  }
73

```

۴,۲,۲ توضیح

در خط ۷۱ از تابع MorphologyEx برای انجام عملیات مورفولوژی روی تصویر ورودی استفاده می‌شود. این تابع چهار آرگومان دارد:

- SRC: تصویر ورودی
- dst: تصویر خروجی
- operation: نوع تبدیل مورفولوژی‌ای که باید اعمال شود. از پنج مقدار زیر می‌توان استفاده کرد:
 - بازکردن: MORPH_OPEN: 2
 - بستن: MORPH_CLOSE: 3
 - گرادیان: MORPH_GRADIENT: 4
 - تاپ هت: MORPH_TOPHAT: 5
 - بلک هت: MORPH_BLACKHAT: 6

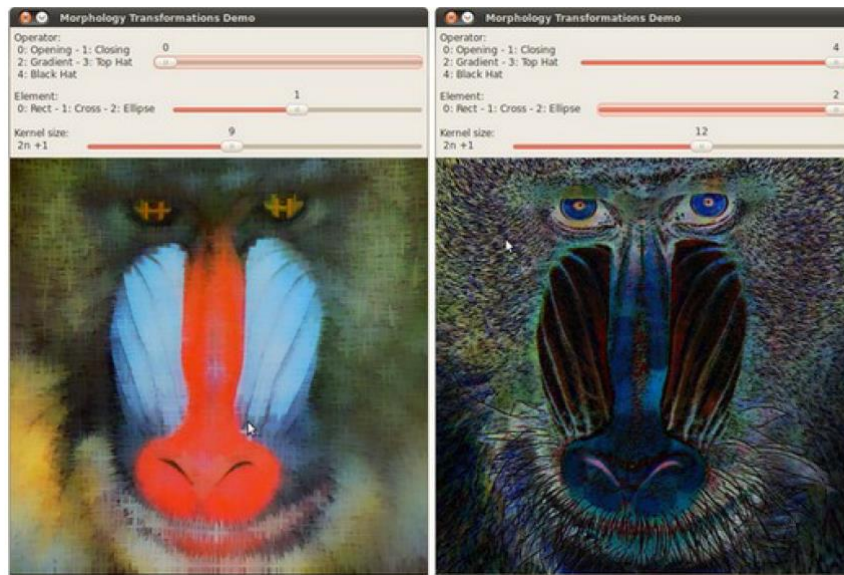
به خاطر اینکه مقادارها بین دو و شش است، در خط ۶۴ دو واحد به مقدار گرفته شده از ترک‌بار اضافه می‌کنیم.

- element: کرنل مورد استفاده است. از تابع getStructuringElement برای ساخت آن استفاده شده است.

۴,۲,۳ خروجی

تصویر ورودی

نمایی از برنامه - سمت راست عمل بلک هت و سمت چپ عمل باز کردن

۵ فصل پنجم – شناسایی الگو

۵,۱ مقایسه بافت‌نگارها

برای مقایسه دو بافت‌نگار H_1 و H_2 باید ابتدا معیاری برای بیان میزان شباهت دو بافت‌نگار انتخاب کرد. در آ‌سی وی برای مقایسه بافت‌نگارها از تابع `comapreHist` استفاده می‌شود. این تابع سه معیار شباهت در اختیار ما قرار می‌دهد:

۱. همبستگی^{۶۹} `(CV_COMP_CORREL)`:

$$d(H_1, H_2) = \frac{\sum_I (H_1(I) - H'_1)(H_2(I) - H'_2)}{\sqrt{\sum_I (H_1(I) - H'_1)^2 \sum_I (H_2(I) - H'_2)^2}}$$

که

$$H'_k = \frac{1}{N} \sum_J H_k(J)$$

و N هم تعداد سط‌ل‌های بافت‌نگار است.

۲. کای-اسکوئر^{۷۰} `(CV_COMP_CHISQR)`:

$$d(H_1, H_2) = \sum_I \frac{(H_1(I) - H_2(I))^2}{H_1(I)}$$

۳. اشتراک^{۷۱} `(CV_COMP_INTERSECT)`:

$$d(H_1, H_2) = \sum_I \min(H_1(I), H_2(I))$$

۴. فاصله باتاچاریا^{۷۲} `(CV_COMP_BHATTACHARYYA)`:

$$d(H_1, H_2) = \sqrt{1 - \frac{1}{\sqrt{H'_1 H'_2 N^2}} \sum_I \sqrt{H_1(I) \cdot H_2(I)}}$$

۵,۱,۱ کد

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace std;
7  using namespace cv;
8
9  /**
10   * @function main
11   */
12  int main( int argc, char** argv )
13  {
14      Mat src_base, hsv_base;
15      Mat src_test1, hsv_test1;
16      Mat src_test2, hsv_test2;
```

^{۶۹} Correlation

^{۷۰} Chi-Square

^{۷۱} Intersection

^{۷۲} Bhattacharyya

```

17     Mat hsv_half_down;
18
19     /// Load three images with different environment settings
20     if( argc < 4 )
21     {
22         printf("*** Error. Usage: ./compareHist_Demo
23 <image_settings0> <image_setting1> <image_settings2>\n");
24         return -1;
25     }
26
27     src_base = imread( argv[1], 1 );
28     src_test1 = imread( argv[2], 1 );
29     src_test2 = imread( argv[3], 1 );
30
31     /// Convert to HSV
32     cvtColor( src_base, hsv_base, COLOR_BGR2HSV );
33     cvtColor( src_test1, hsv_test1, COLOR_BGR2HSV );
34     cvtColor( src_test2, hsv_test2, COLOR_BGR2HSV );
35
36     hsv_half_down = hsv_base( Range( hsv_base.rows/2, hsv_base.rows
37 - 1 ), Range( 0, hsv_base.cols - 1 ) );
38
39     /// Using 50 bins for hue and 60 for saturation
40     int h_bins = 50; int s_bins = 60;
41     int histSize[] = { h_bins, s_bins };
42
43     // hue varies from 0 to 179, saturation from 0 to 255
44     float h_ranges[] = { 0, 180 };
45     float s_ranges[] = { 0, 256 };
46
47     const float* ranges[] = { h_ranges, s_ranges };
48
49     // Use the 0-th and 1-st channels
50     int channels[] = { 0, 1 };
51
52
53     /// Histograms
54     MatND hist_base;
55     MatND hist_half_down;
56     MatND hist_test1;
57     MatND hist_test2;
58
59     /// Calculate the histograms for the HSV images
60     calcHist( &hsv_base, 1, channels, Mat(), hist_base, 2, histSize,
61 ranges, true, false );
62     normalize( hist_base, hist_base, 0, 1, NORM_MINMAX, -1, Mat() );
63
64     calcHist( &hsv_half_down, 1, channels, Mat(), hist_half_down, 2,
65 histSize, ranges, true, false );
66     normalize( hist_half_down, hist_half_down, 0, 1, NORM_MINMAX, -
67 1, Mat() );
68
69     calcHist( &hsv_test1, 1, channels, Mat(), hist_test1, 2,
70 histSize, ranges, true, false );
71     normalize( hist_test1, hist_test1, 0, 1, NORM_MINMAX, -1, Mat()
72 );
73
74     calcHist( &hsv_test2, 1, channels, Mat(), hist_test2, 2,
75 histSize, ranges, true, false );
76     normalize( hist_test2, hist_test2, 0, 1, NORM_MINMAX, -1, Mat()
77 );

```

```

78
79     /// Apply the histogram comparison methods
80     for( int i = 0; i < 4; i++ )
81     {
82         int compare_method = i;
83         double base_base = compareHist( hist_base, hist_base,
84 compare_method );
85         double base_half = compareHist( hist_base, hist_half_down,
86 compare_method );
87         double base_test1 = compareHist( hist_base, hist_test1,
88 compare_method );
89         double base_test2 = compareHist( hist_base, hist_test2,
90 compare_method );
91
92         printf( " Method [%d] Perfect, Base-Half, Base-Test(1),
93 Base-Test(2) : %f, %f, %f, %f \n", i, base_base, base_half ,
94 base_test1, base_test2 );
95     }
96
97     printf( "Done \n" );
98
99     return 0;
100 }
101
102

```

۵,۱,۲ توضیح

در خطوط ۳۲ تا ۳۴، تصاویر پایه را به فرمت HSV تبدیل می‌کنیم.

در خط ۳۶ یک ماتریس که به نصف پایینی تصویر پایه اشاره می‌کند تعریف می‌کنیم (در فرمت HSV).

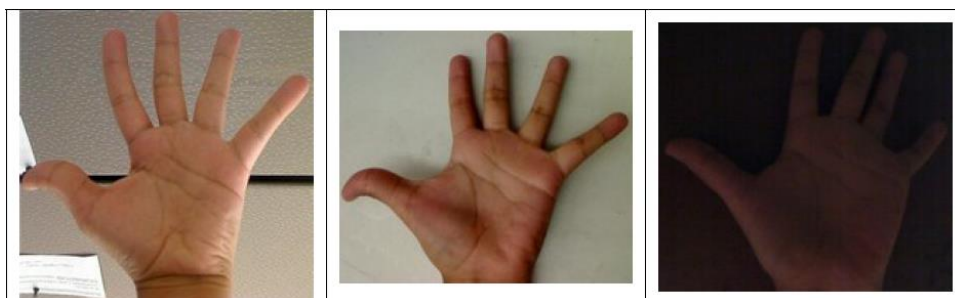
در خطوط ۳۹ تا ۵۰، آرگومان‌های مورد نیاز برای حساب کردن بافت‌نگارها را مقدار دهی می‌کنیم.

در خطوط ۵۹ تا ۷۷، بافت‌نگار تصاویر HSV را حساب و نرمال می‌کنیم.

در خطوط ۸۰ تا ۹۵، به ترتیب چهار بار تابع مقایسه را بین بافت‌نگار تصویر پایه و بافت‌نگار تصاویر دیگر اعمال می‌کنیم.

۵,۱,۳ خروجی

سه تصویر زیر را به عنوان ورودی به کار می‌بریم:

تصاویر ورودی به برنامه-تصویر سمت چپ، تصویر پایه است

تصویر سمت چپ را به عنوان تصویر پایه و دو تصویر دیگر را به عنوان تصاویر آزمایشی در نظر می‌گیریم. همچنین توجه کنید که تصویر پایه هم نسبت به خودش و هم نسبت به نصفه پایینی‌اش، مقایسه می‌شود.

وقتی بافت‌نگار تصویر پایه را با خودش مقایسه می‌کنیم انتظار جواب کامل داریم. همچنین هنگامی که این بافت‌نگار را با بافت‌نگار نصفه پایین‌اش مقایسه می‌کنیم، از آنجا که هر دو تصویر از یک منبع هستند، جواب باید بیانگر میزان زیادی از شباهت باشد. به خاطر اینکه شرایط نور در دو تصویر آزمایشی با تصویر پایه متفاوت است، نتیجه مقایسه بافت‌نگار آن‌ها با بافت‌نگار تصویر پایه نباید خیلی خوب باشد. خروجی برنامه به صورت زیر است:

METHOD	BASE-BASE	BASE-HALF	BASE-TEST1	BASE-TEST2
CORRELATION	1.000000	0.93076	0.18207	0.12044
CHI-SQUARE	0.000000	4.94046	21.1845	49.2734
INTERSECTION	24.39154	14.9598	3.88902	5.77508
BHATTACHARYYA	0.000000	0.22260	0.64657	0.80186

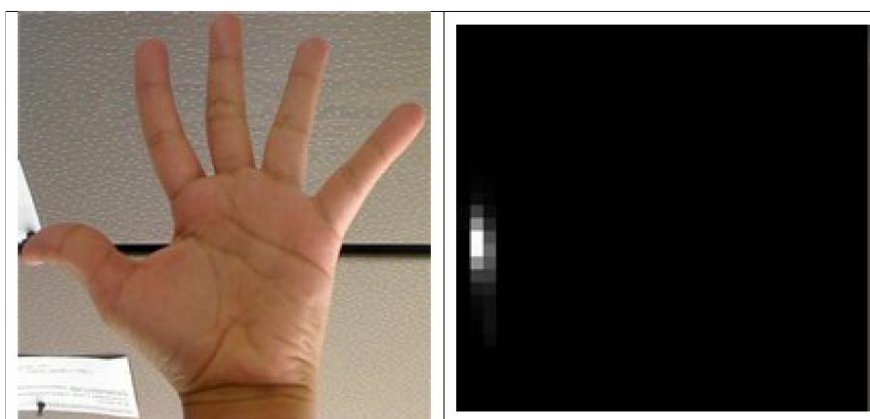
در روش‌های همبستگی و اشتراکی هر چه نتیجه بزرگتر باشد، شباهت بیشتر است. همانطور که انتظار داشتیم نتیجه مقایسه پایه با خودش، بزرگ‌ترین مقدار را دارد. همچنین نتیجه مقایسه بافت‌نگار پایه با بافت‌نگار تصویر نصفه، دومین بزرگ‌ترین مقدار است. در دو روش دیگر، هر چه نتیجه کوچکتر باشد شباهت بیشتر است.

۵,۲ بک پروجکشن

بک پروجکشن روشی برای ارزیابی میزان تطبیق توزیع بافت‌نگار یک تصویر با توزیع بافت‌نگار مبنا است.

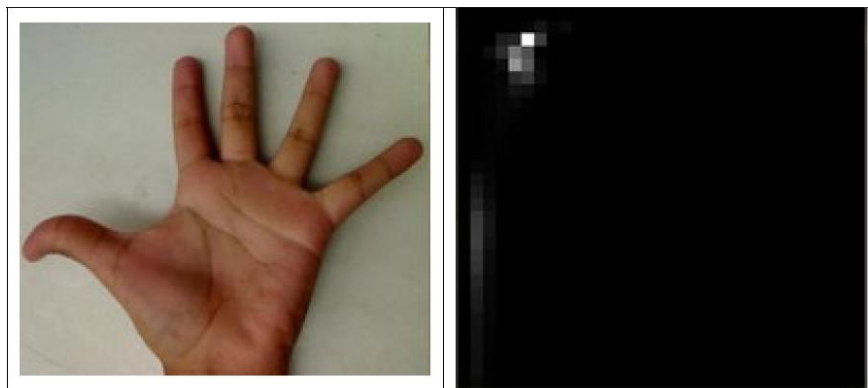
به بیان ساده‌تر، به منظور اجرای بک پروجکشن، بافت‌نگار ویژگی مورد نظر را حساب می‌کنیم و سپس از آن برای پیدا کردن این ویژگی در تصاویر جدید استفاده می‌کنیم. مثلاً اگر اگر بافت‌نگار رنگ پوست را داشته باشیم، آن وقت می‌توانیم از آن برای پیدا کردن نواحی‌ای که احتمال دارد پوست باشد، در تصاویر جدید استفاده کنیم.

فرض کنید از روی تصویر زیر یک بافت‌نگار H-S مربوط به پوست به دست آورده‌ایم. این بافت‌نگار را بافت‌نگار مبنا قرار می‌دهیم. برای اینکه فقط بافت‌نگار قسمت پوست را به دست آوریم، چند ماسک به تصویر اعمال می‌کنیم و سپس بافت‌نگار را حساب می‌کنیم.

سمت چپ تصویر دست و سمت راست تصویر بافت‌نگار آن

حالا فرض کنید تصویر زیر را به عنوان تصویر آزمایشی به کار ببریم:

سمت چپ تصویر آزمایشی دست و سمت راست تصویر بافت‌نگار آن

می‌خواهیم با استفاده از بافت‌نگار مبنا، نواحی پوست در تصویر آزمایشی را پیدا کنیم. برای این کار به صورت زیر عمل می‌کنیم:

۱. هر کدام از پیکسل‌های تصویر آزمایشی (یعنی $p(i,j)$) را در سطل متناظر با آن پیکسل $(h_{i,j}, s_{i,j})$ قرار می‌دهیم.
۲. سطل $(h_{i,j}, s_{i,j})$ در بافت‌نگار مبنا را جستجو می‌کنیم و مقدار آن را می‌خوانیم.
۳. این مقدار را در مکان (i,j) تصویر جدید ذخیره می‌کنیم (این تصویر همان نتیجه بک پروجکشن است). همچنین برای اینکه تصویر نهایی قابل دیدن باشد، باید آن را نرمال سازی کنیم.

با انجام مراحل بالا روی تصویر آزمایشی نتیجه زیر را به دست می‌آوریم:

نتیجه بک پروجکشن روی تصویر آزمایشی دست

مقادیری که در تصویر نتیجه ذخیره شده‌اند نشان دهنده احتمال تعلق آن پیکسل به ناحیه مطلوب هستند (طبق بافت‌نگار مبنا). مثلاً در مورد تصویر بالا، هر چه ناحیه‌ای روشن‌تر باشد احتمالش بیشتر است که به یک ناحیه پوست تعلق داشته باشد، در حالی که ناحیه‌های تیره احتمال کمتری دارند.

کد ۵,۲,۱

```
1 #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
2 #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
3
4 #include <iostream>
```

```

5
6  using namespace cv;
7  using namespace std;
8
9  /// Global Variables
10 Mat src; Mat hsv; Mat hue;
11 int bins = 25;
12
13 /// Function Headers
14 void Hist_and_Backproj(int, void* );
15
16 /** @function main */
17 int main( int argc, char** argv )
18 {
19     /// Read the image
20     src = imread( argv[1], 1 );
21     /// Transform it to HSV
22     cvtColor( src, hsv, CV_BGR2HSV );
23
24     /// Use only the Hue value
25     hue.create( hsv.size(), hsv.depth() );
26     int ch[] = { 0, 0 };
27     mixChannels( &hsv, 1, &hue, 1, ch, 1 );
28
29     /// Create Trackbar to enter the number of bins
30     char* window_image = "Source image";
31     namedWindow( window_image, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
32     createTrackbar("Hue bins: ", window_image, &bins, 180,
33 Hist_and_Backproj );
34     Hist_and_Backproj(0, 0);
35
36     /// Show the image
37     imshow( window_image, src );
38
39     /// Wait until user exits the program
40     waitKey(0);
41     return 0;
42 }
43
44
45 /**
46  * @function Hist_and_Backproj
47  * @brief Callback to Trackbar
48  */
49 void Hist_and_Backproj(int, void* )
50 {
51     MatND hist;
52     int histSize = MAX( bins, 2 );
53     float hue_range[] = { 0, 180 };
54     const float* ranges = { hue_range };
55
56     /// Get the Histogram and normalize it
57     calcHist( &hue, 1, 0, Mat(), hist, 1, &histSize, &ranges, true,
58 false );
59     normalize( hist, hist, 0, 255, NORM_MINMAX, -1, Mat() );
60
61     /// Get Backprojection
62     MatND backproj;
63     calcBackProject( &hue, 1, 0, hist, backproj, &ranges, 1, true );
64
65     /// Draw the backproj

```

```

66     imshow( "BackProj", backproj );
67
68     /// Draw the histogram
69     int w = 400; int h = 400;
70     int bin_w = cvRound( (double) w / histSize );
71     Mat histImg = Mat::zeros( w, h, CV_8UC3 );
72
73     for( int i = 0; i < bins; i ++ )
74     { rectangle( histImg, Point( i*bin_w, h ), Point( (i+1)*bin_w, h
75 - cvRound( hist.at<float>(i)*h/255.0 ) ), Scalar( 0, 0, 255 ), -1 );
76 }
77
78     imshow( "Histogram", histImg );
79 }
80

```

۵,۲,۲ توضیح

در خط ۲۲ تصویر ورودی را به HSV تبدیل می‌کنیم.

در اینجا فقط از مقدار Hue برای محاسبه بافت‌نگار استفاده می‌کنیم (خطوط ۲۵ تا ۲۷). همانطور که می‌بینید، از تابع `mixChannels` برای گرفتن کانال صفر (یعنی کانال Hue) استفاده کرده‌ایم. پارامترهای این تابع به شرح زیر هستند:

۱. **&hsv**: آرایه مبدأ که کانال‌ها از آن کپی می‌شوند.
۲. ۱: تعداد کانال‌های آرایه مبدأ.
۳. **&hue**: آرایه مقصد که کانال‌ها در آن کپی می‌شوند.
۴. ۱: تعداد کانال‌های آرایه مقصد.
۵. **ch[]={0,0}**: آرایه از جفت اندیس‌ها که نشان دهندهٔ طریقه کپی کانال‌ها از آرایه مبدأ به آرایه مقصد است. در اینجا کانال صفر **&hsv** در کانال صفر **&hue** کپی می‌شود.
۶. ۱: تعداد جفت اندیس‌ها است.

در سطر ۴۹، تابع `Hist_and_Backproj` قرار دارد. این تابع آرگومان‌های مورد نیاز تابع `calcHist` را مقدار دهی می‌کند. تعداد سطرها هم از طریق ترک‌بار ارسال می‌شوند.

در خطوط ۵۷ و ۵۹، ابتدا با استفاده از تابع `calcHist` بافت‌نگار را حساب و سپس آن را با استفاده از تابع `normalize` در بازه ۰ تا ۲۵۵ نرمال می‌کنیم.

در خط ۶۳ بک پروجکشن تصویر `hue` را با استفاده از تابع `calcBackProject` به دست می‌آوریم. این تابع ۸ آرگومان دارد که شما با همه آنها آشنا هستید (مشابه همان‌هایی هستند که برای محاسبهٔ بافت‌نگار به کار می‌بردیم)، فقط ماتریس `backproj` اضافه شده است که نتیجهٔ بک پروجکشن تصویر ورودی (یعنی `&hue`) در آن ذخیره می‌شود.

۵,۲,۳ خروجی

به عنوان ورودی از تصویر یک دست استفاده می‌کنیم. خروجی به صورت زیر خواهد بود. می‌توانید مقدار سطل را تغییر دهید و تأثیر آن را روی خروجی ببینید.

سمت چپ: تصویر ورودی - وسط: بافت‌نگار ناحیه دست - سمت راست: بک پروجکشن تصویر ورودی

۵,۳ تطبیق الگو

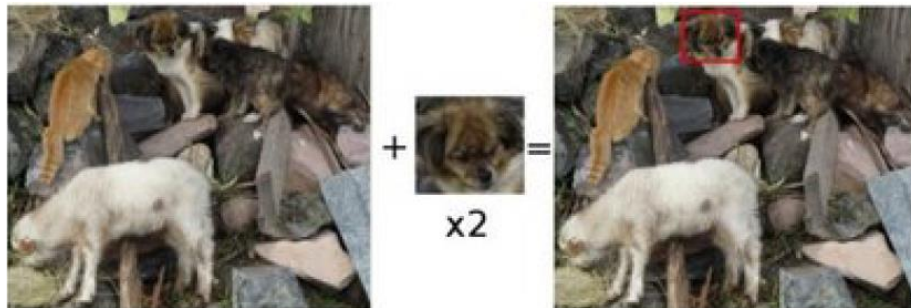
تطبیق الگو تکنیکی برای پیدا کردن ناحیه‌هایی از یک تصویر است که مطابق (مشابه) با یک تصویر الگو (تکه تصویر) هستند.

برای انجام این عمل به دو عنصر اولیه نیاز است:

۱. تصویر منبع (I): تصویری که می‌خواهیم یک تطبیق در آن پیدا کنیم.

۲. تصویر الگو (T): تکه تصویری که با تصویر منبع مقایسه می‌شود.

هدف پیدا کردن بزرگترین ناحیه تطبیق است.

دو عنصر مورد نیاز برای انجام یک تطبیق الگو

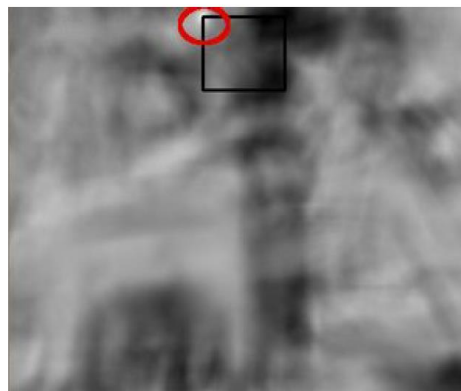
برای پیدا کردن ناحیه تطبیق باید تصویر الگو را روی تصویر منبع حرکت دهیم و هر قسمت از تصویر منبع را با تصویر الگو مقایسه کنیم.

روند پیدا کردن یک تطبیق در تصویر منبع

منظور از حرکت دادن این است که تکه تصویر را هر بار یک پیکسل حرکت دهیم (از چپ به راست و از بالا به پایین). به هر حال، در هر توقف یک مقدار حساب می‌شود که مشخص می‌کند تطبیق در آن محل چقدر خوب یا بد بوده است (به زبان دیگر بیان می‌کند تکه تصویر چقدر شبیه به آن ناحیه است).

به ازای هر محل T روی I ، مقدار حساب شده را در ماتریس R (ماتریس نتیجه) ذخیره می‌کنیم. هر محل (x, y) در R حاوی مقدار حساب شده برای آن محل است.

مثالی از ماتریس R

تصویر بالا ماتریس R است که با حرکت دادن الگو روی تصویر ورودی با معیار TM_CCORR_NORMED به دست آمده است. هر چه یک محل روشن‌تر باشد به این معنی است که شباهتش بیشتر است. همانطور که می‌بینید محلی که با دایره قرمز مشخص شده، احتمالاً همان محلی است که بیشترین مقدار را دارد؛ پس آن محل (یعنی مستطیلی که گوشه بالا و سمت چپ آن روی این نقطه قرار دارد و طول و عرضش هم اندازه با طول و عرض الگو است) را به عنوان ناحیه تطبیق در نظر می‌گیریم.

در عمل برای پیدا کردن محل عنصر بیشینه (یا کمینه، بسته به نوع معیار استفاده شده)، در ماتریس R ، از تابع minMaxLoc استفاده می‌کنیم.

آسی وی عملیات تطبیق الگو را در تابع matchTemplate پیاده سازی کرده است. روش‌های موجود به صورت زیر هستند:

۱. CV_TM_SQDIFF

$$R(x, y) = \sum_{x', y'} (T(x', y') - I(x + x', y + y'))^2$$

CV_TM_SQDIFF_NORMED .٢

$$R(x, y) = \frac{\sum_{x', y'} (T(x', y') - I(x + x', y + y'))^2}{\sqrt{\sum_{x', y'} T(x', y')^2 \cdot \sum_{x', y'} I(x + x', y + y')^2}}$$

CV_TM_CCORR .٣

$$R(x, y) = \sum_{x', y'} (T(x', y') \cdot I(x + x', y + y'))$$

CV_TM_CCORR_NORMED .٤

$$R(x, y) = \frac{\sum_{x', y'} T(x', y') \cdot I(x + x', y + y')}{\sqrt{\sum_{x', y'} T(x', y')^2 \cdot \sum_{x', y'} I(x + x', y + y')^2}}$$

CV_TM_CCOEFF .٥

$$R(x, y) = \sum_{x', y'} (T'(x', y') \cdot I(x + x', y + y'))$$

٤٥

$$T'(x', y') = T(x', y') - \frac{1}{w \cdot h} \cdot \sum_{x'', y''} T(x'', y'')$$

$$I'(x + x', y + y') = I(x + x', y + y') - \frac{1}{w \cdot h} \cdot \sum_{x'', y''} I(x + x'', y + y'')$$

CV_TM_CCOEFF_NORMED .٦

$$R(x, y) = \frac{\sum_{x', y'} (T'(x', y') \cdot I'(x + x', y + y'))}{\sqrt{\sum_{x', y'} T'(x', y')^2 \cdot \sum_{x', y'} I'(x + x', y + y')^2}}$$

٥,٣,١

```

1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3  #include <iostream>
4  #include <stdio.h>
5
6  using namespace std;
7  using namespace cv;
8
9  /// Global Variables
10 Mat img; Mat templ; Mat result;
11 char* image_window = "Source Image";
12 char* result_window = "Result window";
13
14 int match_method;
15 int max_Trackbar = 5;
16
17 /// Function Headers
18 void MatchingMethod( int, void* );
19
20 /** @function main */
21 int main( int argc, char** argv )
22 {
23     /// Load image and template

```

```

24     img = imread( argv[1], 1 );
25     templ = imread( argv[2], 1 );
26
27     /// Create windows
28     namedWindow( image_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
29     namedWindow( result_window, CV_WINDOW_AUTOSIZE );
30
31     /// Create Trackbar
32     char* trackbar_label = "Method: \n 0: SQDIFF \n 1: SQDIFF NORMED
33 \n 2: TM CCORR \n 3: TM CCORR NORMED \n 4: TM COEFF \n 5: TM COEFF
34 NORMED";
35     createTrackbar( trackbar_label, image_window, &match_method,
36 max_Trackbar, MatchingMethod );
37
38     MatchingMethod( 0, 0 );
39
40     waitKey(0);
41     return 0;
42 }
43
44 /**
45  * @function MatchingMethod
46  * @brief Trackbar callback
47  */
48 void MatchingMethod( int, void* )
49 {
50     /// Source image to display
51     Mat img_display;
52     img.copyTo( img_display );
53
54     /// Create the result matrix
55     int result_cols = img.cols - templ.cols + 1;
56     int result_rows = img.rows - templ.rows + 1;
57
58     result.create( result_cols, result_rows, CV_32FC1 );
59
60     /// Do the Matching and Normalize
61     matchTemplate( img, templ, result, match_method );
62     normalize( result, result, 0, 1, NORM_MINMAX, -1, Mat() );
63
64     /// Localizing the best match with minMaxLoc
65     double minVal; double maxVal; Point minLoc; Point maxLoc;
66     Point matchLoc;
67
68     minMaxLoc( result, &minVal, &maxVal, &minLoc, &maxLoc, Mat() );
69
70     /// For SQDIFF and SQDIFF_NORMED, the best matches are lower
71 values. For all the other methods, the higher the better
72     if( match_method == CV_TM_SQDIFF || match_method ==
73 CV_TM_SQDIFF_NORMED )
74     { matchLoc = minLoc; }
75     else
76     { matchLoc = maxLoc; }
77
78     /// Show me what you got
79     rectangle( img_display, matchLoc, Point( matchLoc.x + templ.cols
80 , matchLoc.y + templ.rows ), Scalar::all(0), 2, 8, 0 );
81     rectangle( result, matchLoc, Point( matchLoc.x + templ.cols ,
82 matchLoc.y + templ.rows ), Scalar::all(0), 2, 8, 0 );
83
84     imshow( image_window, img_display );

```

```

85     imshow( result_window, result );
86
87     return;
88 }
89

```

۵,۳,۲ توضیح

در خط ۶۱ با استفاده از تابع `matchTemplate` عملیات تطبیق الگو را اجرا می‌کنیم. آرگومان‌های این تابع تصویر ورودی (I)، الگو (T)، ماتریس نتیجه (R) و نوع تطبیق (که از ترک‌بار به دست می‌آید) هستند.

در خط ۶۲ نتیجه را نرمال می‌کنیم.

در خط ۶۸، با استفاده از تابع `minMaxLoc` محل مقادیر بیشینه و کمینه ماتریس R را پیدا می‌کنیم. این تابع ۶ آرگومان دارد که به شرح زیر هستند:

۱. **result**: آرایه ورودی (آرایه‌ای که مورد جستجو قرار می‌گیرد).
 ۲. **&minVal** و **&maxVal**: متغیرهایی برای ذخیره مقادیر کمینه و بیشینه موجود در **result**.
 ۳. **&minLoc** و **&maxLoc**: محل مقادیر بیشینه و کمینه در این نقاط قرار می‌گیرند.
 ۴. **Mat()**: ماسک آرایه ورودی.
- در دو روش تطبیق `CV_SQDIFF` و `CV_SQDIFF_NORMED`، بهترین تطبیق‌ها دارای کمترین مقادیر هستند در حالی که در دیگر روش‌ها بهترین تطبیق‌ها دارای بیشترین مقادیر هستند. پس برای سادگی، در خطوط ۷۳ تا ۷۶ بسته به روش مورد استفاده، متغیر `matchLoc` را مقدار دهی می‌کنیم.

۵,۳,۳ خروجی

تصویر الگو

تصویر ورودی

ماتریس‌های نتیجه زیر تولید می‌شوند (ردیف اول روش‌های `SQDIFF`، `CCORR` و `CCOEFF` و ردیف دوم هم همین روش‌ها، ولی نسخه نرمال شده آنها هستند). در ستون اول، تاریک‌ترین محل، بهترین تطبیق است و در دو ستون دیگر روشن‌ترین محل، بهترین تطبیق است.

ماتریس‌های نتیجه تولید شده توسط فرایند تطبیق الگو

نتیجه نهایی در شکل زیر نشان داده شده است. دقت کنید که CCDEFF و CCORR جواب نادرستی را به عنوان پاسخ داده‌اند؛ البته نسخه نرمال شده آنها درست عمل کرده است. این ممکن است به خاطر این واقعیت باشد که ما فقط اولین بزرگترین تطبیق را در نظر می‌گیریم و به تطبیق‌های بزرگ دیگر کاری نداریم.

نتیجه نهایی

۵,۴ تبدیل خط هاف

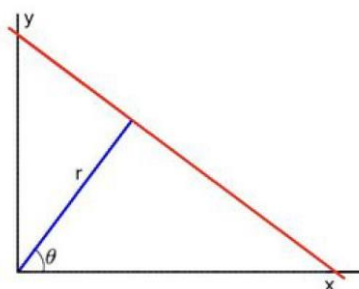
از تبدیل خط هاف^{۷۳} برای کشف خطوط استفاده می‌شود. برای اعمال این تبدیل نیاز است که ابتدا تصویر مورد نظر لبه‌یابی شود.

همانطور که می‌دانید، می‌توان خط را به وسیله دو پارامتر مشخص کرد. برای مثال:

a. در مختصات کارتزین پارامترها به صورت (m, b) هستند.

^{۷۳} Hough

b. در مختصات قطبی پارامترها به صورت (r, θ) هستند.

یک خط و نحوه نمایش آن در مختصات کارتیزین و قطبی

در تبدیل هاف از فرم قطبی استفاده می‌شود، بنابراین معادله خط را می‌توان به شکل زیر نوشت:

$$y = \left(-\frac{\cos \theta}{\sin \theta} \right) x + \left(\frac{r}{\sin \theta} \right)$$

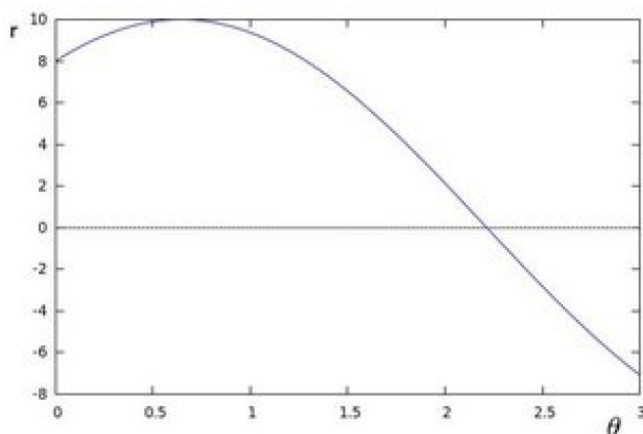
که در آن $r = x \cos \theta + y \sin \theta$ است.

به طور کلی، به ازای هر نقطه به صورت (x_0, y_0) می‌توانیم خانواده خطوطی که از آن نقطه می‌گذرند را به صورت زیر تعریف کنیم:

$$r = x_0 \cos \theta + y_0 \sin \theta$$

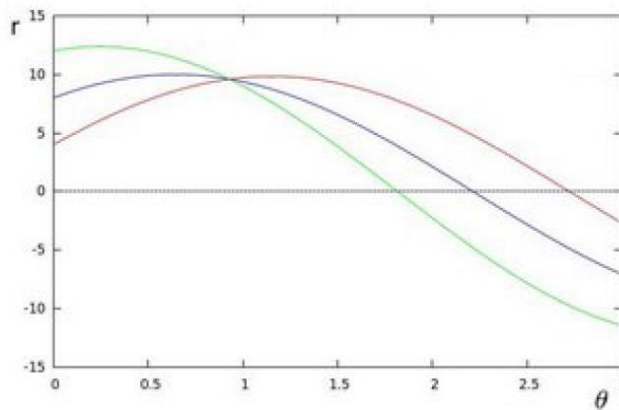
هر جفت (r, θ) ، نشان دهنده یک خط است که از نقطه (x_0, y_0) می‌گذرد.

اگر خانواده تمام خطوطی که از نقطه (x_0, y_0) می‌گذرند را در صفحه $\theta - r$ رسم کنیم، یک شکل سینوسی به وجود می‌آید. مثلاً به ازای $x_0 = 8$ و $y_0 = 6$ شکل زیر به وجود می‌آید:

جفت (r, θ) تمام خطوطی که از نقطه $(8, 6)$ می‌گذرند

می‌توان مشابه کار بالا را برای تمام نقاط موجود در یک تصویر انجام داد. اگر منحنی دو نقطه مختلف در صفحه $\theta - r$ هم دیگر را قطع کنند، به این معنی است که آن دو نقطه روی یک خط قرار دارند. مثلاً اگر به دنبال نقطه مثال قبل، منحنی‌های نقاط $(4, 9)$ و $(12, 3)$ را بکشیم، نمودار حاصل به شکل زیر در می‌آید:

رسم منحنی خطوطی که از سه نقطه $(8, 6)$ ، $(4, 9)$ و $(12, 3)$ می گذرند

در این نمودار، سه منحنی یکدیگر را در نقطه $(0.925, 9.6)$ قطع کرده‌اند. این همان پارامترهای (θ, r) خطی است که نقاط $(8, 6)$ ، $(4, 9)$ و $(12, 3)$ روی آن قرار گرفته‌اند.

به صورت کلی می‌توان یک خط را با به دست آوردن نقاط برخورد بین منحنی‌ها کشف کرد. هر چه تعداد بیشتری منحنی در یک برخورد وجود داشته باشد، به این معنی است که خطی که نشان دهنده آن برخورد است، تعداد بیشتری نقطه دارد. به صورت کلی می‌توان با تعیین یک آستانه، حداقل تعداد مجاز برخوردهای مورد نیاز برای خط حساب کردن تعدادی نقطه را مشخص کرد. این همان کاری است که تبدیل هاف انجام می‌دهد. این تبدیل تعداد برخوردهای منحنی همه نقاط تصویر را به دست می‌آورد و اگر تعداد برخوردها بیشتر از آستانه بود، آن را به عنوان خط با پارامترهای (θ, r_θ) ، در نظر می‌گیرد.

در آ‌سی وی دو نوع تبدیل خط هاف پیاده سازی شده است:

تبدیل خط استاندارد هاف:

بسیار شبیه همان چیزی است که توضیح دادیم. به عنوان خروجی، برداری از جفت‌های (θ, r_θ) را می‌دهد. این تبدیل در تابع `HoughLines` پیاده سازی شده است.

تبدیل خط احتمالی هاف:

این تبدیل بسیار بهینه‌تر از تبدیل خط استاندارد پیاده سازی شده است. به عنوان خروجی، نقاط انتهایی خطوط کشف شده را بر می‌گرداند (x_0, y_0, x_1, y_1) . این تبدیل در تابع `HoughLinesP` پیاده سازی شده است.

کد ۵,۴,۱

```
1  #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2  #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3
4  #include <iostream>
5
6  using namespace cv;
7  using namespace std;
8
9  void help()
10 {
11     cout << "\nThis program demonstrates line finding with the Hough
12 transform.\n"
13         "Usage:\n"
14
```

```

15         "./houghlines <image_name>, Default is pic1.jpg\n" <<
16     endl;
17 }
18
19 int main(int argc, char** argv)
20 {
21
22     Mat src = imread(argv[1], 0);
23     if(src.empty())
24     {
25         help();
26         cout << "can not open " << argv[1] << endl;
27         return -1;
28     }
29
30     Mat dst, cdst;
31     Canny(src, dst, 50, 200, 3);
32     cvtColor(dst, cdst, CV_GRAY2BGR);
33
34     #if 0
35     vector<Vec2f> lines;
36     HoughLines(dst, lines, 1, CV_PI/180, 100, 0, 0 );
37
38     for( size_t i = 0; i < lines.size(); i++ )
39     {
40         float rho = lines[i][0], theta = lines[i][1];
41         Point pt1, pt2;
42         double a = cos(theta), b = sin(theta);
43         double x0 = a*rho, y0 = b*rho;
44         pt1.x = cvRound(x0 + 1000*(-b));
45         pt1.y = cvRound(y0 + 1000*(a));
46         pt2.x = cvRound(x0 - 1000*(-b));
47         pt2.y = cvRound(y0 - 1000*(a));
48         line( cdst, pt1, pt2, Scalar(0,0,255), 3, CV_AA);
49     }
50     #else
51     vector<Vec4i> lines;
52     HoughLinesP(dst, lines, 1, CV_PI/180, 50, 50, 10 );
53     for( size_t i = 0; i < lines.size(); i++ )
54     {
55         Vec4i l = lines[i];
56         line( cdst, Point(l[0], l[1]), Point(l[2], l[3]),
57             Scalar(0,0,255), 3, CV_AA);
58     }
59     #endif
60     imshow("source", src);
61     imshow("detected lines", cdst);
62
63     waitKey();
64
65     return 0;
66 }

```

۵,۴,۲ توضیح

در خط ۳۱ با استفاده از لبه‌یاب کَنی، لبه‌های عکس را پیدا می‌کنیم.

حالا می‌توانیم تبدیل خط هاف را اعمال کنیم. هر دو تابع اُسی وی که برای این کار هستند را توضیح می‌دهیم:

تبدیل خط استاندارد هاف:

ابتدا در خط ۳۶ تبدیل خط استاندارد را با استفاده از تابع `HoughLines` حساب می‌کنیم. این تابع ۷ آرگومان دارد که به شرح زیر هستند:

۱. **dst**: تصویر ورودی (که در حقیقت همان خروجی لبه‌یاب) است. این تصویر باید نوع سیاه و سفید باشد (اگر چه در حقیقت یک عکس باینری است).
۲. **lines**: برداری که پارامترهای (r, θ) خطوط کشف شده در آن قرار می‌گیرند.
۳. **rho**: وضوح پارامتر ۲ بر حسب تعداد پیکسل‌ها است. در این جا از ۱ پیکسل استفاده می‌کنیم.
۴. **theta**: وضوح پارامتر θ بر حسب رادیان است. در اینجا از ۱ درجه استفاده می‌کنیم (که یعنی $CV_PI/180$).
۵. **threshold**: حداقل تعداد برخوردها برای در نظر گرفتن به عنوان خط است.
۶. **srn** و **stn**: به صورت پیش‌فرض صفر هستند.

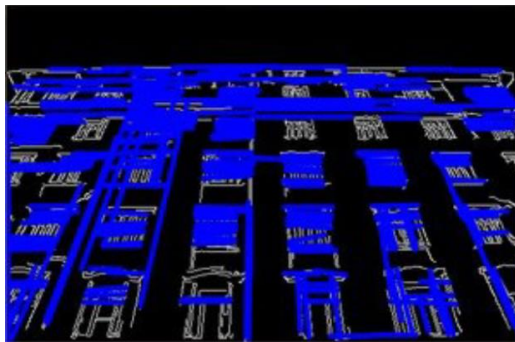
سپس در خطوط ۳۸ تا ۴۹ نتیجه را با کشیدن تمام خط‌های کشف شده، نشان می‌دهیم.

تبدیل خط احتمالی هاف:

ابتدا در خط ۵۲ تبدیل خط احتمالی را با استفاده از تابع `HoughLinesP` حساب می‌کنیم. این تابع ۷ آرگومان دارد که به شرح زیر هستند:

۱. **dst**: تصویر ورودی (که در حقیقت همان خروجی لبه‌یاب) است. این تصویر باید از نوع سیاه و سفید باشد (اگر چه در حقیقت یک عکس باینری است).
۲. **lines**: برداری که پارامترهای $(x_{start}, y_{start}, x_{end}, y_{end})$ خطوط کشف شده در آن قرار می‌گیرند.
۳. **rho**: وضوح پارامتر ۲ بر حسب تعداد پیکسل‌ها است. در این جا از ۱ پیکسل استفاده می‌کنیم.
۴. **theta**: وضوح پارامتر θ بر حسب رادیان است. در اینجا از ۱ درجه استفاده می‌کنیم (که یعنی $CV_PI/180$).
۵. **threshold**: حداقل تعداد برخوردها برای در نظر گرفتن به عنوان خط است.
۶. **minLineLength**: حداقل تعداد نقطه‌هایی که می‌توانند یک خط را تشکیل دهند. خطوطی که کمتر از این تعداد نقطه دارند رد می‌شوند.
۷. **maxLineGap**: حداکثر فضای خالی بین دو نقطه که روی یک خط قرار دارند.

سپس در خطوط ۵۳ تا ۵۸ نتیجه را با کشیدن تمام خط‌های کشف شده، نشان می‌دهیم.

نتیجه اعمال تبدیل خط احتمالی هاف با آستانه ۲۰

تصویر ورودی

۵,۵ تبدیل دایره هاف

تبدیل دایره هاف بسیار شبیه به تبدیل خط هاف که در بخش قبل توضیح داده شد عمل می‌کند. در مورد کشف خط، یک خط با دو پارامتر (r, θ) تعریف می‌شود ولی برای تعریف دایره به سه پارامتر نیاز داریم:

$$C: (x_{center}, y_{center}, r)$$

که (x_{center}, y_{center}) مرکز دایره (نقطه سبز رنگ در شکل زیر) و r هم شعاع آن را مشخص می‌کند. با این سه پارامتر می‌توانیم هر دایره‌ای با هر مختصات و شعاعی تعریف کنیم. دایره قرمز در شکل زیر مثالی از کشف دایره است:

مثالی از کشف دایره

به منظور رعایت بهینگی، اُسی وی این تبدیل با استفاده از روش گرادیان هاف پیاده سازی کرده است که متفاوت با روش مورد استفاده در تبدیل استاندارد هاف است.

۵,۵,۱ کد

```
1 #include "opencv2/highgui/highgui.hpp"
2 #include "opencv2/imgproc/imgproc.hpp"
3 #include <iostream>
4 #include <stdio.h>
5
6 using namespace cv;
7
8 /** @function main */
9 int main(int argc, char** argv)
10 {
11     Mat src, src_gray;
```

```

12
13     /// Read the image
14     src = imread( argv[1], 1 );
15
16     if( !src.data )
17     { return -1; }
18
19     /// Convert it to gray
20     cvtColor( src, src_gray, CV_BGR2GRAY );
21
22     /// Reduce the noise so we avoid false circle detection
23     GaussianBlur( src_gray, src_gray, Size(9, 9), 2, 2 );
24
25     vector<Vec3f> circles;
26
27     /// Apply the Hough Transform to find the circles
28     HoughCircles( src_gray, circles, CV_HOUGH_GRADIENT, 1,
29 src_gray.rows/8, 200, 100, 0, 0 );
30
31     /// Draw the circles detected
32     for( size_t i = 0; i < circles.size(); i++ )
33     {
34         Point center(cvRound(circles[i][0]), cvRound(circles[i][1]));
35         int radius = cvRound(circles[i][2]);
36         // circle center
37         circle( src, center, 3, Scalar(0,255,0), -1, 8, 0 );
38         // circle outline
39         circle( src, center, radius, Scalar(0,0,255), 3, 8, 0 );
40     }
41
42     /// Show your results
43     namedWindow( "Hough Circle Transform Demo", CV_WINDOW_AUTOSIZE );
44     imshow( "Hough Circle Transform Demo", src );
45
46     waitKey(0);
47     return 0;
48 }
49
50

```

۵.۵.۲ توضیح

در خط ۲۳ به منظور کاهش نویز و جلوگیری از کشف دایره‌های اشتباه، یک فیلتر گوسی اعمال می‌کنیم.

در خط ۲۸ با استفاده از تابع `HoughCircles` تبدیل دایره هاف را اعمال می‌کنیم. این تابع دارای ۹ آرگومان به شرح زیر است:

۱. `src_gray`: تصویر ورودی که باید سیاه و سفید باشد.
۲. `circles`: یک بردار که مجموعه‌ای از سه مقدار x_c, y_c, r را برای هر دایره کشف شده نگه می‌دارد.
۳. `CV_HOUGH_GRADIENT`: روش کشف را مشخص می‌کند. در حال حاضر فقط همین روش در آ‌سی وی وجود دارد.
۴. **1**: نسبت معکوس وضوح است.
۵. `src_gray.rows/8`: حداقل فاصله بین دایره‌های کشف شده است.
۶. **200**: آستانه بالایی برای لبه‌یاب کنی که در این تابع استفاده می‌شود.
۷. **100**: آستانه‌ای برای کشف مرکز دایره است.

۸. 0: حداقل شعاع مجاز برای دایره‌های کشف شده است. اگر معلوم نیست، مقدارش را صفر بگذارید.

۹. 0: حداکثر شعاع مجاز برای دایره‌های کشف شده است. اگر معلوم نیست، مقدارش را صفر بگذارید.

۵,۵,۳ خروجی

خروجی برنامه